MC
110.946

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
ÁLLAMTUDOMÁNYI KUTATÁSOK PROGRAMIRODÁJA

ÁLLAMPOLGÁRSÁGI TÖRVÉNYEK

Budapest, 1990.

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
ÁLLAMTUDOMÁNYI KUTATÁSOK PROGRAMIRODÁJA

ÁLLAMPOLGÁRSÁGI TÖRVÉNYEK

(Ausztria, Franciaország, Nagy-Britannia, Német Szövetségi Köztársaság, Olaszország, Svájc)

Szerkesztette:
PINTÉR KATALIN

Felelős kiadó: Kilényi Géza
a Programiroda vezetője

Budapest, 1990.

ISBN 963 7450 408

MC 110.946

KÖNYVTÁR

1990

Készült az OMIKK nyomdaüzemében
Budapest, I., Gyorskocsi u. 5-7.
Felelős vezető: Tóth Károly

Tartalomjegyzék

oldal

ELŐSZÓ XV

AUSZTRIA

A szövetségi kancellár és a szövetségi belügyminiszter 1985. július 19-i 311. sz. hirdetménye, amely alapján az 1965-i állampolgársági törvény újból közzétételre került 3

A/ fejezet

I-VII. cikk 3

B/ fejezet

I-VI. cikk 6

1. melléklet: Szövetségi törvény az osztrák állampolgárságról

I. fejezet: Általános rendelkezések 9

II. fejezet: Az állampolgárság elnyerése 10

Leszármazás /törvényesítés/ 11

Adományozás 14

Szolgálatbalépés rendes egyetemi tanárként vagy rendes főiskolai tanárként 26

III. fejezet: Az állampolgárság elvesztése 28

Idegen állampolgárság elnyerése 28

Idegen állam katonai szolgálatába való belépés 32

Megvonás 32

Lemondás 33

IV. fejezet: Hatóságok és eljárás 35

V. fejezet: Állampolgársági nyilvántartás 40

VI. fejezet: Záró és átmeneti rendelkezések 45
Személyi okmányok bevonása 47
Büntető rendelkezés 47
Végrehajtás 48

2. melléklet: Átmeneti szabályozás az állampolgárságról szóló 1965-i törvény novellái kapcsán /Átmeneti állampolgársági jog, 1985/ ... 50
I-IV. cikk 50

FRANCIAORSZÁG

I. Cím: Általános rendelkezések 57
II. Cím: Az eredeti francia állampolgárság 60
I. fejezet: Francia állampolgárság leszármazás útján 60
II. fejezet: Francia állampolgárság megszerzése Franciaország területén születéssel .. 61
III. fejezet: Közös rendelkezések 62
III. Cím: A francia állampolgárság megszerzése 64
I. fejezet: A francia állampolgárság megszerzésének módjai 64
1. rész: A francia állampolgárság megszerzése leszármazással 64
2. rész: A francia állampolgárság megszerzése házassággal 65
3. rész: A francia állampolgárság megszerzése a Franciaország területén való születéssel és állandó lakhellyel 67

oldal

4. rész: A francia állampolgárság megszerzése állampolgársági nyilatkozattal 69
5. rész: A francia állampolgárság megszerzése közjogi hatóság határozatával 72
6. rész: Közös rendelkezések a francia állampolgárság egyes megszerzési módozataira 76
II. fejezet: A francia állampolgárság megszerzésének joghatásai 77
IV. Cim: A francia állampolgárságról való lemondásról, a kizárásról és a visszahonositásról 80
I. fejezet: A francia állampolgárságról való lemondásról 80
II. fejezet: Visszahonositás 84
III. fejezet: Kizárás a francia állampolgárságból .. 85
V. Cim: A francia állampolgárság elvesztésére vagy megszerzésére vonatkozó cselekmények 86
I. fejezet: Állampolgársági nyilatkozat 86
II. fejezet: Közigazgatási döntések 87
III. fejezet: Kivonatok a polgári állapot nyilvántartásából 89
VI. Cim: Állampolgársági perek 90
I. fejezet: A rendes birróságok hatásköre 90
II. fejezet: A rendes birróságok előtti eljárásról 90
III. fejezet: Az állampolgárság bizonyitása rendes bíróság előtt 92
IV. fejezet: A francia állampolgársági bizonyitvány 94

VII. Cim: Egyes területekkel kapcsolatos szuverenitás átszállásának joghatása a francia állampolgárságra 94

VIII. Cim: A tengerentúli területekre vonatkozó külön rendelkezések 97

NAGY-BRITANNIA

I. rész: A brit állampolgárság /a törvény hatálybalépése utáni megszerzése/ 105

Az állampolgárság megszerzése születéssel vagy adoptálással 105

Az állampolgárság megszerzése leszármazással .. 107

Az állampolgárság megszerzése nyilvántartásba vétellel: kiskorúak 108

Az állampolgárság megszerzése nyilvántartásba vétellel: a Brit Függő Területek polgárai stb.. 111

Az állampolgárság megszerzése nyilvántartásba vétellel: állampolgárok fogalma a Közösségi Szerződésekben 113

Az állampolgárság megszerzése honositással 113

Az állampolgárság megszerzése a hatálybalépés után: sajátos esetek 114

Nyilvántartásba vétel iránti jog az Egyesült Királyságbeli lakóhely vagy megfelelő állás alapján 114

Nyilvántartásba vétel házasságnál fogva 117

Jog a nyilvántartásba vételre az apa állampolgársága stb. folytán 119

Nyilvántartásba vétel az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárságáról való lemondást követően 120
Az állampolgárság megszerzése a hatálybalépés után 122
Az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárai, akik brit állampolgárokká válnak a hatálybalépéssel 122
Lemondás és újrafelvétel 123
Lemondás 123
Újrafelvétel 124
Kiegészitő rendelkezés 125
A "leszármazás szerint" brit állampolgár ... 125
II. rész: A Brit Függő Területek állampolgársága
Megszerzés a hatálybalépés után 129
Megszerzés születéssel vagy örökbefogadással 129
Megszerzés leszármazással 131
Megszerzés nyilvántartásba vétellel: kiskorúak 132
Megszerzés honositással 134
Megszerzés a hatálybalépés után: sajátos esetek 135
Jog a nyilvántartásba vételre a függő területen tartózkodás folytán 135
Nyilvántartásba vétel házasság folytán . 136
Jog a nyilvántartásba vételre az apa állampolgársága stb. folytán 138

Jog a nyilvántartásba vételre az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárságának visszanyerése helyett 139

Megszerzés a hatálybalépéskor 140

Az Egyesült Királyság és gyarmatainak állampolgárai, akik a Brit Függő Területek állampolgáraivá váltak a hatálybalépéskor 140

Lemondás és újrafelvétel 144

Kiegészítés 144

A Brit Függő Területek "származékos" állampolgárának fogalma 144

III. rész: Brit tengerentúli állampolgárság

Az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárai, akik brit tengerentúli állampolgárokká váltak a hatálybalépéskor 147

Kiskorúak nyilvántartásba vétele 147

Nyilvántartásba vétel házasság folytán 149

Lemondás 151

IV. rész: Brit alattvalók

Bizonyos meghatározású brit alattvalók brit alattvalóként való folyamatossága 151

Bizonyos korábbi ir állampolgárok brit alattvalóként való folyamatossága 151

Kiskorúak nyilvántartásba vétele 152

Bizonyos idegen nők nyilvántartásba vétele, akik közvetlenül a hatálybalépés előtt jogosultak voltak brit alattvalóként való nyilvántartásba vételre 153

Lemondás 153
Körülmények, amelyek között brit alattvalók elvesztik ezt a státusukat 154

V. rész: Vegyes és kiegészitő rendelkezések

Rendelkezések a hontalanság csökkentésére 154
Nemzetközösségi állampolgárság 154
Brit védett személyek 155
Az 1971. évi bevándorlási törvény /1971. c.77./ módositása 155
Megfosztás az állampolgárságtól 159
Szabályzatok és törvényerejű rendeletek 162
Nyilvántartásba vétel és honositás: általános rendelkezések 167
A miniszter funkcióinak gyakorlása kormányzók és mások által 168
Diszkréciós jog gyakorlásával hozható döntések. 169
Bizonyitás 170
Bűncselekmények és eljárások 171
Törvényes gyermekek 173
Poszthumusz gyermekek 173
Nyilvántartásba vétel és honositás az 1948. évi és 1965. évi brit állampolgársági törvények alapján 174
Értelmező rendelkezések 175
Az állampolgársággal kapcsolatos bizonyos kifejezések értelmezése más törvényekben és jogszabályokban 184

Következményszerű módositások, átmeneti rendelkezések, hatályon kivül helyezések és kikötések 184

Hivatkozás /idézés/, hatálybalépés és területi hatály 188

FÜGGELÉKEK

1. sz. Függelék:

A honositás feltételei 191

Brit állampolgárként való honositás a 6. szakasz /1/ bekezdése alapján 191

Brit állampolgárként való honositás a 6. szakasz /2/ bekezdése alapján 193

A Brit Függő Területek állampolgáraként való honositás a 18. szakasz /1/ bekezdése alapján ... 195

A Brit Függő Területek állampolgáraként való honositás a 18. szakasz /2/ bekezdése alapján ... 197

Az Egyesült Királyságtól vagy egy függő területtől való távolléti időszaknak tekintendő időszakok 199

Értelmező rendelkezés 201

2. sz. Függelék:

Rendelkezések a hontalanság csökkentésére 203

Az Egyesült Királyságban a hatálybalépés után született személyek 203

Egy függő területen a hatálybalépés után született személyek 204

Az Egyesült Királyságban vagy egy függő területen a hatálybalépés után született személyek 204

Az Egyesült Királyságon és a függő területeken kivül a hatálybalépés után született személyek. 205

A hatálybalépés előtt hontalanként született személyek 207

Kiegészitő rendelkezés 208

3. sz. Függelék:
Országok, amelyek állampolgárai nemzetközösségi állampolgárok 209

4. sz. Függelék:
Az 1971. évi bevándorlási törvény /1971. c.77./ módositásai 211

5. sz. Függelék:
Az állampolgári /hűség/eskü formája 217

6. sz. Függelék:
A Brit Függő Területek 219

7. sz. Függelék:
Következményszerű módositások /kivonatos szöveg/ 221

8. sz. Függelék:
Átmeneti rendelkezések /kivonatos szöveg/ 225

NÉMET SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG

Első fejezet: Általános előirások 229

Második fejezet: Szövetségi állambeli polgárjog 229

Harmadik fejezet: Hatályon kivül helyezve 237

Negyedik fejezet: Záró rendelkezések 237

Módositó törvény az állampolgársági törvényhez 240

OLASZORSZÁG

Az állampolgárságról szóló törvény 243

1-17.§ 243

Rendelkezések az állampolgárság tárgyában. Az 1983. április 21-i 123. sz. törvény 249

Az 1986. május 15-i 180. sz. törvény. Az állampolgárságról rendelkező 1983. április 21-i 123. törvény 5. cikkelyével kapcsolatos módositások 252

SVÁJC

I. Az állampolgárság elnyerése és elvesztése a törvény erejénél fogva

A/ Az állampolgárság elnyerése a törvény erejénél fogva 255

1. cikk: Leszármazás útján 255

2. cikk: Svájci nő gyermeke, házasságkötés folytán 256

3. cikk: Házasságkötés útján 256

4. cikk: Kantonbeli és községi polgárjog 257

5. cikk: Hatályon kivül helyezve 257

6. cikk: Talált gyermek 257

7. cikk: Örökbefogadás 258

B/ Az állampolgárság elvesztése a törvény erejénél fogva 258

8. cikk: Hatályon kivül helyezve 258

8a cikk: Örökbefogadás által 258

9. cikk: Házasság útján 259

10. cikk: Külföldön születés esetén 259

11. cikk: Kantonbeli és községi polgárjog 260

II. Az állampolgárság elnyerése és elvesztése hatósági határozattal

A/ Elnyerés honosítással 260

a/ Rendes honosítás 260

12. cikk: Honosítási határozat 260

13. cikk: Honosítás hozzájárulással 261

14. cikk: Vizsgálat 261

15. cikk: Lakóhelyi követelmények 262

16. cikk: Tiszteletbeli állampolgárság 262

17. cikk: Kettős állampolgárság 263

b/ Újbóli honosítás 263

18. cikk: Alapelv 263

19. cikk: A feleség 263

20. cikk: Gyermekek bevonása 264

21. cikk: Külföldi születés miatti elvesztés .. 264

22. cikk: A szülői hatalom gyakorlójával elbocsátott gyermekek 265

23. cikk: Elbocsátott svájci állampolgárok 265

24. cikk: Az újbóli honosítás hatása 265

25. cikk: Illetékesség 266

c/ Könnyitett honosítás 266

26. cikk: Alapelv 266

27. cikk: Hatályon kivül helyezve 266

28. cikk: Svájci nő gyermeke, házasságkötés folytán 267

29. cikk: Tévedésből elfogadott svájci állampolgárság 267

30. cikk: Elmulasztott opció 268
31. cikk: Illetékesség 268
d/ Közös rendelkezések 269
32. cikk: A feleség 269
33. cikk: A gyermekek bevonása 269
34. cikk: Kiskorúak 269
35. cikk: Nagykorúság 270
36. cikk: Külföldiek lakóhelye 270
37. cikk: Eljárási rendelkezések 270
38. cikk: Illeték 271
39. cikk: Hatályon kivül helyezve 271
40. cikk: Polgári vagy testületi javak 271
41. cikk: Semmissé nyilvánitás 272
B/ Hatósági határozattal való elvesztés 272
a/ Elbocsátás 272
42. cikk: Elbocsátási kérelem és határozat 272
43. cikk: A feleség 273
44. cikk: Gyermekek bevonása 273
45. cikk: Elbocsátási okirat 274
46. cikk: Illetékek 274
47. cikk: Több kanton polgárai 275
b/ Megvonás 275
48. cikk 275
III. Megállapitási eljárás
49. cikk 275
IV. Döntések továbbutalása
50. cikk: Közigazgatási birósági panasz 276
51. cikk: Közigazgatási panasz 276

oldal

52. cikk: Panasz törvényesitése 277

53. cikk: Betekintés az iratokba 278

V. Záró és átmeneti rendelkezések

54. cikk: Végrehajtás 278

55. cikk: Rendelkezések hatályon kivül helyezése 278

56. cikk: A Polgári Törvénykönyv rendelkezéseinek a módositása 279

57. cikk: Átmeneti rendelkezések 279

58. cikk: Született svájci állampolgárságú nők újbóli felvétele 282

58b cikk: Korábbi svájci állampolgárságú, házasságot kötött nők újbóli honositása .. 282

58c cikk: Svájci állampolgárságú nők gyermekeire vonatkozó könnyitett honositás 283

59. cikk: Hatálybalépés 283

Az állampolgársági jogviszonynak mindig két alanya van: egy nevesitett fizikai személy, a másik pedig egy konkrét szuverén állam. Témánk szempontjából fontos az állami szuverenitás, amelynek tartalma két elemből tevődik össze: az állam belső hatalmából és az állam külső függetlenségéből. Az állampolgárság szempontjából mindkét összetevő jelentős. Az államhatalom azért, mert ebben fejeződik ki az államnak az a joga, hogy törvényhozói, végrehajtói és igazságszolgáltatói szerveket hozzon létre, hogy állampolgárainak körét és jogait, valamint kötelességeit meghatározza. E hatalmát az állam az adott állam területén gyakorolja, tehát a terület az állami szuverenitás szerves része, enélkül állam nem létezhet. Az államterületen adott állam minden más állam kizárásával főhatalmat gyakorol a teljesség és a kizárólagosság igényével /az állam területén lévő javak, valamint az állampolgárságtól függetlenül mindenki, aki az államterületen tartózkodik, alá van vetve az állam főhatalmának - kivétel diplomáciai mentességgel rendelkező személyek; az államterületen idegen államok semmiféle tevékenységet nem fejthetnek ki - kivétel pl. állami szolgalom/. Az állampolgárok rendszerint annak az államnak a területén élnek, amelynek polgárai, azt általában csak ideiglenes jelleggel hagyják el, oda visszatérnek. Az állampolgárság azonban nem csak jogi köteléket jelent a területhez viszonyitva, hanem egyéb gazdasági, kulturális, családi stb. köteléket is. Az állam főhatalmának gyakorlása szempontjából a terület kérdése azért is jelentős, mert az állam határozza meg azokat a feltételeket, amelyek megléte

esetén az állampolgárok az állam területét elhagyhatják, a külföldiek számára a be- ill. a kiutazást lehetővé teszik. A külső szuverenitás az állampolgársági jog vizsgálatánál elengedhetetlen, hiszen minden állam csak saját állampolgárainak a körét határozhatja meg, valamint mert az államok az állampolgársági kérdések rendezésére egymással megállapodásokat köthetnek. Az államiság ismérvei /terület-népesség-szuverén állam/ adják az állampolgársági jogviszony tartalmát.

Az elmúlt másfél év gyors politikai változásai sürgetővé tették, hogy az állampolgársági jog, az állampolgársági jogviszony vizsgálat alá kerüljön. Szükségessé vált, hogy a magyar állampolgársági törvény /1957: V. tv./ szabályai igazodjanak a megváltozott politikai, gazdasági, emberi jogi normákhoz, azokkal összhangba kerüljenek, s nem utolsó sorban az, hogy az állampolgársági jogviszonyt újra értelmezzük.

A kötetben közölt hat ország hatályos állampolgársági törvényének közreadásával a kiadó segitséget kiván nyújtani a törvényhozásban érdekelteknek, jelzésül, hogy szükséges egy új állampolgársági törvény megalkotása. Ha abból indulunk ki, hogy az állampolgárságnak, mint jogviszonynak - amelynek két alanya van: a konkrét állam és egy nevesitett fizikai személy - mindenki alanya lehet, szükséges rendezni azon személyek helyzetét, akiket korábbi politikai magatartásuk miatt pl. korlátoztak a hazatérésben, alapvető állampolgári jogaik gyakorlásában stb. A gazdasági élet fejlődésével egyre több külföldi magánszemély fekteti be tőkéjét magyarországi vállalatokba, tartózkodik hosszú ideig az országban, egyre több külföldi érdekeltségű vállalat, alapitvány, egyesület jön létre. E változásokat átgondolva, beláthatjuk, hogy

tarthatatlan az az értelmezés, amely az állampolgársági jogviszony legfontosabb tartalmi elemeit úgy összegezte, hogy csak magyar állampolgárt illeti meg az állampolgársági alapjogok összessége: a munkához való jog, a személyi tulajdon megszerzésének a joga, a szociális jogok, a művelődéshez való jog, a szabadságjogok, vagy hogy csak magyar állampolgár alanyi joga az állam területén való tartózkodás.

Az állampolgársági jogviszonyt, amely egy egyént államához kapcsol, kölcsönös jogok és kötelezettségek alkotják. E jogokat és kötelezettségeket minden állam saját belső jogában szabályozza és e kérdésekben való döntés joga minden állam saját joghatósága alá tartozik. Az állampolgárság megszerzésének és elvesztésének lehetséges módjait, az állampolgárságból eredő jogokat és kötelezettségeket az állampolgársági törvényekben rendezik. Az egyes államok az állampolgárság születéssel való megszerzéséhez két fő elvet alkalmaznak. A ius sanguinis elve alapján a gyermek állampolgárságát a szülők állampolgársága határozza meg. Általában az európai államok zöme ezt az elvet követi. A ius soli elvét, vagyis a gyermek, szülei állampolgárságától függetlenül annak az államnak az állampolgárságát szerzi meg, amelynek területén született, általában olyan államokban alkalmazzák, amelyek rendszeresen fogadnak bevándorlókat.

E két elv összeütközéséből adott esetben a születés tényével beállhat a hontalanság, vagy a kettős állampolgárság esete; ill. bekövetkezhet utólag is. (Pl. valaki olyan állam területén születik, ahol a ius sanguinis elve az irányadó, a szülők hazájában viszont a ius soli elve érvényesül;

forditott esetben ezzel szemben kettős állampolgárság keletkezik.) Utólag válik hontalanná az a személy, aki pl. anélkül veszti el eredeti állampolgárságát, hogy megszerezte volna egy másik állam állampolgárságát. A kettős állampolgárság utólagos megszerzésére példa, ha valaki honositással szerző meg új hazája állampolgárságát, de emellett megtartja eredeti állampolgárságát is.

Mind a hontalanság, mind a kettős állampolgárság az államok belső joga szempontjából bonyodalmakat okoz és általában rendellenes állapotnak minősül. E problémák megoldására nemzetközi szabályokat igyekeztek felállitani. A kettős állampolgárság kérdését 1930-ban a Hágában összehivott kodifikációs konferenciának is a napirendjére tűzték. Az egyezményhez kevesen csatlakoztak, mivel az államok ragaszkodtak ahhoz a tényhez, hogy az állampolgárság elvesztését minden államnak belső jogi aktusa hozhatja csak létre; tehát tiltakoztak az ellen, hogy ezen tényt egy másik állam aktusa hozza létre. Az egyezmény úgy szólt, hogy aki megszerzi valamely állam állampolgárságát, az új állampolgárság tényével automatikusan elveszti előző állampolgárságát.

A hontalanság kérdésében Hágában nem sikerült megfelelő döntést hozni, igy a probléma megoldását az ENSZ is napirendre tűzte. A Nemzetközi Jogi Bizottság, az emberi jogokról szóló nyilatkozat értelmében arra az álláspontra jutott, hogy az állampolgársághoz való jog az alapvető emberi jogok közé tartozik, tehát mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamilyen állampolgársága legyen.

Emberi jogok egyetemes nyilatkozata /ENSZ III. Közgyűlés, 1948. december 10./:

" 15. cikk /1/ Minden személynek joga van valamely állampolgársághoz.

/2/ Senkit sem lehet sem állampolgárságától, sem állampolgársága megváltoztatásának jogától önkényesen megfosztani."

A nyilatkozat azzal, hogy az állampolgári jogokon belül az állampolgársági jogot elsődleges, alkotmányos jogositványként kezeli, biztositja az állampolgársági státusz megszerzésének, védelmének, megváltoztatásának önálló állampolgársági jogként való elismerését.

A nemzetközi jog másik okmánya, a Polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmánya /ENSZ XXI. Közgyűlés, 1966. december 16./*/ 24. cikk /3/ bekezdésében szinte megismételi a fenti nyilatkozatot: "Minden gyermeknek joga van arra, hogy állampolgárságot szerezzen." /Az egyezségokmányhoz 89 ország csatlakozott./

1957. február 20-án, New Yorkban egyezményt kötöttek a férjezett nők állampolgársága rendezéséről.**/ Az egyezmény értelmében a házasságkötés ténye, annak felbontása, valamint a férj állampolgárságának a házasság tartama alatt bekövetkezett megváltozása nem érinti a feleség állampolgárságát. Ha viszont a feleség fel akarja venni férje állampolgárságát, kivánságára kedvezményes honositási

---

*/ Magyarország csatlakozott az Egyezségokmányhoz: 1976. évi 8. tvr.

**/ Az Egyezménynek Magyarország is részese: 1960. évi 2. tvr.

eljárást kell biztositani. /Az egyezményhez 57 ország csatlakozott./

A kettős állampolgárság kérdését az államok kétoldalú egyezmények útján szabályozzák. Az ilyen egyezmények megkötése /Magyarország számos ilyen egyezményt kötött/ a kettős állampolgárság kiküszöbölését, megszüntetését célozzák.

Az emberi és polgári jogok nemzetközi szakirodalma, az e jogokat és kötelezettségeket tartalmazó jogszabályok kiemelt helyen rögzitik az állampolgárságra vonatkozó szabályokat. Az állampolgársághoz való jog alkotmányos jogositványként, önálló állampolgári jogként való elismerését példázza, hogy a fejlett jogrendszerek alkotmányukban is rögzitik az erre vonatkozó szabályokat. /Külön cikkelybe foglalja az állampolgársági kérdéseket Ausztria (Alkotmány: 6. cikk); NSZK (Alkotmány: 16. cikk); Svájc (Alkotmány: 43-48. cikk)./

A kötetben közölt hat ország állampolgársági törvénye több évtizedes múltra tekint vissza, számos módositással, kiegészitéssel és újbóli közzététellel. A törvények tagolása, szerkezete hasonló. Minimális különbséget mutatnak az állampolgárság elnyerésének és elvesztésének szabályai. Elnyerés lehetséges esetei: születés /leszármazás/, kiskorú törvény előtti elismerése /törvényesités/, örökbefogadás, honositás, adományozás; Ausztria törvénye lehetővé teszi az állampolgárság elnyerését rendes egyetemi, vagy főiskolai tanárként való szolgálatba lépéssel; Svájc /16.$/ a tiszteletbeli állampolgárság fogalmát is felveszi a cikkelyek közé. Az elvesztés esetei is hasonlóak: elbocsátás, külföldi állampolgárság elnyerése, lemondás, külföldi által gyermekként való befogadás, idegen állampolgárság elnyerése,

megvonás, idegen állam katonai szolgálatába való belépés /Ausztria/.

A törvényekben rendelkezés történik az illetékességi, a hatósági eljárási ill. a nyilvántartási szabályozásokról is.

AUSZTRIA

A szövetségi kancellár és a szövetségi belügyminiszter 1985. július 19-i, 311. sz. hirdetménye, amely alapján az 1965. évi állampolgársági törvény újból közzétételre került*/

A fejezet

I. cikk

A Szövetségi Alkotmánytörvény 49a cikke alapján, az 1965-i állampolgársági törvény (Szövetségi Hivatalos Lap, 250. sz.) az 1. mellékletben újbóli közzétételre kerül.

II. cikk

Az újbóli közzétételnél figyelembe vannak véve azok a módositások és kiegészitések, amelyek a következő jogi előirásokból adódnak:

1. 1966. július 13-i szövetségi törvény (Szövetségi Hivatalos Lap, 163. sz.), amely kiegészíti az 1965-i állampolgársági törvényt;
2. az állampolgársági törvény 1973-i novellája (Szövetségi Hivatalos Lap, 394. sz.);
3. az állampolgársági törvény 1974-i novellája (Szövetségi Hivatalos Lap, 703. sz.);

---

*/ Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, I.1985.No.134.

4. 1977. június 30-i szövetségi törvény (Szövetségi Hivatalos Lap, 403. sz.) a gyermekek joga új szabályozásáról, XIV. cikk;
5. 1983. március 3-i szövetségi törvény (Szövetségi Hivatalos Lap, 170. sz.), amely módosítja az 1965-i állampolgársági törvényt (az állampolgársági törvény 1983-i novellája) és az 1957-i, az illetékekről szóló törvényt;
6. a szövetségi kancellár 1984. szeptember 14-i hirdetménye (Szövetségi Hivatalos Lap, 375. sz.), az 1965-i állampolgársági törvény 7. cikk /4/ bekezdésének az Alkotmánybíróság általi hatályon kívül helyezéséről;
7. az állampolgársági törvény 1985-i novellája (Szövetségi Hivatalos Lap, 202. sz.).

III. cikk

Megállapítjuk, hogy a tárgytalanná vált 65. cikk felíratával együtt már nincs hatályban.

IV. cikk

/1/ A 49. cikk /2/ bekezdés a/ pontjában "a jelen törvény hatályba lépése előtt" szavak helyére az "1966. július 1. előtt" szöveg kerül.

/2/ A 49. cikk /2/ bekezdés b/ pontjában "a jelen szövetségi törvény hatályba lépése után" szavak helyére az 1966. július 1-től" szöveg lép.

/3/ A 66. cikket a Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz.-ban közzétett szövetségi törvény V. cikkére, valamint a

Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz.-ban közzétett szövetségi törvény IV. cikkére tekintettel helyre kell igazitani. Ennek megfelelően a 66. cikk Z 1. pontja az e/ megjelölést kapja.

V. cikk

/1/ Az 5. cikk /2/ bekezdésében, a 32., 33., 36. cikkben, a 39. cikk /1/ bekezdésében a "rendelkezése", "alkalmazásra kerül" elavult terminológiai fordulatok helyére egyszerübb fogalmazás kerül.

/2/ Az I-VI. fejezet cimeinél, a 64. cikk előtti cimnél, valamint az 5. cikk /1/ bekezdésénél, a 7. cikk /1/ bekezdés, b/ pontnál, a 7a. cikk /1/ bekezdésnél (vesszőnél) és a /2/ és /6/ bekezdésnél, a 10. cikk /2/ bekezdés, a/ pontnál, a /12/ cikk a/ és c/ pontnál, a 14. cikk, /1/ bekezdés, 3 b/ pontnál, a 17. cikk /1/ bekezdés, 3 pontnál, a 24. cikknél, a 25. cikk /3/ bekezdésnél, a 28. cikk /1/ bekezdés, 2 pontnál, a 29. cikk, /2/ bekezdésnél, a 36. cikknél, az 52. cikk e/ pontnál, az 58c cikk /1/ bekezdés, 2 pontnál (vesszőnél) és a /2/ bekezdésnél, valamint a 66. cikknél különböző túlhaladott terminológiai fordulatok és egyéb pontatlanságok ki lettek igazitva.

VI. cikk

A tagolódási megjelöléseket és röviditéseket hozzáigazitottuk a mai iráshasználathoz.

VII. cikk

Az 1965-i állampolgársági törvény a "Szövetségi törvény az osztrák állampolgárságról (1985-i állampolgársági törvény)" cimmel újból kihirdetésre kerül.

B fejezet

I. cikk

A szövetségi alkotmánytörvény 49. cikke alapján a 2. mellékletben ("Átmeneti szabályok az 1965-i állampolgársági törvényhez alkotott novellák kapcsán) (állampolgársági jog - átmeneti szabályok, 1985)" újból közzétételre kerül:

1. Az 1974-i állampolgársági törvényi novella II. cikke, valamint az 1965-i állampolgársági törvény (alapszöveg) 14. cikk /1/ bekezdés, 3 pontjának és a 15. cikk b/ pontjának még alkalmazandó, korábbi szövegrészei;
2. a Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz.-ban közzétett szövetségi törvény II. cikke, a Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz.-ban közzétett szöveg szerint; és
3. a Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz.-ban közzétett szövetségi törvény III. cikke A/ pontja.

II. cikk

Az I. cikkben emlitett rendelkezések újbóli közzététele a 2. mellékletben a következőképpen történik:

1. Az állampolgársági törvény 1974-i novellája II. cikk /1/ bekezdése, valamint az 1965-i állampolgársági törvény 14. cikk /1/ bekezdés Z3/ pontja, mint a II. cikk;
2. az állampolgársági törvény 1974-i novellája II. cikk /2/ bekezdés , valamint az 1965-i állampolgársági törvény 15. cikk b/ pontja, mint a III. cikk;
3. a Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz.-ban közzétett szövetségi törvény II. cikke, mint I. cikk, 1.§;
4. a Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz.-ban közzétett szövetségi törvény III. cikk A pontja, mint I. cikk, 2. szakasz.

III. cikk

A Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz.-ban közzétett szövetségi törvény III. cikke B pontját, amely az 1957-i, az illetékekről szóló törvény módositását tartalmazza, nem teszik közzé újból; ez érintetlenül marad.

IV. cikk

A 2. melléklet I-III. cikkében a szövegen belüli utalás (I. cikk, 2.§), valamint az érvényes (I. cikk, 1.§ /1/, /2/ és /4/ bekezdés) és korábbi (II. és III. cikk) szövegre vonatkozó utalások az 1965-i állampolgársági törvényből megfelelően helyre vannak igazitva, igy kiváltképpen a 2. melléklet II. és III. cikkében meg vannak adva az érvényesség terjedelmei; az átmeneti rendelkezéssel való kapcsolathoz a még alkalmazandó korábbi szövegezéshez hozzá vannak fűzve a

"hangzik" és "ez a szöveg hangzik" szavak.

V. cikk

A 2. mellékletben

1. a II. cikkben az "alkalmazásra kerül" meghaladott terminológiai fordulat helyére az egyszerűbb "alkalmazandó" fordulat kerül;
2. az I. cikk, 1.§ /4/ bekezdésében és a 2.§-ban különböző, meghaladott terminológiai fordulatok ki vannak igazitva;
3. a röviditések a mai irásmódhoz vannak igazitva.

VI. cikk

Amennyiben a végrehajtási záradékok a 2. mellékletben I-III. cikkekként újból közzétett rendelkezésekre vonatkoznak, ezeknek az újbóli közzététele a 2. melléklet IV. cikkeként összefoglalva megtörténik.

1. melléklet

Szövetségi törvény az osztrák állampolgárságról

(1985-i állampolgársági törvény)

I. fejezet

Általános rendelkezések

1.§ (Alkotmányi rendelkezés) - Az Osztrák Köztársaságnak állampolgársága van. Az 1929-i szövegezésű szövetségi alkotmánytörvény 6. cikke szerinti, szövetségi és tartományi polgárságra való felosztása fenn van tartva külön szövetségi alkotmánytörvényi szabályozásnak.

2.§ A jelen szövetségi törvény értelmében:

1. Köztársaság: az Osztrák Köztársaság
2. Állampolgárság: az Osztrák Köztársaság állampolgársága (osztrák állampolgárság)
3. Állampolgár: nemre való tekintet nélkül az a személy, aki osztrák állampolgársággal rendelkezik
4. Idegen: nemre való tekintet nélkül az a személy, aki osztrák állampolgársággal nem rendelkezik.

3.§ Eltekintve a 8.§-ban szabályozott esetektől, azt a személyt, akinek az állami hovatartozását nem lehet tisztázni, hontalanként kell kezelni.

4.§ Hacsak a jelen szövetségi törvény nem rendelkezik kifejezetten másként, a törvény hatálya szempontjából a nemnek és a családi állásnak nincs jogi jelentősége.

5.§ /1/ Valamely személy rendes lakóhelye abban a helységben van megállapitva, amelyben bizonyitható módon vagy

a körülményekből kitűnő szándékkal letelepedett, hogy ezt a továbbiakig életviszonyai középpontjául válassza. Ennek során nem lényeges, hogy ez a szándék arra irányult-e, hogy mindörökre ezen a helyen maradjon. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 1. pont.)

/2/ Egy olyan állampolgár férje részére, aki szolgálati viszonyban van egy belföldi területi testülettel, szolgálati helye pedig külföldön van (külföldi tisztviselő), a jelen törvény hatálya szempontjából a 22.§ /2/ és /3/ bekezdése, a 37.§ /2/ bekezdése és a 41.§ /2/ bekezdése ellenére Bécs tekintendő rendes lakóhelynek, amennyiben idegen, a külföldi tisztviselővel tartós élettársi közösségben él és belföldön nincs rendes lakóhelye. Értelemszerűen ugyanez érvényes egy olyan állampolgár férjére, aki szolgálati viszonyban van a Szövetségi Ipargazdasági Kamarával és szolgálati helye külföldön van. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 1. pont és 1985. 202. sz. I. cikk 1. pont.)

II. fejezet

Az állampolgárság elnyerése

6.§ Az állampolgárságot a következőképpen lehet elnyerni:

1. Leszármazás (törvényesítés) útján (7., 7a. és 8.§); (Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 2. pont);
2. Adományozással (adományozás kiterjesztésével) (10-24.§);

3. Rendes egyetemi tanárként vagy rendes főiskolai tanárként való szolgálatba lépéssel (25.$ /1/ bekezdés); Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 3. pont);
4. Nyilatkozattal (25.$ /2/ bekezdés);
5. A lakóhely indokoltságáról való bejelentéssel (58.c$) (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983, 170. sz. I. cikk, 2. pont.)

Leszármazás (törvényesités)

7.$ /1/ A házasságból származó gyermekek a születéssel elnyerik az állampolgárságot, ha

a/ ebben az időpontban az egyik szülő állampolgár, vagy
b/ az egyik szülő, aki előzőleg meghalt, halála napján állampolgár volt.

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 3. pont.)

/2/ (Törölve; Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170.sz. I. cikk, 4. pont.)

/3/ Házasságon kivül született gyermekek a születéssel elnyerik az állampolgárságot, ha anyjuk ebben az időpontban állampolgár. Értelemszerűen érvényes az /1/ bekezdés b/ pontja. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 5. pont; 1985. 202. sz. I. cikk, 4. pont.)

/4/ (Törölve; Szövetségi Hivatalos Lap, 1984. 375. sz.)

7a.$ /1/ Ha egy házasságon kivül született idegent olyan időpontban, amikor még kiskorú és nem házas, törvényesitenek, törvényesitésével elnyeri az állampolgárságot, ha apja ebben

az időpontban állampolgár, vagy, ha előzőleg meghalt, halálakor állampolgár volt.

/2/ Ha a törvényesitett személy már betöltötte 14. életévét, úgy az /1/ bekezdés csak akkor érvényes, ha a törvényesitett személy és törvényes képviselője hozzájárul az állampolgárság elnyeréséhez.

/3/ A /2/ bekezdés szerinti hozzájárulást az illetékes szervnek (49. cikk, /2/ bekezdés) irásban ki kell nyilvánitani. A törvényesités állampolgársági jogi hatásai ebben az esetben csupán akkor állanak be, amikor az illetékes szervhez valamennyi, a /2/ bekezdés értelmében megkivánt hozzájárulási nyilatkozat beérkezett.

/4/ A /2/ bekezdés szerinti hozzájárulás nem érvényes, ha az illetékes szervhez a törvényesitett házasságkötése után, vagy az irásbeli kioktatás (52.§ /2/ bekezdés) megadása után több, mint három évvel érkezett meg.

/5/ Ha a törvényesitett személy, aki 14. életévét már betöltötte, vagy törvényes képviselője megtagadja a hozzájárulást (/2/ bekezdés), akkor a biróság pótolhatja ezt, ha az állampolgárság elnyerése nevelési, hivatási vagy más fontos okból a törvényesitett személy javára szolgál. Ugyanez érvényes, ha a törvényesitett személynek nincs törvényes képviselője, vagy van, de nem elérhető és törvényes képviselő állitása áthidalhatatlan akadályba ütközik. Ugyanez érvényes továbbá, ha a törvényesitett személy tartózkodási helye ismeretlen vagy egyébként nem elérhető. Illetékessége annak a belföldi biróságnak van, amelynek gyámsági vagy gondnoksági biróságként kellene fellépnie, ha a törvényesitett személy rendelkeznék állampolgársággal. A hozzájárulás magadására vonatkozó határidő (/4/ bekezdés) figyelembe vettnek

tekintendő, ha a bíróságot letelése előtt megkeresték, és ha a törvényesitett személy még nem házas, amikor a bíróság döntése megérkezik az illetékes szervhez.

/6/ Az állampolgárság törvényesitéssel való elnyerése kiterjed a törvényesitett nő házasságon kivül született gyermekeire. Ha ezek már betöltötték 14. életévüket, úgy a /2/-/5/ bekezdések értelemszerűen alkalmazandók.

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1985, 202. sz. I. cikk, 5. pont.)

8.§ /1/ Az ellenkező bizonyitásáig, leszármazás útján állampolgárnak tekintendő, akit 6 hónapos életkorát megelőzőleg a köztársaság területén megtalálnak.

/2/ Ugyanez érvényes az olyan személyre, aki a köztársaság területén születik, ha

a/ házasságból való születés esetén az egyik szülő,

b/ házasságon kivüli születésnél az anya a köztársaság területén született.

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 6. pont.)

/3/ Az /1/ bekezdés érvényes azokra a személyekre is, akiket 1983. szeptember 1. előtt a köztársaság területén találtak, a /2/ bekezdés azokra a személyekre is, akik ez időpont előtt születtek, ha törvényes apjuk vagy házasságon kivüli anyjuk a köztársaság területén született. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983, 170. sz. I. cikk, 6. pont.)

9.§ (Feliratával együtt törölve; Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 7. pont.)

10.§ /1/ Az állampolgárság idegen részére adományozható, ha

1. legalábbb tiz év óta rendes lakóhelye megszakitás nélkül a köztársaság területén van;
2. belföldi bíróság
   a/ nem itélte el sem egyszeri, sem többszöri, szándékosan elkövetett, hat hónapnál hosszabb tartamú szabadságvesztéssel büntetendő cselekményért;
   b/ sem pedig pénzügyi vétség miatt, jogerős szabadságvesztés büntetésre;
   ebben a tekintetben az állampolgárság adományozásával szembenállnak olyan, büntetendő cselekmény miatti itéletek is, amelyeket az idegen 18. életéve betöltése előtt követett el; (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 8. pont.)
3. nem folyik ellene belföldi bíróságnál bűnvádi eljárás (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 8. pont.)
   a/ egy vagy több olyan, szándékosan elkövetett büntetendő cselekmény gyanúja miatt, amelyek hat hónapnál hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetéssel büntethetők, sem pedig
   b/ szabadságvesztés büntetéssel sújtható pénzügyi vétség gyanuja miatt;
4. külföldi bíróság egy vagy több, szándékosan elkövetett büntetendő cselekmény miatt nem itélte el jogerősen hat hónapnál hosszabb időre, a büntetén-

dő cselekmények a belföldi jog szerint is bíróilag büntethetők és az elítélés olyan eljárásból származott, amely megfelelt az Emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai konvenció 6. cikkében foglalt alapelveknek (Szövetségi Hivatalos Lap, 1958. 210. és 1985. 202. sz. I. cikk, 6. pont.)

5. nincs vele szemben tartózkodási tilalom; (Szövetségi Hivatalos Lap, 1974, 703. sz. I. cikk, 1. pont.);

6. eddigi magatartása alapján biztositékot nyújt arra, hogy az Osztrák Köztársasággal szembeni beállitottsága pozitiv, és nem jelent veszélyt a köznyugalomra, rendre és biztonságra;

7. életfenntartása kellő mértékben biztositott, vagy pedig vétkessége nélkül van pénzügyi szükséghelyzetben; és

8. nem áll idegen államokkal olyan kapcsolatokban, hogy az állampolgárság adományozása ártana a köztársaság érdekeinek vagy tekintélyének.

/2/ Olyan idegen részére, aki rendelkezik idegen állampolgársággal, az állampolgárságot nem szabad megadni, ha

a/ az eddigi állampolgársági kötelékéből való kiváláshoz megkivánt cselekményeket elmulasztja, jóllehet ezek lehetségesek és elvárhatók tőle, és nem menekült az 1951. július 28-i Konvenció (Szövetségi Hivatalos Lap, 1955. 55. sz.), vagy a menekültek jogállásáról szóló jegyzőkönyv értelmében, (Szövetségi Hivatalos Lap, 1974. 78. sz.), vagy (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170.

sz. I. cikk, 9. pont.);

b/ ha folyamodványa alapján, vagy más módon szándékosan eddigi állampolgársága megtartására törekszik.

/3/ El lehet tekinteni az /1/ bekezdés 1. pontjában irt feltételtől, ha kiskoruról van szó, vagy pedig az idegen rendes lakóhelye legalább négy év óta megszakitás nélkül a köztársaság területén van és az állampolgárság adományozása mellett valamely különösen figyelembe veendő ok szól. Ilyen esetekben az adományozás előtt meg kell hallgatni a szövetségi belügyminisztert. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1973. 394. sz. I. cikk, 4. pont.)

/4/ (Alkotmányi rendelkezés) - Az /1/ bekezdés 1. és 7. pontjában és a /2/ bekezdésben irt feltételek elesnek, ha a szövetségi kormány igazolja, hogy az állampolgárság adományozása a köztársaság érdekében áll, tekintettel az idegen által már teljesitett, vagy tőle még ezután várható rendkivüli teljesitményekre, kiváltképpen tudományos, gazdasági, művészi vagy sportbeli területen. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1973. 394. sz. I. cikk, 5. pont.)

11.§ A hatóságnak, a részére a 10.§-ban megadott szabad mérlegelés gyakorlásakor, a közjó, a közérdek és az érdekelt teljes körü magatartása szempontjából kell vezettetnie magát. Az állampolgárság adományozásakor adott esetben különösen arra a körülményre kell figyelemmel lenni, hogy az idegen menekült-e az 1951. július 28-i Konvenció értelmében (Szövetségi Hivatalos Lap, 1955. 55. sz.), vagy pedig a menekültek jogállásáról szóló jegyzőkönyv alapján (Szövetségi Hivatalos Lap, 1974. 78. sz.). (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 9. pont.)

11a.§ Idegen részére adományozható az állampolgárság a 10.§ /1/ bekezdés, 2-8. pont és a /2/ bekezdés alapján, ha

1. házastársa állampolgár,
2. a házasságot sem a házassági kötelék megszüntetése nélkül, sem ágytól és asztaltól bíróilag nem bontották fel,
3. nem az állampolgárságnak a 33.§ szerinti megvonása következtében idegen, és
4. a/ a házasság legalább egy év óta fennáll és az idegen rendes lakóhelye legalább négy év óta megszakitás nélkül a köztársaság területén van, vagy pedig legalább két év óta fennálló házasság mellett van ilyen lakóhelye legalább három év óta, vagy pedig

   b/ a házasság legalább öt év óta fennáll, a házastárs pedig legalább tiz év óta megszakitás nélkül állampolgár.

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 10. pont.)

12.§ Idegen részére adományozható az állampolgárság a 10.§ /1/ bekezdés 2-8. pontja és a /2/ bekezdése feltételei mellett, ha

a/ rendes lakóhelye legalább 30 év óta megszakitás nélkül a köztársaság területén van, és a folyamodó nem az állampolgárságnak a 33.§ vagy 34.§ szerinti megvonása vagy az állampolgárságról való lemondás /37.§/ következtében idegen, vagy

b/ legalább tiz éven keresztül megszakitás nélkül rendelkezett az állampolgársággal, ezt nem megvonás /33.§ vagy 34.§/ avagy lemondás /37.§/ útján

veszitette el, azóta idegen és rendes lakóhelye legalább egy év óta megszakitás nélkül a köztársaság területén van, (Szövetségi Hivatalos Lap, 1973. 394. sz. I. cikk, 6. pont) vagy pedig

c/ az állampolgárságot olyan időpontban - és nem a 33.§ szerinti megvonás útján - veszitette el, amikor nem volt jogképes, azóta idegen és az állampolgárság adományozásáért a jogképesség elérése után két éven belül folyamodik, vagy

d/ az állampolgárságot a 17.§ szerint az adományozás kiterjesztése útján csupán azért nem nyerheti el, mert az ebből a szempontból mérvadó szülő (választott szülő) már állampolgár. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 11. pont.)

13.§ Nő részére adományozható az állampolgárság a 10.§ /1/ bekezdés, 2-8. pontjai és a /2/ bekezdése feltételei mellett, ha az érdekelt

1. az állampolgárságot 1983. szeptember 1. előtt azzal veszitette el, hogy
   a/ idegennel kötött házasságot,
   b/ házastársával egyidejűleg ugyanazt a külföldi állampolgárságot nyerte el, vagy
   c/ külföldivel kötött házasság alatt elnyerte annak az állampolgárságát;
2. a fenti időpontok óta idegen;
3. a házasság a férj halálával vagy egyébként a kötelék értelmében felbomlott és
4. az állampolgárság adományozásáért a házasság felbomlásától számitott két éven belül folyamodik.

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk,

12. pont.)

14.§ /1/ Adományozható továbbá az állampolgárság idegen részére, ha

1. a köztársaság területén született és születése óta hontalan;
2. összevéve legalább tiz év óta rendes lakóhelye a köztársaság területén van; ebből legalább öt évnek megszakitatlanul közvetlenül az állampolgárság adományozása előtti időszakra kell esnie;
3. belföldi bíróság nem itélte el jogerősen a következő törvényhelyek egyike miatt sem:

   a/ a Büntető Törvénykönyv 103.§, 124.§, 242.§, 244.§, 246.§, 248.§, 252-254.§, 256.§, 257.§ /2/ bekezdés, 258.§, 259.§, 260.§, 269.§, 274-276.§, 279-285.§ és 320.§-ai;

   (Szövetségi Hivatalos Lap, 1974. 60. sz.)

   b/ a Büntető Törvénykönyv 277.§ és 278.§ értelmében, amennyiben a cselekményt egy, a Büntető Törvénykönyv 103.§ szerint büntethető tényállással kapcsolatban követték el;

   c/ a Büntető Törvénykönyv 286.§, amennyiben a cselekményt egy, az a/ pontban jelzett büntethető cselekményekkel kapcsolatban követték el;

   d/ a tilalmakról szóló 1947-i törvény 3a és 3b, valamint 3d-3g pontja;

   (Szövetségi Hivatalos Lap, 1974. 703. sz. I. cikk, 2. pont.)

4. sem belföldi, sem külföldi bíróság nem itélte el jogerősen öt évi vagy annál hosszabb tartamú sza-

badságvesztés büntetésre; ha a külföldi bíróság ítéleténél alapul szolgáló büntethető cselekmények a belföldi jog szerint is bíróilag üldözendők, és az ítélet egy, az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok védelméről szóló Európai Konvenció (Szövetségi Hivatalos Lap, 1958. 210. sz.) 6-§-ban foglalt alapelveknek megfelelő eljárásból született; (Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 7. pont), és

5. az állampolgárság adományozását a kérelmező 18. életéve betöltése után és a nagykorúság elérése után legkésőbb két évvel kéri. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1973. 394. sz. I. cikk, 7. pont.)

/2/ Az a személy, aki egy, a köztársaság tengeri zászlója alatt haladó hajó fedélzetén vagy az osztrák államhoz tartozó légi jármű fedélzetén született, az /1/ bekezdés 1. pontja alkalmazásakor a köztársaság területén születettnek tekintendő. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 13/b pont.)

15.§ /1/ A lakóhelyi határidők folyását a 10.§ /1/ bekezdés, 1. pontja és a /3/ bekezdése, a 11a.§ 4/a pontja, a 12.§ a/ és b/ pontja, valamint a 16.§ /1/ bekezdés, 3/a pontja esetében (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 14. pont) megszakítja:

a/ a jogerős tartózkodási tilalom;

b/ hat hónapnál hosszabb tartamú tartózkodás a szabadságvesztés büntetések végrehajtására szolgáló intézetben, szellemileg károsult jogsértők intézetében, jogsértők javító-nevelő intézetében, vagy veszélyes visszaeső bűnözők

intézetében, belföldön vagy ilyennel egyenértékű külföldi intézetben, egy, az osztrák jog szerint bíróilag üldözendő cselekmény miatti elítélés folytán; ennek során a szabadságvesztés büntetés végrehajtására szolgáló intézetben való tartózkodás és a valamely szabadságelvonás végrehajtásával összekötött megelőző intézkedés ideje összeszámítandó. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 8. pont.)

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 14. pont.)

/2/ A határidő folyásának az /1/ bekezdés, a/ pontja szerinti megszakadását nem kell figyelembe venni, ha a tartózkodási tilalmat azért szüntették meg, mert kibocsátása utóbb indokolatlannak bizonyult. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 15. pont.)

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1974. 703. sz. I. cikk, 3. pont.)

16.§ /1/ Az állampolgárság adományozása idegen részére a 10.§ /1/ bekezdés 2-8. pontjai szerint kiterjesztendő a házastársra, ha

1. a házasságot sem a házassági kötelék megszüntetése nélkül, sem ágytól és asztaltól bíróilag nem bontották fel;
2. nem az állampolgárságnak a 33.§ értelmében való megvonása következtében idegen, és
3. a/ a házasság legalább három éve fennáll, a kérelmező rendes lakóhelye megszakítás nélkül legalább négy év óta a köztársaság területén van, vagy pedig legalább két éven át fennálló házasság

mellett legalább három éve rendelkezik a fentiek szerinti lakóhellyel, vagy

b/ a házasság legalább öt éve fennáll.

/2/ Az /1/ bekezdés 3. pontja és a 10.§ /2/ bekezdése szerinti feltételek hiánya nem akadálya a kiterjesztésnek, ha az állampolgárságot a 10.§ /4/ bekezdése szerint adományozzák.

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 16. pont.)

17.§ /1/ Az állampolgárság adományozása a 10.§ /1/ bekezdés 2-8. pontja és a /2/ bekezdése szerinti feltételek mellett kiterjesztendő

1. az idegen házasságból származó gyermekeire,
2. a nő házasságon kivül született gyermekeire,
3. a férfi házasságon kivül született gyermekeire, ha apaságát megállapitották vagy azt elismerte és a gyermekek gondozása és nevelése rá tartozik,
4. az idegen örökbefogadott gyermekeire,

amennyiben a gyermekek kiskorúak, nem házasok és nem az állampolgárságnak a 33.§ szerinti megvonása következtében idegenek.

/2/ Az állampolgárság adományozását a 10.§ /2/ bekezdése feltételei mellett ki kell terjeszteni továbbá az /1/ bekezdésben emlitett utódok házasságon kivül született gyermekeire, amennyiben ez utóbbiak nőnemüek és az állampolgárság adományozása rájuk kiterjed.

/3/ A kiskorúság előfeltétele kiesik egy fejlődésben visszamaradt gyermeknél, ha a fejlődésben való elmaradás jelentős, a gyermek az adományozás kiterjesztése szempontjából mérvadó szülővel közös háztartásban él vagy a

gyermek gondozásának a kötelessége őt terheli és tartási kötelezettségét teljesiti. Fejlődésükben jelentősen visszamaradottaknak tekintendők ennek a rendelkezésnek az értelmében azok a személyek, akik valamilyen szenvedés vagy törés miatt testi vagy szellemi képességükben olyan jelentősen vannak korlátozva, hogy különleges gondozásra vagy külön eltartási ráforditásra szorulnak és feltehetően tartósan nem lesznek képesek arra, hogy eltartásukról maguk gondoskodjanak. A jelentős korlátozást egy belföldi hatósági orvos bizonyitványával bizonyitani kell.

/4/ A 10.§ /2/ bekezdés szerinti előfeltétel hiánya nem akadálya a kiterjesztésnek, ha az állampolgárság adományozása a 10.§ /4/ bekezdése alapján történik.

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 17. pont.)

18.§ Az adományozás kiterjesztéséről csak az állampolgárság adományozásával egyidejűleg és azonos elnyerési időponttal szabad rendelkezni.

19.§ /1/ Az állampolgárság adományozásáról (az adományozás kiterjesztéséről) csupán irásbeli kérelmére szabad rendelkezni.

/2/ A kérelmet a jogképes idegennek saját kezűleg alá kell irnia. Ha az idegen nem jogképes, akkor a kérelmet helyette vagy a törvényes képviselőjének kell személyesen aláirnia, vagy a folyamodónak, a törvényes képviselő irásbeli hozzájárulásával, vagy pedig egy harmadik személynek. A törvényes képviselő, vagy a törvényes képviselő irásbeli hozzájárulásával egy harmadik személy által benyújtott kérelemhez szükséges a kiskorú idegen irásbeli hozzájárulása, amennyiben 14. életévét betöltötte. (Szövetségi Hivatalos

Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 9. pont.)

/3/ Ha a törvényes képviselő, vagy a 14. életévét már betöltött kiskorú megtagadja a hozzájárulást, akkor ezt pótolhatja a bíróság, ha az állampolgárság adományozása (kiterjesztése) nevelési, szakmai vagy más fontos okból az idegen javát szolgálja. Ugyanez érvényes, ha az idegennek nincs törvényes képviselője, vagy törvényes képviselője nem elérhető és egy más törvényes képviselő állitása áthatolhatatlan akadályba ütközik. Ugyanez érvényes továbbá, ha a kiskorú tartózkodási helye ismeretlen, vagy egyébként nem elérhető. Az a belföldi bíróság illetékes, amelynek gyám- vagy gondnoki bíróságként kellene fellépnie, ha az idegen rendelkeznék állampolgársággal. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 9. pont.)

20.§ /1/ Az állampolgárság adományozása (az adományozás kiterjesztése) idegen részére mindenekelőtt arra az esetre biztositandó, ha bizonyitja eddigi saját (honossága szerinti) állama kötelékéből való kiválását két éven belül, ha

1. sem hontalan, sem menekült, az 1951. július 28-i Konvenció (Szövetségi Hivatalos Lap, 1955. 55.sz.) vagy a menekültek jogállásáról szóló jegyzőkönyv (Szövetségi Hivatalos Lap, 1974. 78. sz.) értelmében,
2. nem alkalmazandó sem a 10.§ /4/ bekezdése, sem a 16.§ /2/ bekezdése, vagy a 17.§ /4/ bekezdése, és
3. megvan a lehetősége eddigi saját (honossági) állama kötelékéből való kiválásra, vagy ezt megkönnyitenék számára.

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 19. pont.)

/2/ Az állampolgárság adományozásának biztositását vissza kell vonni, ha az idegen az állampolgárság adományozásához (az adományozás kiterjesztéséhez) megkivánt feltételek közül akár csak egyet is nem teljesit.

21.§ Az az idegen, aki jogképes, vagy 18. életévét betöltötte és csupán életkora miatt nem jogképes, az állampolgárság adományozása (az adományozás kiterjesztése) előtt az alábbi fogadalmat köteles letenni:

"Fogadom, hogy az Osztrák Köztársasághoz hű állampolgárként fogok tartozni, törvényeit mindenkor lelkiismeretesen betartom és tartózkodom minden olyan cselekménytől, ami a köztársaság érdekeinek és tekintélyének ártalmas lehetne."

22.§ /1/ Ha az idegen rendes lakóhelye a köztársaság területén van, akkor a fogadalmat szóban kell letenni, a 39.§ szerint illetékes hatóság előtt. Mindazonáltal ez felhatalmazhatja a fogadalom felvételére azt a kerületi közigazgatási hatóságot, amelynek a működési területén az idegen rendes lakóhelye van.

/2/ Ha az idegen rendes lakóhelye külföldön van, akkor a fogadalmat szóban kell letenni az osztrák külképviseleti hatóság előtt, amelyet a 39.§ szerint illetékes hatóság a fogadalom felvételére megkeresett. Nem érvényes ez, ha az idegentől lakóhelyének a távoli volta vagy más fontos okból nem várható el, hogy megjelenjék az osztrák külképviseleti hatóság előtt a fogadalom letétele végett.

/3/ Ha az idegennek egyáltalán nincs rendes lakóhelye, vagy pedig a /2/ bekezdés 2. mondata alkalmazandó részére, akkor a fogadalmat irásban kell eljuttatni a 39.§ szerint illetékes hatósághoz, amennyiben az idegen nem saját

maga jelenik meg ennél a hatóságnál a fogadalom szóbeli letétele végett.

/4/ Ha a fogadalom letétele szóban történik, erről jegyzőkönyvet kell felvenni.

23.§ /1/ Az állampolgárság adományozásáról (az adományozás kiterjesztéséről) szóló határozatot irásban kell kiadni.

/2/ Az állampolgárság elnyerése a határozatban megjelölt időpontban történik meg. Ezt a határozat kiszolgáltatása vagy kézbesitése feltehető időpontjának a figyelembe vételével, naptári idő szerint kell megállapitani.

/3/ Ha az az idegen, akinek adományozni fogják az állampolgárságot, a fogadalmat szóban leteszi, a határozatot ezt követően kell részére kiszolgáltatni. Egyébként a határozatot annak a személynek kell kézbesiteni, aki az állampolgárság adományozására vonatkozó kérelmet benyújtotta.

24.§ Az adományozási eljárás újrafelvételét a 69.§ /1/ bekezdés, b/ és c/ pontban (1950-i Alkotmánytörvény, Szövetségi Hivatalos Lap 172. sz.) megnevezett okokból csak akkor szabad rendelkezni, ha az érintett ezzel nem válik hontalanná.

Szolgálatbalépés rendes egyetemi tanárként
vagy rendes főiskolai tanárként
(Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk,
10. pont.)

25.§ /1/ (Alkotmányi rendelkezés) - Egy idegen elnyeri az állampolgárságot, ha szolgálatba lép rendes egyetemi tanárként valamely belföldi egyetemen, vagy rendes főiskolai tanárként a képzőművészeti akadémián vagy egy belföldi

művészeti főiskolán. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 11. pont.)

/2/ A 10.§ /1/ bekezdés 2-8. pontjai feltételei mellett azzal a nyilatkozattal, hogy hű állampolgárként a köztársasághoz kíván tartozni, elnyeri az állampolgárságot az egyetemi (főiskolai) tanár szolgálatba lépésétől fogva

1. házastársa, ha a házasság nincs elválasztva ágytól és asztaltól, sem a házassági kötelék nincs felbontva, és a házastárs nem az állampolgárságnak a 33.§ értelmében való megvonása miatt idegen;
2. gyermekei, ha az állampolgárság adományozása esetében ezt ki lehetett volna terjeszteni reájuk a 17.§ szerint.

/3/ A nyilatkozatokat a /2/ bekezdés szerint egy éven belül kell leadni a 39.§ szerint illetékes hatóságnál, az egyetemi (főiskolai) tanár szolgálatának megkezdésétől számítva. A 19.§ /2/ bekezdés második és harmadik mondata értelemszerűen alkalmazandó. Ha a feltételek fennállnak, akkor a hatóságnak irásbeli határozattal kell megállapitania, hogy az állampolgárság elnyerése az egyetemi (főiskolai) tanár szolgálatba lépésének a napjával megtörtént. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 12. pont.)
(Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 20. pont.)

III. fejezet

Az állampolgárság elvesztése

26.§ Az állampolgárság elvész

1. idegen állampolgárság elnyerésével (27.§ és 29.§)
2. idegen állam katonai szolgálatába való belépéssel (32.§);
   (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 21. pont.)
3. megvonással (33-36.§); (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 21. pont.)
4. lemondással (37.§ és 38.§); (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 21. pont.)

Idegen állampolgárság elnyerése

27.§ /1/ Elveszíti az állampolgárságot az, aki kérelme, nyilatkozata vagy kifejezett hozzájárulása alapján idegen állampolgárságot nyer el, amennyiben előzőleg az állampolgárság fenntartását nem engedélyezték számára.

/2/ A nem jogképes állampolgár csupán akkor veszíti el az állampolgárságot, ha az idegen állampolgárság elnyerésére irányuló akaratnyilatkozatot (/1/ bekezdés) helyette vagy törvényes képviselője, vagy ennek kifejezett hozzájárulásával ő maga vagy egy harmadik személy leadja. A törvényes képviselő hozzájárulásának meg kell lennie az idegen állampolgárság elnyerése előtt. Ha a törvényes képviselő más, mint a szülők vagy az örökbe fogadó szülők, akkor az állampolgárság elveszítése ezen felül csupán akkor következik be, ha a gyám- vagy gondnoki bíróság jóváhagyta a

törvényes képviselő akaratnyilatkozatát (beleegyezését) az idegen állampolgárság elnyerése előtt.
(Szövetségi Hivatalos Lap, 1977. 403.sz. XIV. cikk, 1. pont.)

/3/ Az a kiskorú állampolgár, aki betöltötte 14. életévét, ezen felül csupán akkor veszíti el az állampolgárságot, ha törvényes képviselőjének az idegen állampolgárság elnyerésére irányuló akaratnyilatkozatához (/1/ bekezdés), vagy harmadik személy ilyen nyilatkozatához az idegen állampolgárság elnyerése előtt kifejezetten hozzájárult.
(Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk. 13. pont.)

28.§ /1/ Hozzá kell járulni az állampolgárság fenntartásához az állampolgár által idegen állampolgárság elnyerése esetében (27.§), ha

1. a fenntartás az állampolgár által már nyújtott vagy tőle ezután elvárható teljesítmények miatt vagy valamely különösen figyelembe veendő ok folytán a köztársaság érdekében áll; (Szövetségi Hivatalos Lap, 1973. 394. sz. I. cikk, 10. pont.)
2. az az idegen állam, amelynek az állampolgárságáért folyamodik, hozzájárul a fenntartáshoz, amennyiben ilyen hozzájárulás államközi szerződésekben elő van irányozva, és
3. a 10.§ /1/ bekezdés 2-4. pontja, valamint 6. és 8. pontja szerinti feltételek értelemszerűen teljesítve vannak.

/2/ Az állampolgárság fenntartásához csak írásbeli kérelemre és azzal a feltétellel szabad hozzájárulni, hogy az idegen állampolgárság elnyerése két éven belül bekövetkezik.

/3/ A kérelmet a jogképes állampolgárnak személyesen alá kell irnia. Ha az állampolgár nem jogképes, akkor a kérelmet helyette vagy törvényes képviselőjének személyesen, vagy pedig ennek irásbeli hozzájárulásával neki magának vagy egy harmadik személynek kell aláirnia. A törvényes képviselő által, vagy az ő irásbeli hozzájárulásával egy harmadik személy által benyújtott kérelemnél szükség van a kiskorú állampolgár irásbeli hozzájárulására, amennyiben 14. életévét betöltötte. Ha a törvényes képviselő más, mint a szülők vagy az örökbe fogadó szülők, akkor követelmény a kérelemnél vagy a törvényes képviselő hozzájárulásánál ezen felül a gyám- vagy gondnoki bíróság hozzájárulása. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 14. pont.)

/4/ Azt a határozatot, amelyben hozzájárulnak az állampolgárság fenntartásához, irásban kell kiadni.

29.§ /1/ Ha egy állampolgár a 27.§ értelmében elveszíti az állampolgárságot, akkor az elveszítés kiterjed

1. házasságból született gyermekeire,

2. örökbe fogadott gyermekeire,

amennyiben ezek kiskorúak, nem házasok és a törvény erejénél fogva követik őt az idegen állampolgárságba, vagy követnék, ha még nem rendelkeznek vele, hacsak a másik szülő (örökbe fogadó szülő) továbbra is nem állampolgár. A 27.§ /3/ bekezdése értelemszerűen alkalmazandó. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 15. pont.)

/2/ Az elveszítés kiterjed az állampolgár kiskorú, nem házas, házasságon kivül született gyermekeire, akik a törvény erejénél fogva követik őt az idegen állampolgárságba, ha törvényes képviselőjük az idegen állampolgárság elnyeréséhez előzőleg kifejezetten hozzájárult; a férfi

házasságon kívül született gyermekeire mindazonáltal csak akkor, ha apaságát megállapitották vagy azt elismerte és a gyermekek gondozása és nevelése az ő kötelessége. A 27.§ /2/ bekezdés utolsó mondata és értelemszerűen a /3/ bekezdés alkalmazandó. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 16. pont.)

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 22. pont.)

30.§ /1/ Ha egy állampolgár egy idegen állampolgárság elnyerésére törekszik és az állampolgárság fenntartásához nem járulnak hozzá, akkor a hatóság, kérelmére igazolni köteles részére, hogy az idegen állampolgárság elnyerése esetére az osztrák állampolgársági kötelékből kiválik. Ebben az igazolásban - kérelmére - adott esetben fel kell tüntetni azokat a kiskorú gyermekeket is, akikre az állampolgárság elveszitése a 29.§ értelmében kiterjed.

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 23. pont.)

/2/ Az igazolást nem jogképes állampolgár részére az /1/ bekezdés szerint csupán akkor szabad kiállitani, vagy őt ebben csak akkor szabad feltüntetni, ha már megvan a törvényes képviselő hozzájárulása, azé a kiskorúé, aki 14. életévét már betöltötte, és adott esetben a bíróság (27.§ /2/ bekezdés és 29.§ /2/ bekezdés) beleegyezése is. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 17. pont.)

31.§ (Felirattal együtt törölve); (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 24. pont.)

Idegen állam katonai szolgálatába való belépés

32.§ Elveszíti az állampolgárságot, aki önként idegen állam katonai szolgálatába lép. A 27.§ /2/ bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

Megvonás

33.§ Attól az állampolgártól, aki idegen állam szolgálatában áll - hacsak nem kell alkalmazni a 32.§-t - meg kell vonni az állampolgárságot, ha magatartásával jelentős kárt okoz a köztársaság érdekeinek vagy tekintélyének.

34.§ /1/ Meg kell vonni továbbá az állampolgárságot attól az állampolgártól, aki

1. az állampolgárságot több, mint két év óta a jelen szövetségi törvény szerint, adományozással, vagy az adományozás kiterjesztésével nyerte el,
2. ennek során nem alkalmazták sem a 10.§ /4/ bekezdését, sem a 16.§ /2/ bekezdését, ill. a 17.§ /4/ bekezdését,
3. az érintett az adományozás (az adományozás kiterjesztése) napján nem volt menekült, az 1951. július 28-i Konvenció (Szövetségi Hivatalos Lap, 1955. 55. sz.), vagy a menekültek jogállásáról szóló jegyzőkönyv (Szövetségi Hivatalos Lap, 1974. 78. sz.) értelmében, és
4. az állampolgárság elnyerése ellenére azóta olyan okokból, amelyekért felelős, fenntartott egy idegen állampolgárságot.

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk,

25. pont.)

/2/ Az érintett állampolgárt az állampolgárság szándékolt megvonása előtt legalább hat hónappal tájékoztatni kell az /1/ bekezdés rendelkezéseiről.

/3/ A megvonást az /1/ bekezdés 1. pontjában megnevezett határidő lefolyása után haladéktalanul írásban kell megtenni. Az adományozás (adományozás kiterjesztése) utáni hat év elteltét követően a megvonás nem engedhető meg többé.

35.§ Az állampolgárság megvonása (33.§ és 34.§) hivatalból vagy a szövetségi belügyminiszter javaslatára történik. A szövetségi belügyminiszter a javaslatára meginditandó eljárásban félként szerepel.
(Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 26. pont.)

36.§ Ha az a személy, akitől meg kívánják vonni az állampolgárságot, külföldön tartózkodik és a részére való kézbesitést már eredménytelenül megkisérelték, akkor az 1950-i Alkotmánytörvény 11.§-a (Szövetségi Hivatalos Lap 172. sz.) akkor is alkalmazandó, ha lakóhelye ismert.

Lemondás

37.§ /1/ Az állampolgár lemondhat az állampolgárságról, ha

1. idegen állampolgársággal rendelkezik,
2. vele szemben belföldön nincs folyamatban bűnvádi eljárás vagy büntetésvégrehajtási eljárás olyan, biróilag üldözendő cselekmény miatt, amely hat hónapnál hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetéssel sújtható (Szövetségi Hivatalos Lap, 1974. 703. sz. I. cikk, 4. pont) és

3. amennyiben himnemű, nem tartozik a szövetségi hadsereghez és

a/ 16. életévét még nem érte el, vagy 36. életévét már betöltötte,

b/ teljesitette a rendes tényleges vagy a rendes polgári szolgálatot,

c/ a sorozóbizottság alkalmatlannak állapitotta meg, vagy az illetékes hatósági orvos bármilyen polgári szolgálatra tartósan alkalmatlanná nyilvánitotta,

d/ elmebetegség vagy szellemi fogyatékosság miatt ki van zárva a szövetségi hadseregbe való behivásból, vagy pedig

e/ katonai szolgálati kötelezettségét, vagy az ennek helyére lépő szolgálati kötelezettségét teljesitette egy olyan más államban, amelynek állampolgára és ezért mentes a rendes tényleges szolgálat vagy a rendes polgári szolgálat teljesitésétől, államközi szerződés vagy nemzetközi megállapodás alapján.

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 27. pont.)

/2/ Az /1/ bekezdés 2. és 3. pont feltételei elesnek, ha a lemondani szándékozó rendes lakóhelye legalább öt éve megszakitás nélkül a köztársaság területén kivül van. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 28. pont.)

38.§ /1/ A lemondó nyilatkozatot irásban kell átadni a 39.§ szerint illetékes hatóságnál. A 28.§ /3/ bekezdése értelemszerűen alkalmazandó, azzal a feltétellel, hogy a törvényes képviselőnek, annak a kiskorúnak, aki 14. életévét

betöltötte, valamint a biróságnak a hozzájárulása, illetőleg engedélye a lemondó nyilatkozat átadása után is megadható. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 18. pont.)

/2/ A hatóságnak (39.§) meg kell állapitania, hogy teljesitve vannak-e a lemondáshoz megkivánt feltételek. Igenlő esetben ki kell mondania, hogy a lemondó személy elveszitette az állampolgárságot, abban az időpontban, amikor a lemondás hozzá érkezett.

/3/ Azt a határozatot, amelyben meg van állapitva az állampolgárság lemondás folytán való elvesztése, irásba kell foglalni.

IV. fejezet

Hatóságok és eljárás

39.§ /1/ Állampolgársági ügyekben való határozatok kibocsátására - a 41.§ érintetlenül hagyásával - a tartományi kormány illetékes. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 19. pont.)

/2/ Helyileg az a tartományi kormány illetékes, amelynek a területén annak a személynek az állandó lakóhelye van, akire a határozat vonatkozik, egyébként pedig az a tartományi kormány, amelynek a területén a nyilvántartó szerv (49.§ /2/ bekezdés) fekszik. Az adományozás kiterjesztésére vonatkozó illetékesség az állampolgárság adományozására vonatkozó illetékesség szerint igazodik. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 30. pont; Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 20. pont.)

40.§ (Törölve; Szövetségi Hivatalos Lap, 1973. 394. sz. I. cikk, 11. pont.)

41.§ /1/ Állampolgársági ügyekre vonatkozó igazolások kiállitására és ilyen kérelmekben való döntésre az a község (községek szövetsége) illetékes, amelynek a területén annak a személynek az állandó lakóhelye van, akire az igazolás vonatkozik. Elhalt személyre vonatkozó igazolás kiállitására az a község (községek szövetsége) illetékes, amelynek a területén volt az érintett személy állandó lakóhelye halála időpontjában. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1973. 394. sz. I. cikk, 12. pont; 1974. 703. sz. I. cikk, 6. pont; 1983. 170. sz. I. cikk, 31. pont; 1985. 202. sz. I. cikk, 21. pont.)

/2/ (Alkotmányi rendelkezés) Ha nincs állandó lakóhely a köztársaság területén, akkor az osztrák konzulátus az illetékes, mindazonáltal ahol nincs ilyen, az az osztrák diplomáciai képviseleti hatóság, amelynek a területén az érintett személynek az állandó lakóhelye van. A képviseleti hatóságoknak ennek kapcsán az Alkotmánytörvényt (Szövetségi Hivatalos Lap, 1950. 172. sz.) kell alkalmazniuk; egy olyan határozat elleni fellebbezés ügyében, amelyben az igazolás kiállitására vonatkozó kérelmet elutasitották, a tartományi kormány dönt. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 31. pont.)

/3/ Ha a /2/ bekezdés első mondata sem alapitja meg a helyi illetékességet, akkor a nyilvántartó szerv (49.§ /2/ bekezdés) illetékes.

/4/ (Törölve; Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 32. pont.)

42.§ /1/ A 25.§ /3/ bekezdésében, a 38.§ és az 58/c.§-ban külön szabályozott eseteken kivül, állampolgársági ügyekben megállapitási határozatot kell hozni ha a kérelmezőnek jogi érdeke fűződik a megállapitáshoz.

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 22. pont.)

/2/ Ugyancsak megállapitási határozatot kell hozni, ha ezt a szövetségi belügyminiszter javasolja. Ebben az esetben a szövetségi belügyminiszter az eljárásban félként szerepel. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk. 33. pont.)

/3/ Megállapitási határozatot lehet hozni hivatalból, ha a megállapitáshoz közérdek fűződik.

43.§ /1/ A jelen szövetségi törvényben külön szabályozott eseteken kivül igazolást kell kialakitani állampolgársági ügyekben, ha a folyamodó az igazolás kiállitásához fűződő jogi érdekét valószinüsiti. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 34. pont.)

/2/ Ki lehet állitani igazolást hivatalból, ha ehhez közérdek fűződik. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 34. pont.)

/3/ Nem szabad igazolást kiállitani, ha indokolt kétség van arra nézve, hogy a tárgyi és jogi helyzetnek megfelel-e. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 34. pont.)

44.§ /1/ Olyan igazolást, hogy egy meghatározott személy rendelkezik az állampolgársággal, kizárólag a szövetségi belügyminiszter rendeletében meghatározandó minta szerint lehet kiállitani (állampolgársági bizonyitvány). (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 35. pont.)

/2/ Ha az állampolgársági bizonyitványt csupán egy hatóság vagy valamely más közszolgálati hely hivatalos használatára állitják ki, akkor a bizonyitványt visszatartja az a szerv, amely részére készült.

45.§ Olyan igazolásokat, amelyekben állampolgársági jogi viszonyok helytelenül vannak okiratilag rögzitve, különösképpen állampolgársági bizonyitványokat, amelyek az állampolgárság elvesztése miatt érvénytelenné váltak, a hatóságoknak (39.§ és 41.§) be kell vonniuk, he ilyen igazolásokat mutatnak be előttük, és meg kell küldeniük a nyilvántartó szervnek (49.§ /2/ bekezdés). Az ilyen igazolás tulajdonosa köteles ezt kiszolgáltatni a nyilvántartó szervnek, ennek felhivására. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 36. pont.)

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1973. 394. sz. I. cikk, 13. pont.)

46.§ /1/ A 23.§ /1/ bekezdése, 25.§ /3/ bekezdése, 28.§ /4/ bekezdése, 30.§ /1/ bekezdése, 38.§ /3/ bekezdése, 44.§ és 58c.§ /2/ bekezdése szerint kiállitandó okiratok formáját a szövetségi belügyminiszter rendeletével határozza meg. Ennek kapcsán arra kell tekintettel lenni, hogy ezeknek az okiratoknak céljuknak megfelelő legyen a terjedelme, jelentőségükhöz mért a külseje, s hogy utánzásukat vagy hamisitásukat a lehetőség szerint megakadályozzák.

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 37. pont.)

/2/ A szövetségi belügyminiszter az /1/ bekezdésben emlitett okiratok egységes kialakitása és utánzásuk vagy hamisitásuk megakadályozása érdekében elrendelheti, hogy az okiratok kiállitásához csupán olyan előnyomatokat legyen szabad használni, amelyeket a szövetségi belügyminiszter által meghatározott nyomdákban állitottak elő. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 38. pont.)

47.§ /1/ Azok a községek, amelyeket a személyi állapotra vonatkozó ügyek ellátására összevontak, a törvény erejénél fogva a 41.§, 49-52.§ és 53.§ 5. pontjában megnevezett

feladatok végrehajtására társult községet alkotnak.

/2/ A társult község szervei a következők:

a/ vezető, vagyis a polgármester, akinek a feladata, hogy gondoskodjék az összevont községek személyi állapotra vonatkozó ügyeiről, a személyi állapotra vonatkozó előírások szerint; kötelessége a községközösségi feladatok végrehajtása, amennyiben erre nem a községközösségi bizottság illetékes; (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 39. pont.)

b/ községközösségi bizottság, vagyis a közösséghez tartozó községek polgármestereinek teljes gyűlése; feladata a költségek megállapitásáról és felosztásáról való döntés, a /3/ bekezdés szerint. Határozatait szótöbbséggel hozza.

/3/ A községközösségeknél a feladatok ellátására felmerült költségeket - amennyiben nem pótolja ezeket a tartomány a 48.§ szerint - a közösséghez tartozó községek között a lakosság számának arányában kell felosztani.

/4/ A községközösség az "állampolgársági közösség" megjelölést használja; ehhez a megjelöléshez annak a községnek a nevét kell hozzáfűzni, amelynek a polgármestere a közösséget vezeti.

48.§ /1/ A községeknek (községközösségeknek) maguknak kell viselniük azokat a költségeket, amelyek náluk, a részükre a jelen szövetségi törvényből kifolyólag adott feladatokból felmerülnek. Mindazonáltal a tartomány köteles megtéríteni a községeknek (községközösségeknek) azokat a költségeket, amelyek ezeknél az állampolgársági nyilvántartás vezetéséből (49.§) felmerülnek.

/2/ Az /1/ bekezdés szerinti költségtéritésnek évenként átalányösszegekben kell megtörténnie. Ezeket a tartományi kormány rendeletével kell megállapitani, minden megkezdett száz, az állampolgársági nyilvántartásban feltüntetett személy után. A költségtérités kiszámitásához azoknak a személyeknek a száma irányadó, akik a mindenkori elszámolási év végén az állampolgársági nyilvántartásban szerepelnek. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1973. 394. sz. I. cikk, 14. pont.)

/3/ A községeknek (községközösségeknek) a költségek megtéritésére vonatkozó igényüket a tartományi kormánynál kell érvényesiteniük, az elszámolási év leteltétől számitott három hónapon belül.

/4/ Olyan vitákról, amelyek az /1/ bekezdés szerinti téritési igényekre vonatkoznak, valamint a községeknek a községközösség határozatai elleni fellebbezési ügyeiben a tartományi kormány dönt.

V. fejezet

Állampolgársági nyilvántartás

49.§ /1/ A községeknek (községközösségeknek) a jelen fejezet szerint állandó jegyzéket kell vezetniük az állampolgárokról (állampolgársági nyilvántartás).

/2/ A nyilvántartási szerv

a/ olyan személyekre, akik 1966. július 1. előtt születtek a köztársaság területén:
a születés községe (községközössége);

b/ olyan személyekre, akik 1966. július 1. után születtek a köztársaság területén:

az a község (községközösség), amelyben az anya lakóhelye volt a feljegyzendő személy születésének az időpontjában, a születések nyilvántartásában lévő bejegyzés szerint; ha azonban ez külföldön fekszik, a bejegyzendő személy születési községe (községközössége);

c/ olyan személyekre, akik külföldön születtek vagy akiknél az a/ vagy b/ pont szerint nem lehet megállapitani az illetőséget: Bécs községe.

50.§ /1/ Az állampolgársági nyilvántartást minden egyes községre elkülönitve egy kartonon kell vezetni. A szövetségi belügyminiszter rendeletével közelebbi rendelkezéseket lehet hozni a kartonlapok méretéről és kialakitásáról, valamint elrendezéséről.

/2/ Az állampolgársági nyilvántartást lehet automatizálás felhasználásával vezetni.

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 40. pont.)

51.§ A nyilvántartási szervnek az állampolgárt be kell jegyeznie az állampolgársági nyilvántartásba és ott meg kell jelölnie az állampolgárság elnyerését megalapozó körülményeket, mihelyt erről tudomást szerez az 53-55.§ szerinti közlés útján vagy más módon, hogy az állampolgárság elnyerése miképpen történt. Amennyire csak ez túlzott igazgatási ráforditás nélkül lehetséges, a nyilvántartási szervnek hivatalból meg kell ragadnia minden alkalmat, hogy ezt az ismeretet megszerezze. Az állampolgársági nyilvántartásba olyan elhaltakat, akik ott még nincsenek bejegyezve, csak akkor szabad felvenni, ha az állampolgárság elnyerését megalapozó körülmények ismertek, nincs szükség

semmilyen további vizsgálatra, vagy kiadtak egy, a 42.§ szerinti megállapitó határozatot, vagy kiállitottak egy, a 43.§ szerinti igazolást. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 41. pont.)

52.§ /1/ A nyilvántartási szerv köteles továbbá - mihelyt erről tudomást szerez az 53-55.§ szerinti közlés útján, vagy más módon - feljegyezni

a/ azokat a körülményeket, amelyek az állampolgárság elveszitésére utalnak;

b/ azt a határozatszerű megállapitást, hogy egy személy sohasem rendelkezett állampolgársággal;

c/ házasság semmissé nyilvánitását, ha ezzel a nő vagy egy, ebből a házasságból származó gyermek nem tekintendő többé állampolgárnak;

d/ gyermek törvényes vagy házasságon kivüli származásának a megállapitását, ha ezzel a gyermek nem tekintendő többé állampolgárnak;

e/ állampolgár családnevének vagy előnevének a megválatozását vagy helyesbitését, vagy ugyanezt egy már bejegyzett személy esetében, és

f/ állampolgár vagy egy már bejegyzett személy elhunytát.

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202.sz. I. cikk, 23. pont.)

/2/ A nyilvántartási szerv - mihelyt közlés jutott el hozzá egy kiskorú, nem házas olyan idegen törvényesitéséről, aki 14. életévét már betöltötte (53.§ 3/a pont és 5/c pont) - köteles őt és törvényes képviselőjét irásban haladéktalanul kioktatni arról, hogy a törvényesités állampolgársági jogi hatásai (7a.§) csupán ez utóbbi hozzájárulásával állanak be.

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 23.pont.)

53.§ A nyilvántartási szervvel haladéktalanul közölni kell

1. a tartományi kormány részéről:

   valamennyi, a tartományi kormány által állampolgársági ügyekben kibocsátott határozatot;

   (Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 24. pont.)

2. a bíróság részéről:

   a/ a 27.§ /2/ bekezdése és a 29.§ /2/ bekezdése szerinti hozzájárulást; (Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 25.pont.)

   b/ házasság semmissé nyilvánitását, ha a házasfelek közül csupán az egyik volt állampolgár a házasságkötés napján, vagy ha a semmissé nyilvánitás napján a házasfelek közül legalább az egyik állampolgár, vagy pedig addig akként volt tekintendő;

   c/ gyermek törvényes vagy házasságon kivüli származásának a megállapitását, ha születése időpontjában legalább egyik szülője állampolgár volt, és

   d/ azt a határozatot, amellyel egy állampolgárt holttá nyilvánitanak vagy halála bizonyitottságát meglévőnek ismerik el;

3. a Szövetségi Igazságügyminisztérium részéről:

   a/ kiskorú, nem házas idegen törvényesitését a szövetségi elnök határozatával; ha a törvényesitett gyermek nőnemű, akkor adott esetben házasságon kivüli gyermekeit is közölni kell,

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 26. pont.) és

b/ egy olyan külföldi itélet elismerését, amely egy házasságot semmissé nyilvánit, ha adva vannak a 2/b pont szerinti feltételek;

4. az osztrák külképviseleti hatóság részéről:
minden, általa állampolgársági ügyekben kiállitott igazolást;

5. a község (községközösség) részéről:

a/ a területén egy állampolgár okiratba vett születését;

b/ valamennyi, általa állampolgársági ügyekben kiállitott igazolást;

c/ kiskorú, nem házas idegen szülei okiratba foglalt házasságkötése általi törvényesitését, ha a gyermek apja állampolgár; ha a törvényesitett gyermek nőnemű, akkor adott esetben házasságon kivüli gyermekeit is közölni kell;

d/ a területén egy állampolgár családi nevének vagy előnevének okiratba foglalt megváltozását vagy helyesbitését, amennyiben a változást vagy helyesbitést nem egy belföldi hatóság döntése váltotta ki, és

e/ a területén egy állampolgár okiratba foglalt elhunytát;

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 27. pont.)

6. a 25.§-ban megnevezett tanintézetek részéről:
idegennek rendes egyetemi tanárként vagy rendes főiskolai tanárként való szolgálatba lépését.

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 28. pont.)

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 42. pont.)

54.§ Minden olyan döntést, amely befolyással van valamely személy családi vagy előnevére, a döntést hozó hatóságnak haladéktalanul közölnie kell a nyilvántartási szervvel, ha ez a döntés olyan személyt érint, aki állampolgársággal rendelkezik vagy rendelkezett, és a döntést nem kell már az 53.§ szerint közölni.

55.§ Ha a tartományi kormányhivatal, a kerületi közigazgatási hatóság, az osztrák külképviseleti hatóság, a község vagy a községközösség (47.§) tudomást szerez olyan körülményekről, amelyeket be kell jegyezni az állampolgársági nyilvántartásba és amelyek nem közlendők már az 53.§ vagy 54.§ értelmében, közölnie kell ezeket a nyilvántartási szervvel, ha fel kell tételezni, hogy ezek még nem ismertek előtte.

56.§ Valamennyi természetes személy, hatóság, hivatal és a gyógyintézetek gazdasági, igazgatási és műszaki ügyekért felelős vezetői kötelesek arra, hogy teljesen és valósághűen közöljék a községekkel (községközösségekkel) a tőlük kért, az állampolgársági nyilvántartáshoz megkivánt felvilágositásokat, szükség esetén hivatalos okiratok útján.

VI. fejezet

Záró és átmeneti rendelkezések

57.§, 58.§, 58a.§ és 58b.§ Törölve; (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170.sz. I. cikk, 43.pont.)

58c.§ /1/ Egy idegen elnyeri az állampolgárságot a 10.§ /1/ bekezdés 2-8. pontjai feltételei mellett, ha

1. legalább tiz éven keresztül megszakitatás nélkül rendelkezett állampolgársággal,
2. az állampolgárságról szóló 1949-i végrehajtási törvény (Szövetségi Hivatalos Lap, 276. sz.) 2.§ /3/ bekezdés utolsó előtti és utolsó mondatában felsorolt egyik okból távozott külföldre,
3. külföldi tartózkodása alatt honositással idegen állampolgárságot nyert el és
4. jogosult a szövetség területén való, időbeli korlátozás nélküli tartózkodásra, állandó lakóhelye a köztársaság területén van és az illetékes hatóságnak bejelenti (39.§).

/2/ Ha megvannak az /1/ bekezdés feltételei, akkor a hatóságnak (39.§) irásbeli határozattal kell megállapitania, hogy az idegen a bejelentés hatósághoz érkezése napjával elnyerte az állampolgárságot (/1/ bekezdés, 4. pont). (Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. I. cikk, 29. pont.) (Szövetségi Hivatalos Lap, 1973. 394. sz. I. cikk, 16. pont.)

59.§ és 60.§ Törölve; (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 43. pont.)

61.§ Az 1945. október 29-i, az állampolgárságról szóló rendelet 1. mellékletének a mintája szerint kiállitott állampolgársági bizonyitványok a 44.§ értelmében állampolgársági bizonyitványoknak tekintendők.

62.§ A községek kötelesek megőrizni az illetőségi jogról szóló törvény 1928-i novellája (Szövetségi Hivatalos Lap, 355. sz.) alapján lerakott illetőségi lajstromokat és egyéb illetőségi jogi bizonylatokat, különösképpen az illetőségi

jegyzékeket és illetőségi bizonyitvány-jegyzékeket. A szövetségi belügyminiszter rendelettel meghatározhatja, hogy azok a községek, amelyek egy községközösséghez tartoznak (47.§), illetőségi jogi bizonylataikat kötelesek legyenek átadni ennek a községközösségnek.
(Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 45. pont.)

Személyi okmányok bevonása

63.§ /1/ Államközi szerződésekben külföldi bizonyitványok jogosulatlan használatának a megakadályozására meg lehet állapodni arról, hogy útleveleket, állampolgársági okiratokat és egyéb olyan személyi okmányokat, amelyek egy személyt egy idegen államhoz tartozónak nyilvánitanak, be kell vonni abban az esetben, ha ez a személy az idegen államhoz való tartozást az állampolgárság elnyerése által elveszíti.

/2/ (Alkotmányi rendelkezés) Ha adva van az /1/ bekezdés szerinti megállapodás, akkor szükség esetén a tartományi kormánynak rendelkeznie kell a megállapodás hatálya alá tartozó bizonyitó okmányok bevonásáról.

Büntető rendelkezés

64.§ Aki a 45.§ szerinti felhivásnak vagy a 63.§ /2/ bekezdés szerinti rendelkezésnek nem tesz eleget, vagy a vele szemben az 56.§ szerint fennálló kötelezettséget nem teljesiti, közigazgatási kihágást követ el. Nem vonatkozik ez a belföldi területi testületek szerveire.
(Szövetségi Hivatalos Lap, 1974. 703. sz. I. cikk, 8. pont.)

65.§ (Felirattal együtt törölve; a hirdetmény A fejezete, III. cikke.)

Végrehajtás

66.§ A jelen szövetségi törvény végrehajtásával meg van bízva:

1. Amennyiben az ügy a szövetségre tartozik,

a/ a szövetségi kormány a 10.§ /4/ bekezdése tekintetében;

b/ a 7a.§ /5/ bekezdés, 19.§ /3/ bekezdés, 27.§ /2/ bekezdés utolsó mondata, 28.§ /3/ bekezdés utolsó mondata, 29.§ /2/ bekezdés utolsó mondata, valamint 53.§ 2. és 3. pont tekintetében a szövetségi igazságügyminiszter, egyetértésben a szövetségi belügyminiszterrel; (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk 46. pont; Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. IV. cikk, 1. pont.)

c/ a 41.§ /2/ bekezdés, valamint 53.§ 4. pont tekintetében a szövetségi külügyminiszter, egyetértésben a szövetségi belügyminiszterrel; (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 46. pont és V. cikk, 1/b pont.)

d/ az 53.§ 6. pont tekintetében a szövetségi tudomány- és kutatásügyi miniszter, egyetértésben a szövetségi belügyminiszterrel; (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. V. cikk, 1/c pont.)

e/ a jelen szövetségi törvény fennmaradó rendelkezései tekintetében a szövetségi belügyminiszter;

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. I. cikk, 46. pont.)

2. amennyiben a végrehajtás a tartományt illeti, a tartományi kormány.

2. melléklet

Átmeneti szabályozás az állampolgárságról szóló
1965-i törvény novellái kapcsán
(Átmeneti állampolgársági jog, 1985)

I. cikk

1.§ /1/ Az 1983. szeptember 1. előtt született törvényes és törvényesitett gyermekek az állampolgárságról szóló 1985-i törvény 10.§ /1/ bekezdés 2-8. pontjai feltételei mellett elnyerik az állampolgárságot azzal a nyilatkozattal, hogy hű állampolgárként a köztársasághoz kívánnak tartozni, ha

1. nem házasok és 1983. szeptember 1-én 19. életévüket még nem töltötték be,
2. soha nem voltak állampolgárok, vagy a születéssel elnyert állampolgárságukat törvényesitéssel elveszitették, és
3. az anya állampolgár és rendelkezett állampolgársággal a gyermek születésének napján is.

/2/ A nyilatkozatot az 1983. szeptember 1-től számitott három éven belül irásban kell leadni az 1985-i állampolgársági törvény 39.§ szerinti hatóságnál. Az 1985-i állampolgársági törvény 19.§ /2/ és /3/ bekezdése értelemszerűen azzal a feltétellel alkalmazandó, hogy a törvényes képviselőnek és annak a kiskorúnak, aki 14. életévét betöltötte, a hozzájárulása vagy a bíróság engedélye a nyilatkozat megadása után is kiadható. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. II. cikk, 1. pont.)

KÖNYV-TÁR

/3/ Ha a gyermek nem jogképes, a köztársaság területén született és születése óta megszakitás nélkül itt van állandó lakóhelye, a nyilatkozatot saján jogán leadhatja az anya is. A nyilatkozatnál szükség van a 14. életévét már betöltött fiatalkorú irásbeli hozzájárulására. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1985. 202. sz. II. cikk, 2. pont.)

/4/ Ha adva vannak az /1/-/3/ bekezdésben irt feltételek, akkor a hatóságnak irásbeli határozattal meg kell állapitania, hogy az állampolgárság elnyerése a nyilatkozatnak az illetékes hatósághoz való beérkezése napjával megtörtént. A határozat formáját a szövetségi belügyminiszter rendelete határozza meg. Az 1985-i állampolgársági törvény 46.§-a értelemszerűen érvényes. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. II. cikk.)

2.§ Az állampolgárságnak az 1.§ szerinti nyilatkozattal való elnyerése mentes az illetékekről szóló 1957-i törvény 14.§ 2. pontja szerinti illetékbélyeg alól. (Szövetségi Hivatalos Lap, 1983. 170. sz. III. cikk, A pont.)

II. cikk (a 14.§-hoz)

Ha egy idegent jogerősen elitéltek az állampolgárságról szóló 1965-i törvény 14.§ /1/ bekezdés 3, pontja szerint, az 1975. január 1. előtti változatban megjelölt törvényhelyek kapcsán, akkor az 1965-i állampolgársági törvény 14.§ /1/ bekezdés, 3. pontja az 1975. január 1. előtti változat szerint továbbra is alkalmazandó; a szöveg a következőképpen hangzik:

"14.§ /1/ Adományozható továbbá az állampolgárság egy idegen részére, ha

3. belföldi bíróság nem ítélte el jogerősen a következő törvényhelyek valamelyike alapján:

Az 1945-i Osztrák Büntető Törvénykönyv 58.§, 60.§, 61.§, 65.§, 67.§, 68.§, 69.§, 73.§, 76.§, 78.§, 80.§, 81.§, 90.§ és 92.§,

az állam védelméről szóló szövetségi törvény (államvédelmi törvény, Szövetségi Hivatalos Lap, 1936. 223. sz.) 1.§, 2.§, 4.§, 5.§, 10.§, 11.§ és 17.§,

az államellenes nyomtatványok elleni küzdelemről szóló szövetségi törvény 1.§ (Szövetségi Hivatalos Lap, 1935, 33. sz.),

az 1947-i, a tilalmakról szóló törvény 3a.§ és 3b.§, valamint 3d.-3g.§;

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1965. 250. sz. 14.§ /1/ bekezdés, 3. pont.)"

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1974. 703. sz. II. cikk, /1/ bekezdés.)

III. cikk (a 15.§-hoz)

Az 1965-i állampolgársági törvény 15b.§ az 1975. január 1. előtti változatban megfelelően alkalmazandó egy bel- vagy külföldi javító-nevelő intézetben töltött tartózkodás tartamára, valamely az osztrák jog szerint bíróilag üldözendő cselekmény miatt 1975. január 1. előtti elítélés végett. Ez a szövegrész a következőképpen hangzik:

"15.§ A 10.§ /1/ bekezdés, 1. pont és /3/ bekezdés, valamint a 12.§ a/ és b/ pont (utolsó félmondat) szerinti határidők folyása megszakad

b/ olyan jogerős birói ítélettel, amely az országból való kiutasitást vagy a köztársaság egész területéről való kitoloncolást mondott ki;

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1965. 250. sz. 15.§ b/ pont.)"

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1974. 703. sz. II. cikk, /2/ bekezdés.)

IV. cikk

Az I-III. cikk végrehajtásával meg van bizva:

1. amennyiben a szövetségre tartozik,
   a/ az I. cikk, 2.§ tekintetében a szövetségi pénzügyminiszter, egyébként
   b/ a szövetségi belügyminiszter;
2. amennyiben a tartományra tartozik, a tartományi kormány.

(Szövetségi Hivatalos Lap, 1974. 703. sz. IV. cikk; 1983. 170. sz. V. cikk, 1d/ és e/, valamint 2. pont; 1985. 202. sz. IV. cikk.)

FRANCIAORSZÁG

Törvény a francia állampolgárságról*/

I. CIM

Általános rendelkezések

1. cikk - A francia állampolgárság megszerzésére, tartalmára és elveszitésére a jelen törvényben megállapitott rendelkezések irányadók a Franciaország által kötött nemzetközi egyezmények és egyéb kötelezettségvállalások fenntartásával.

2. cikk - Hatályon kivül.

3. cikk - Az eredeti állampolgárságra vonatkozó új törvényeket alkalmazni kell azokra a személyekre, akik az emlitett törvény életbelépésekor még kiskorúak voltak. Az emlitett rendelkezések anélkül alkalmazandók, hogy a harmadik személyek által megszerzett jogokat sértené és hogy az annál korábban született aktusok érvényességét vitathatóvá tenné állampolgársági cimen.

Az előző bekezdés rendelkezései értelmezési jogcimen alkalmazásra kerülnek az eredeti állampolgárságra vonatkozó azon törvények esetében, melyek a polgári törvénykönyv I. cimének kihirdetése után léptek hatályba.

---

*/
= Journal Officiel, 1973. No.8.
Az 1973. január 9-i 73-42. sz. törvény és módositásai egységes szerkezetben. = La nationalité francaise. Textes et documents, Paris, 1985.

4. cikk - A francia állampolgárság megszerzésére és elvesztésére azon törvények irányadók, melyek hatályban voltak azon jogcselekmények vagy tények bekövetkeztének időpontjában, amelyekhez a törvény az állampolgárság megszerzésének vagy elveszitésének jogkövetkezményét fűzi.

Az előző bekezdés szabályozza értelemszerűen azon állampolgársági törvények időbeli alkalmazását, amelyek a jelen törvény kihirdetése előtt voltak hatályban.

5. cikk - Hatályon kivül.

6. cikk - Jelen törvény alkalmazásában a "Franciaországban" kifejezés a kontinentális területekre valamint a tengerentúli megyékre és területekre értendő.

7. cikk - Hatályon kivül.

8. cikk - A francia területek meghatározásánál, minden időszakben számba kell venni azokat a módositásokat, melyeket az Alkotmányt, a törvényeket, valamint a korábbi nemzetközi egyezményeket alkalmazó francia közhatóságok aktusai eredményeznek.

9. és 10. cikk - Hatályon kivül.

11. cikk - A területcsatolásoknak és területátadásoknak a francia állampolgárságra gyakorolt hatását az itt következő rendelkezések szabályozzák eltérő szerződéses kikötés hiányában.

12. cikk - Az átadó államnak a csatolt területeken élő állampolgárai a szuverenitás átszállásának napjával megszerzik a francia állampolgárságot, kivéve, ha azok állandó lakhelye ezen területeken kivül található. Ugyanezen feltétellel a francia állampolgárok, akiknek állandó lakhelye az átadott területeken található a szuverenitás átszállásának napjával francia állampolgárságukat elvesztik.

13. cikk - A Köztársaság régi tengerentúli megyéi és területi függetlensége kinyilvánitásának a francia állampolgárságra gyakorolt joghatására a jelen törvény VII. cime irányadó.

14. cikk - A 12. cikk rendelkezései értelemszerűen alkalmazásra kerülnek a területcsatolásokat és területátadásokat követő azon állampolgárság változásokra, melyek a jelen törvény kihirdetése előtt kötött egyezményeken alapulnak.

Azonban azok a külföldi személyek, akik az 1814. május 30-i Párizsi Egyezmény értelmében Franciaország által visszautalt területeken rendelkeztek állandó lakhellyel és ezen egyezmény következtében állandó lakhelyüket áttették Franciaországba, ezen az alapon csak akkor szerezhetik meg a francia állampolgárságot, ha az összhangban van az 1814. október 14-i törvény rendelkezéseivel. Azok a franciák, akik a visszautalt területeken kivül születtek és megőrizték állandó lakhelyüket ezeken a területeken, nem veszitették el francia állampolgárságukat a fent emlitett egyezmény alkalmazásával.

15. cikk - Anélkül, hogy a korábbi egyezményekre adott értelmezést érintené, állampolgárság változását egyetlen esetben sem eredményezheti nemzetközi egyezmény, az egyezmény kifejezett rendelkezése hiányában.

16. cikk - Abban az esetben, ha nemzetközi egyezmény értelmében az állampolgárság megváltozása ajánlati aktus teljesitésének van alárendelve, ezt az aktust olyan törvényi formában kell meghatározni, amelyben a szerződő országok ezt megállapitják.

II. CIM

Az eredeti francia állampolgárság

I. fejezet

Francia állampolgárság leszármazás útján

17. cikk - Francia állampolgár az a házasságban vagy házasságon kivül született gyermek, akinek legalább egyik szülője francia.

18. cikk - Hatályon kivül.

19. cikk - Azonban az a gyermek, aki nem Franciaországban született és csak egyik szülője francia, nagykorúságának elérése előtti hat hónapban elutasithatja a francia állampolgárságot.

Ez a választási jog elvész, ha a külföldi vagy hontalan szülő megszerzi a francia állampolgárságot a gyermek kiskorúsága idején.

20. cikk - Hatályon kivül.

II. fejezet

Francia állampolgárság megszerzése Franciaország területén születéssel

21. cikk - A Franciaország területén ismeretlen szülőktől született gyermek francia állampolgár.

Azonban ha leszármazása kiskorúsága alatt megállapitásra kerül egy külföldi tekintetében és ha a külföldi szülő nemzeti törvényeivel összhangban van, akkor úgy kell tekinteni, mint aki soha nem volt francia állampolgár, hanem szülője állampolgárságával rendelkezik.

21-1. cikk - Francia állampolgár:

1/ A Franciaországban hontalan szülőktől született gyermek;

2/ A Franciaországban külföldi szülőktől született gyermek, ha a külföldi szülőkre vonatkozó külföldi törvények szerint a gyermek egyik szülő állampolgárságát sem szerzi meg a születéssel.

22. cikk - Franciaország területén születettnek tekintendő az a gyermek, akinek a születéséről kiállitott okiratot a polgári törvénykönyv 58. cikkével összhangban adták ki.

23. cikk - Francia állampolgár az a házasságból vagy nem házasságból származó gyermek, aki Franciaország területén született, ha legalább egyik szülője szintén ott született.

24. cikk - Azonban ha az egyik szülő Franciaország területén született, a 23. cikk értelmében francia állampolgárságú gyermek nagykorúsága elérését megelőző hat hónapban elutasitási joggal rendelkezik állampolgársága tekintetében.

Ez az elutasitási jog elvész, ha a külföldön született szülő a gyermek kiskorúságának idején megszerzi a francia állampolgárságot.

25. cikk - Hatályon kivül.

III. fejezet

Közös rendelkezések

26. cikk - Az a gyermek, aki a jelen cim rendelkezései értelmében francia állampolgár, ezt a minőségét születése pillanatától szerzi meg, még ha a francia állampolgárság fennállásához igényelt törvényi feltételek csak az után kerülnek is megállapitásra.
(1976. december 22-i 76-1179 sz. törvény 14. cikke)
"Az örökbefogadott gyermek állampolgárságára a fenti 17., 19., 21-1., 23. és 24. cikkekben meghatározott rendelkezések az irányadók."

Azonban a francia állampolgárság minőségének a születés utáni megállapitása nem érinti sem az érdekelt személyek által tett korábbi jognyilatkozatok érvényességét, sem azokat a harmadik személyek által korábban szerzett jogokat, melyek a gyermek akkori állampolgárságának jogalapját érinti.

27. cikk - Hatályon kivül.

28. cikk - Hatályon kivül.

29. cikk - A gyermek leszármazása csak akkor van joghatással állampolgárságára, ha az kiskorában kerül megállapitásra.

30. cikk (1974. július 5-i 74-631 sz. törvény 1. cikk) - Minden kiskorú gyermek, aki a francia állampolgárság tekintetében elutasitási joggal rendelkezik a jelen cimben emlitett esetekben, ezen választási jogát a 101. és azt követő cikkekben meghatározott nyilatkozattal gyakorolhatja.

A gyermek ugyanezen feltételek között lemondhat ezen elutasitási jogáról.

Az engedélyezésre vagy képviseletre az 53. és 54. cikkekben foglalt feltételek az irányadók.

Régi 30. cikk (1973. január 9. 73-42. sz. törvény) - Minden kiskorú gyermek, aki a francia állampolgárság tekintetében elutasitási joggal rendelkezik a jelen cimben foglalt esetekben, a 101. és azt követő cikkekkel összhangban aláirt nyilatkozattal, minden külön engedély nélkül gyakorolhatja ezen jogositványát.

Ugyanilyen feltételek között lemondhat ezen jogáról, ha 18. évét betöltötte. Ha még nem töltötte be 18. évét, akkor részére hozzájárulást kell szerezni, vagy képviseletét biztositani kell az 53. és 54. cikkek értelmében.

31. cikk - Az előző cikkben emlitett esetekben nem lehet gyakorolni a francia állampolgárság elutasitását, ha a személy csak külföldi ország szerinti leszármazást igazol.

32. cikk - Az a kiskorú francia, aki szerződéses kötelezettséget vállal a francia fegyveres erőknél vagy aki önkéntesen

résztvesz sorozáson honvédelmi szolgálat teljesitése érdekében, elveszíti az elutasitási jogot.

33. cikk - A 23. és 24. cikkekben foglalt rendelkezések nem vonatkoznak a diplomáciai testületek és külföldi állampolgárságú konzuli tisztviselők Franciaország területén született gyermekeire.

Ezek a gyermekek azonban választási joggal rendelkeznek a francia állampolgárság önkéntes megszerzésére vonatkozóan az alábbi 52. cikk rendelkezéseivel összhangban.

III. CIM

A francia állampolgárság megszerzése

I. fejezet

A francia állampolgárság megszerzésének módjai

1. rész

A francia állampolgárság megszerzése leszármazással

34. cikk - Hatályon kivül helyezte az 1976. december 22-i 76-1179 sz. törvény 14. cikke.

Régi 35. cikk (1973. január 9. 73-42 sz. törvény) - A teljesjogú örökbefogadással együtt a gyermek megkapja a francia állampolgárságot a fenti 17., 19., 23. és 24. cikkekben foglaltak figyelembevételével, ha az örökbefogadó francia állampolgár, vagy abban az esetben, amikor házastársak az örökbefogadók, ha egyikük francia állampolgár.

36. cikk - Az egyszerű örökbefogadás semmilyen joghatást nem gyakorol az örökbefogadott állampolgárságára.

2. rész

A francia állampolgárság megszerzése házassággal

37. cikk - A házasságkötés nem gyakorol semmilyen joghatást az állampolgárságra.

37-1. cikk (1984. május 7. 84-341 sz. törvény) - Az a külföldi vagy hontalan személy, aki francia állampolgárral köt házasságot, a házasságkötéstől számított hat hónapon belül nyilatkozattétellel megszerezheti a francia állampolgárságot azzal a feltétellel, hogy e nyilatkozat megtételének időpontjáig a házastársak között az életközösség nem szakad meg, és a francia állampolgárságú házastárs megtartja állampolgárságát.

A nyilatkozatot a 101. és azt követő cikkekben foglalt feltételek szerint kell megtenni a házasságkötést igazoló okirat benyújtásának igazolásával a közigazgatási hatóság felé.

Régi 37-1. cikk (1973. január 9-i 73-42 sz. törvény) - Az a külföldi vagy hontalan személy, aki francia állampolgárral köt házasságot a 101. és azt követő cikkekkel összhangban tett nyilatkozattal megszerezheti a francia állampolgárságot a házasságot igazoló okiratnak az illetékes hatósághoz való benyújtásának igazolásával együtt.

38. cikk - A 39. és 105. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával az érintett személy a nyilatkozattétel időpontjára visszamenő hatállyal szerzi meg az állampolgárságot.

39. cikk (1984. május 7-i 84-341 sz. törvény) - A kormány az Államtanács által tett határozatban kifogást nyújthat be a francia állampolgárság megszerzése ellen a 106. cikk második bekezdésében meghatározott időponttól számitott egy éven belül méltatlanság vagy a beilleszkedés hiánya cimén.

A kormány általi kifogás esetén az érintett személyt úgy tekintik, mint aki soha nem szerezte meg a francia állampolgárságot.

Régi 39. cikk (1973. január 9-i 73-42. sz. törvény) - A kormány tiltakozást nyújthat be a francia állampolgárság megszerzése ellen az Államtanács határozatával a 106. cikk második bekezdésében emlitett időponttól számitott egy éven belül méltatlanság, a beilleszkedés hiánya vagy a házastársak közötti életközösség megszakadása cimén.

A kormány tiltakozása esetén az érintett személyt úgy kell tekinteni, mint aki soha nem kapta meg a francia állampolgárságot.

Azonban a nyilatkozattétel és a tiltakozó határozat között tett cselekmények érvényessége nem támadható azzal az indokból, hogy azok szerzője nem szerezhette meg a francia állampolgárságot.

40. cikk - Az a külföldi vagy hontalan házastárs, akivel szemben kiutasitó vagy lakóhelyet kijelölő határozatot hoztak, ki van zárva a 37-1. cikk által biztositott

előnyökből.

41. cikk - Hatályon kívül.

42. cikk - Francia vagy olyan külföldi bíróság, melynek joghatósága Franciaországban elismert, által semmisnek nyilvánított házasság nem bír jogerővel azon 37-1. cikk szerint nyilatkozatot tevő házastársra, aki jóhiszeműen kötött házasságot.

43. cikk - A házasság semmissé nyilvánítása nem bír joghatással a gyermek által már megszerzett állampolgárságra.

3. rész

A francia állampolgárság megszerzése a Franciaország területén való születéssel és állandó lakhellyel

44. cikk - Minden Franciaországban külföldi szülőktől született egyén megszerzi a francia állampolgárságot nagykorúvá válásakor, ha ebben az időpontban állandó lakhelye Franciaországban van és ha az azt megelőző "öt évben" (1974. július 5-i 74-631. sz. törvény 6. cikk), amely megelőzte Franciaországban vagy területein, vagy olyan országokban való szokásos tartózkodását, ahol francia állampolgárságot meg lehet szerezni, vagy azon a helyen, ahol lakhelye volt, speciális rendelkezések vonatkoztak rá.

Régi 44. cikk (1973. január 9-i 73-42. sz. törvény) - "... és ha 16 éves kora óta..."

45. cikk - Kiskorú személy a nagykorúvá válását megelőző egy évben lehetőséggel rendelkezik, hogy a 101. és azt követő cikkekben előirt feltételek között nyilatkozzon azon szándékáról, hogy francia állampolgári minőségét vissza kivánja utasitani.
(1974. július 5-i 74-631. sz. törvény 6. cikke) - "Ez a nyilatkozat a szülői felügyeletet gyakorló személy általi képviselettel, vagy hozzájárulásával tehető meg."

Régi 45. cikk (1973. január 9-i 73-42. sz. törvény) - A kiskorú a nagykorúságát megelőző évben a 101. és azt követő cikkekben foglalt feltételek szerint választási joggal bir arról nyilatkozni, hogy elutasitja a francia állampolgárságot. Ezen jogát minden külön engedélyezés nélkül gyakorolhatja.

46. cikk - Az érintett személy nagykorúvá válását megelőző egy évben a kormány határozati úton kifogást emelhet a francia állampolgárság megszerzése ellen méltatlanság vagy a beilleszkedés hiánya cimén.

47. cikk - Az a külföldi, aki megfelel a francia állampolgárság megszerzésének a 44. cikkben foglalt feltételeinek, az e minőségről való lemondásra vonatkozó választási jogot csak a fenti 31. cikk rendelkezéseivel összhangban gyakorolhatja.

Elvesziti ezt a választási jogot az állampolgárság tekintetében, ha kötelezettséget vállal a francia fegyveres erőknél vagy ha önkéntesen részt vesz sorozáson annak érdekében, hogy honvédelmi szolgálatot teljesitsen anélkül, hogy kifogásolnák idegen jellegét.

48. cikk - Minden Franciaország területén, külföldi szülőtől született kiskorú gyermek, aki kötelezettségvállalással, vagy aktiv honvédelmi szolgálat teljesitése érdekében szabályszerűen állományba lép, megszerzi a francia állampolgárságot állományba lépésének időpontjával.

49. cikk - Hatályon kivül.

50. cikk - Az a személy, akivel szemben kiutasitó vagy lakhely-kijelölő határozatot hoztak, ki van zárva a jelen rész rendelkezéseiben biztositott előnyökből.

51. cikk - A jelen rész rendelkezései nem alkalmazandók a diplomáciai testületek tagjainak és a konzuli tisztviselőknek Franciaország területén született gyermekeire. Ezen gyermekek azonban választási lehetőséggel rendelkeznek, hogy szándékuk szerint megszerezzék a francia állampolgárságot az alábbi 52. cikk rendelkezéseivel összhangban.

4. rész
A francia állampolgárság megszerzése állampolgársági nyilatkozattal

52. cikk (1959. január 7-i 59-64 sz. rendelet) - "A külföldi szülőktől Franciaország területén született kiskorú gyermek a jelen törvény 101. és azt követő cikkeiben meghatározott feltételekkel összhangban nyilatkozatban kérheti a francia állampolgárság megadását, ha nyilatkozattételének időpontjában Franciaországban rendelkezik állandó lakhellyel és ha legalább öt éve szokásos tartózkodási helye

Franciaországban vagy annak területein, vagy olyan országokban van, ahol a francia állampolgárságot meg lehet szerezni illetve ahol rá különleges rendelkezések irányadók.

53. cikk (1974. július 5-i 74-631. sz. törvény 6. cikk) - A francia állampolgárságot nem lehet kérelmezni 18 éves kor fölött.

Az a kiskorú is, aki nem érte még el 16. évét kérelmezhet a vele szemben szülői hatalmat gyakorló személy általi képviselettel vagy annak engedélyével.

Régi 53. cikk (1973. január 9-i 73-42. sz. törvény) - A 18. életévében lévő kiskorú minden külön engedélyezés nélkül igényelheti a francia állampolgárságot.

Ha 16. évét már betöltötte, de még nincsen 18 éves, a kiskorú csak akkor igényelheti a francia állampolgárságot, ha a felette szülői hatalmat gyakorló személy vagy személyek ahhoz hozzájárultak.

54. cikk - Ha 16. évét még be nem töltött gyermek esetében az előző cikk második bekezdésében említett személyek nyilatkozatot tehetnek, hogy a kiskorú nevében kérik a francia állampolgárságot, ez csak azzal a feltétellel lehetséges, ha a külföldi állampolgárságú gyermek felügyeletéért felelős személy szokásos tartózkodási helye legalább öt éve Franciaország vagy annak területei vagy olyan ország, ahol a francia állampolgárság megszerezhető vagy ahol rá külön rendelkezések vonatkoznak.

55. cikk - Az a gyermek, akit egyszerű örökbefogadással francia állampolgár fogadott örökbe, nagykorúvá válásáig a 101. és azt követő cikkek rendelkezéseinek megfelelően nyilatkozhat arról, hogy igényli a francia állampolgárságot feltéve, hogy nyilatkozattételének időpontjában Franciaországban lakik.

Ugyanezen feltételek között igényelheti a francia állampolgárságot:

1. A Franciaországban francia állampolgár által nevelt befogadott, vagy gyermekvédelmi szociális intézményben elhelyezett gyermek;

2. Az a gyermek, akit befogadtak Franciaországban, és akit befogadási engedély feltételei között legalább öt éve francia intézményben, akár közintézményben akár az Államtanács rendeletében meghatározott jellemzőknek megfelelő magánintézményben nevelnek, vagy pedig Franciaországban lakhellyel rendelkező külföldi nevel legalább öt éve.

A kiskorú engedélyezése és képviselete, ha annak helye van, az 53. és 54. cikkekben foglalt feltételek között történik.

56. cikk - Az 57. és 105. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával az érdekelt személy a francia állampolgárságot a nyilatkozattétel időpontjára visszamenő hatállyal szerzi meg.

57. cikk - A kormány határozattal kifogást emelhet a francia állampolgárság megszerzésével szemben hathónapos határidőn belül méltatlanság vagy beilleszkedés hiánya címén.

57-1. cikk - A francia állampolgárságot a 101. és azt követő cikkek rendelkezéseinek megfelelően és az 57. cikk rendelkezéseinek fenntartásával nyilatkozattal igényelheti az a személy, aki a francia polgári jogokat nyilatkozattételét megelőző tiz éven keresztül állandó jelleggel birtokolta.

Ha a nyilatkozattételt megelőzően tett jognyilatkozatok érvényessége a francia állampolgársághoz van kötve, azok érvényessége csak azon a jogalapon támadható meg, hogy a nyilatkozattevő nem rendelkezik állampolgársággal.

58. cikk - Az a személy, aki kiutasitó vagy lakóhely-kijelölő olyan határozat tárgya volt, amely nem kifejezetten kapcsolódik azokhoz az iratokhoz, amelyeket ő benyújtott, ki van zárva a jelen rész rendelkezései által biztositott előnyökből.

5. rész

A francia állampolgárság megszerzése közjogi hatóság határozatával

59. cikk - A francia állampolgárságnak közjogi hatósági határozati megszerzéséből a külföldi kérelmére határozattal engedélyezett honositás származik.

60. cikk - Hatályon kivül.

61. cikk - Senkit nem lehet honositani, ha a honositási határozat aláirásának időpontjában állandó lakhelye nem Franciaországban van.

62. cikk (1959. január 7-i 59-64 sz. rendelet) - A 63. és 64. cikkekben említett kivételek fenntartásával a honosításhoz csak akkor lehet hozzájárulni, ha a külföldi állampolgár igazolja, hogy kérelme benyújtását megelőző öt évben szokásos tartózkodási helye Franciaországban, annak területein vagy olyan országban volt, ahol a francia állampolgárság megkapható és megszerezhető, vagy ahol rá külön rendelkezések voltak irányadók.

63. cikk - A 62. cikkben említett időtartam két évre csökken:

1. Annak a külföldinek az esetében, aki sikerrel végezte felsőfokú tanulmányait annak érdekében, hogy francia egyetemen vagy felsőfokú oktatási intézményben diplomát szerezzen;

2. Azon külföldi esetében, aki tehetségét vagy képességeit Franciaországnak fontos szolgálatokra rendeli vagy rendelheti.

64. cikk - Tartózkodási időhöz kötött feltétel nélkül honosítható:

1. (Hatályon kívül helyezte az 1974. július 5-i 74-631. sz. törvény 6. cikke);

2. Annak a személynek a házastársa és nagykorú gyermeke, aki megszerezte a francia állampolgárságot;

3. Három kiskorú gyermek apja vagy anyja;

4. Az a külföldi személy, aki a francia fegyveres erők egy egységénél ténylegesen teljesített katonai szolgálatot vagy aki háború idején önkéntes kötelezettséget vállalt a francia vagy szövetséges fegyveres erőkön belül;

5. Azon államok területein jelenleg és egykor illetőséggel rendelkező személyek, melyek Franciaország szuverenitása alá tartoztak vagy amelyek felett Franciaország protektorátusi, gyámsági jogokat gyakorolt illetve annak mandátumterületei voltak;

6. Az a külföldi személy, aki Franciaországnak kivételes szolgálatot tett vagy akinek honositásához kivételesen fontos államérdek fűződik. Ebben az esetben a honositási határozatot csak az illetékes miniszter indoklással ellátott beszámolójára az Államtanács által adott véleményt követően lehet meghozni.

64-1. cikk - Tartózkodási időhöz kötött feltétel nélkül lehet honositani azt a személyt, aki a francia nyelvi és kulturális közösséggel azonosult, ha olyan államban vagy területen rendelkezik illetőséggel, amelynek hivatalos nyelve vagy egyik hivatalos nyelve a francia és ha francia anyanyelvű.

65. cikk - Az a külföldi, akivel szemben kiutasitást vagy lakóhely-kijelölést elrendelő határozatot hoztak, csak akkor fogadhatú el honositandónak, ha a határozatot olyan formában csatolták, amelyben azt meghozták.

A fenti közigazgatási intézkedés időtartama alatti franciaországi lakhely nem vehető figyelembe a 62. és 63. előirt tartózkodási idő számitásánál.

66. cikk (1974. július 5-i 74-631. sz. törvény 6. cikke) - 18. életéve alatt senki nem honositható.

Régi 66. cikk (1973. január 9-i 73-42. sz. törvény) - Azon kiskorúak kivételével, akik a 64. cikk rendelkezései szerinti kedvezményben részesülhetnek, a 18. életévüket be nem töltött személyek nem honosithatók.

67. cikk - (Hatályon kivül helyezte az 1974. július 5-i 74-631 sz. törvény 6. cikke.)

Régi 67. cikk (1973. január 9-i 73-42. sz. törvény) - A 18. évében lévő kiskorú minden külön engedélyezés nélkül kérheti saját honositását.

68. cikk - Senki nem honositható, aki nem vezet elfogadható és a jogerkölcsnek megfelelő életvitelt vagy ha a jelen törvény 79. cikkében emlitett cselekmények bármelyikéért vele szemben eljárást folytattak le.

A külföldön kihirdetett elitélő határozatot azonban nem lehet figyelembe venni; ebben az esetben azonban a honositáshoz hozzájáruló határozatot csak az Államtanács beleegyező véleménye után lehet meghozni.

69. cikk - Senki nem honositható, ha nem igazolja beilleszkedését a francia közösségbe különösen az adott feltételek között a francia nyelv megfelelő ismeretét.

70. cikk - Hatályon kivül.

71. cikk - Azokat a feltételeket, amelyek szerint a külföldi beilleszkedését és egészségi állapotát a honositás

időpontjában ellenőrzik, külön rendeletben kerül meghatározásra.

72-77. cikkek - Hatályon kívül.

6. rész

Közös rendelkezések a francia állampolgárság egyes megszerzési módozataira

78. cikk - Abban az esetben, ha a lakhely a francia állampolgárság megszerzésének feltétele, akkor Franciaországban lakhelyen történő beilleszkedésnek minősül:

1. A Franciaországon kívül tartózkodó külföldi állampolgár esetében ha a francia állam számára közhivatali vagy magán szakmai tevékenységet folytat vagy olyan szervezet munkájában vesz részt, amelynek tevékenysége a francia gazdaság vagy kultúra számára jelentős érdeket képvisel;

2. A külön rendeletben felsorolt, Franciaországgal vámunióban lévő országokban való tartózkodás;

3. Franciaország területén kívüli jelenlét úgy béke mint háború idején a francia fegyveres erők hivatásos alakulatában vagy aktiv honvédelmi szolgálat cimén.

Amennyiben a lakhelyen történő beilleszkedés az egyik házastárs esetében fennállnak, az kiterjed a másik házastársra is, ha ténylegesen együttélnek.

79. cikk - Senki nem szerezheti meg a francia állampolgárságot, ha ellene állambiztonság elleni büntett vagy vétség miatt eljárást inditottak és elitélő határozatot hoztak; büntett miatt elitélő határozatot hoztak ellene, amely

jogkövetkezményei alól nem mentessitették; hat hónapot meghaladó szabadságvesztésre itélték, amelynek jogkövetkezményei alól nem mentesitették; a büntetőtörvénykönyv 309., 311., 312., 314., 330., 331. és 334-335-6. cikkeiben emlitett vétségek és lopás, csalás, bizalommal való visszaélés, orgazdaság, fenyegetés, alapok kizsarolása, megtévesztés és megtévesztéssel való visszaélés vétsége bármelyikéért szabadságvesztés büntetésre itélték, melynek jogkövetkezményei miatt nem mentesitették.

II. fejezet

A francia állampolgárság megszerzésének joghatásai

80. cikk (1983. december 8-i 83-1046 sz. törvény) - "Az a személy, aki megszerezte a francia állampolgárságot, annak megszerzésének napjától kezdve rendelkezik mindazokkal a jogokkal és tartozik mindazokkal a kötelezettségekkel, melyek a francia polgári minőséghez kapcsolódnak."

Régi 80. cikk - Az a személy, aki megszerezte a francia állampolgárságot, ennek megszerzésétől kezdve élvezi mindazokat a jogokat, melyek a francia állampolgári minőséghez tartoznak a külön jogszabályokban és a jelen törvény 81. cikkében emlitett alkalmatlansági esetek fenntartásával.

81. cikk - (Hatályon kivül helyezte az 1983. december 8-i 83-1046 sz. törvény.)

Régi 81. cikk (1978. július 17. 78-753. sz. törvény) - A honositási határozattól számitott tiz évig a honositott külföldi nem ruházható fel olyan választott tisztséggel vagy megbizatással, melyhez a francia állampolgárság szükséges.

Régi 81. cikk (1973. január 9. 73-42. sz. törvény) - A honositott külföldi a következőkre alkalmatlan:

1. A honositási határozattól számitott tiz évben nem ruházható fel olyan választott tisztséggel vagy megbizatással, melyhez a francia állampolgárság szükséges;

2. A honositási határozattól számitott öt évig állami köztisztségre nem nevezhető ki.

82. cikk - (Hatályon kivül helyezte az 1983. december 8-i 83-1046 sz. törvény.)

Régi 82. cikk (1973. január 9. 73-42. sz. törvény) - A 81. cikkben felsorolt alkalmatlansági esetek nem alkalmazandók a gazdasági, szociális, szakmai, tudományos vagy kulturális jellegű közjogi vagy magánszervezetekben gyakorolt tisztségekre és magánszervezetekre.

82-1. cikk - (Hatályon kivül helyezte az 1978. július 17-i 78-753 sz. törvény 53. cikke.)

Régi 82-1, cikk (1978. július 17. 78-753. sz. törvény 53. cikk) - A 81. cikkben emlitett alkalmatlansági esetek nem alkalmazandók a 64-1. cikk rendelkezéseiben foglalt kezdvezményben részesülő honositott franciákra.

Régi 82-1. cikk (1973. január 9. 73-42. sz. törvény) - A 81-2. cikkben emlitett alkalmatlansági esetek nem alkalmazandók az olyan állások betöltésénél, melyek nem tartoznak az állami alkalmazottak általános nyugdijrendszerének hatálya alá és nem vonnak maguk után osztályozást, nevezetesen a pályázati, szerződéses, segélyező és időszakos jelleggel elfoglalt állások esetében.

82-2. cikk - (Hatályon kivül helyezte az 1978. július 17. 78-753. sz. törvény 53. cikke.)
Régi 82-2. cikk (1973. január 9. 73-42. sz. törvény) - Az állampolgársági törvény 81. cikkében emlitett alkalmatlansági esetek nem alkalmazandók arra a honositottra, aki élvezte a 64-1. cikkben foglalt kedvezményeket.

83. cikk - (Hatályon kivül helyezte az 1983. december 8-i 83-1046. sz. törvény.)

Régi 83. cikk (1973. január 9. 73-42. sz. törvény) - Az a honositott személy, aki fontos szolgálatot teljesitett, vagy akinek szakmai tevékenysége az ország számára különös érdekkel bir, kivonható a 81. cikkben és külön jogszabályban emlitett alkalmatlansági esetek köréből az Államtanács egyetértő véleménye után, az igazságügyminiszter beszámolójára hozott határozattal.

84. cikk - A 18. életévét be nem töltött kiskorú gyermek, aki akár házasságon belül akár házasságon kivül született vagy teljes jogúan örökbefogadtak és akinek egyik szülője

megszerezte a francia állampolgárságot, franciává válik teljes jogokkal.

85. cikk - Az előző cikk rendelkezései nem alkalmazandók a már házasságot kötött gyermekre.

86. cikk - Ki van zárva a 84. cikk által biztositott előnyökből a 65. és 79. cikkek rendelkezéseinek érintése nélkül az a személy, akivel szemben az 57. cikk alkalmazásával a francia állampolgárság megszerzése elleni kifogásoló határozatot hoztak.

IV. CIM

A francia állampolgárságról való lemondásról, a kizárásról és a visszahonositásról

I. fejezet

A francia állampolgárságról való lemondásról

87. cikk - Minden francia állampolgárságú nagykorú személy, akinek szokásos tartózkodási helye, lakhelye külföldön van, és aki kifejezett szándéknyilatkozattal külföldi állampolgárságot szerez, csak akkor veszíti el francia állampolgárságát, ha arról kifejezetten nyilatkozik a jelen törvény 101. és azt követő cikkeiben foglalt feltételek szerint.

88. cikk - A francia állampolgárságról való lemondást tartalmazó nyilatkozatot a külföldi állampolgárság megszerzése iránti kérelem benyújtását követően lehet megtenni legkésőbb annak megszerzésétől számitott egy éves

határidőn belül.

89. cikk - A 35. életévüket be nem töltött francia férfiak csak akkor tehetik meg a fenti 87. és 88. cikkekben emlitett nyilatkozatot, ha eleget tettek a honvédelmi törvényben elrendelt rendes katonai szolgálati kötelezettségeiknek, vagy ha őket ezalól felmentették vagy mentesitették.

90. cikk - Elveszíti francia állampolgárságát az a francia, aki ebben a tekintetben lemondási jogot gyakorol a 19. és 24. cikkekben emlitett esetekben.

91. cikk - Francia állampolgárságról való lemondásra vonatkozó kérelmére elveszíti francia állampolgárságát a külföldi állampolgársággal rendelkező kiskorú francia a francia kormány hozzájárulásával. Ezt a hozzájárulást határozati formában kell megadni.

Adott esetben a kiskorú részére az engedélyezést vagy a törvényes képviseletet az 53. és 54. cikkekben foglalt feltételek között kell biztositani.

92. cikk - Hatályon kivül helyezve, ld. a 97-1. cikket.

93. cikk - Hatályon kivül.

94. cikk - Külföldivel kötött házasság esetén a francia házastárs lemondhat francia állampolgárságáról a 101. és azt követő cikkek rendelkezései szerint azzal a feltétellel, ha megszerzi a házastársa állampolgárságát és a házastársak közös háztartása külföldön van.

Azonban a 35. életévét be nem töltött francia férfi csak

akkor gyakorolhatja ezen lemondási jogát, ha eleget tett a honvédelmi törvényben előírt szolgálati kötelezettségeinek, vagy az alól felmentették, vagy mentesitették.

95. cikk - A francia állampolgárság elveszitése birói itélettel is megállapitható, hogy ha a leszármazással francia állampolgár érdekelt nem rendelkezik a francia állampolgári minőséggel és ha szokásos lakhelye soha nem volt Franciaországban, ha felmenői, akik után állampolgárságát tartotta, nem rendelkeztek a francia állampolgári minőséggel, és szokásos lakhelyük nem volt Franciaországban ötven éve.

A birói itélet megjelöli azt az időpontot, amelytől kezdve a francia állampolgárságot az érdekelt személy elveszitette. Határozni lehet arról, hogy ezen állampolgárságát az érdekelt személy szülői veszitették el és igy ezen érdekelt soha nem is volt francia.

96. cikk (1984. május 7. 84-341. sz. törvény) - Az a francia, akinek viselkedése ténylegesen arra utal, hogy valamely külföldi ország állampolgára, ha rendelkezik ezen külföldi ország állampolgárságával, akkor nyilatkozhat arról az Államtanács egyetértő véleményező határozata után, hogy elveszitette francia állampolgári minőségét.

Régi 96. cikk (1973. január 9-i 73-42. sz. törvény) - Azon francia esetében, aki ténylegesen aszerint viselkedik, mint egy külföldi ország állampolgára, ha rendelkezik ezen ország állampolgárságával, akkor az Államtanács egyetértő véleménye után határozattal kijelentik, hogy elveszitette francia állampolgárságát.

Az ilyen személlyel szemben hozott ezen intézkedés kiterjedhet feleségére és kiskorú gyermekeire, ha azok szintén rendelkeznek a külföldi állampolgársággal. Nem terjedhet ki azonban a kiskorú gyermekekre, ha a feleségre nem vonatkozik.

97. cikk - Elveszíti francia állampolgárságát az a francia, aki külföldi hadseregben, közhivatalban vagy olyan nemzetközi szervezetben, melynek Franciaország nem tagja, állást tölt be, vagy általánosabban a kormány által kiírt pályázatot nyújtva be, nem utasítja vissza állását vagy nem hagyja ott a pályázatot belépése ellenére.

Az érdekelt személy, az Államtanács határozatával nyilatkozik arról, hogy elveszítette francia állampolgárságát, ha a belépésre megszabott határidőn belül, amely határidő tizenöt napnál kevesebb és két hónapnál hosszabb nem lehet, nem fejezte be tevékenységét.

Ha az Államtanács véleménye kedvezőtlen, az előző bekezdésben előírt intézkedést csak minisztertanácsi határozattal lehet megtenni.

97-1. cikk - A francia állampolgárság elvesztése bekövetkezik:

1. A 87. cikkben említett esetben a külföldi állampolgárság megszerzésének időpontjában;

2. A 90. és 94. cikkben említett esetekben a nyilatkozattétel időpontjában;

3. A 91., 96. és 97. cikkben említett esetekben a határozathozatal időpontjában;

4. A 95. cikkben emlitett esetben a birói itéletben meghatározott napon.

II. fejezet

Visszahonositás

97-2. cikk - Azon személyek visszahonositása, akik egykor rendelkeztek francia állampolgársággal, határozattal, vagy nyilatkozattal történik az alábbi cikkekben meghatározott eltérésekkel.

97-3. cikk - A határozattal történő visszahonositást bármelyik életkorban meg lehet szerezni tartózkodási időhöz kötött feltétel nélkül. A visszahonositásra a honositás szabályai vonatkoznak.

97-4. cikk - Azon személyek, akik eredetileg francia állampolgárok voltak és állampolgárságukat külföldivel kötött házasságkötés miatt, vagy külföldi állampolgárság megszerzésére irányuló egyéni intézkedésük miatt veszitették el, az 58. és 79. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával visszahonosithatók a 101. és azt követő cikkekkel összhangban Franciaországban vagy külföldön tett nyilatkozattal.

Ezen személyeknek rendelkezniük kell megőrzött vagy megszerzett tényleges kapcsolatokkal Franciaországban, igy különösen kulturális, szakmai, gazdasági vagy családi téren.

97-5. cikk - A kormány hat hónapos határidőn belül méltatlanság cimén tiltakozhat a nyilatkozattal történő visszahonositással szemben.

97-6.cikk - A határozattal vagy nyilatkozattal történő visszahonositás joghatással bir a 18. életévét be nem töltött kiskorú gyermek tekintetében a jelen törvény 84. és azt követő cikkeinek feltételei között.

III. fejezet

Kizárás a francia állampolgárságból

98. cikk - Az az egyén, aki megszerezte a francia állampolgárságot, az Államtanács egyetértő véleményező határozatával kizárható a francia állampolgárságból:

1. Ha állambiztonság elleni vétségnek vagy büntettnek minősülő cselekedetért elitélték;

2. Ha a büntetőtörvénykönyv 109-131. cikkeiben szereplő és büntetett vétségnek vagy büntettnek minősülő cselekedetért elitélték;

3. Ha a honvédelmi törvényből számára következő kötelezettségek megsértése miatt elitélték;

4. Ha külföldi állam javára gyakorol olyan cselekedeteket, amelyek összeférhetetlenek a francia állampolgári minőséggel és amelyek hátrányosak Franciaország érdekeire;

5. Ha a francia törvények által büntettnek minősülő, és legalább öt év szabadságvesztéssel büntetendő cselekményért Franciaországban vagy külföldön elitélték.

99. cikk - A kizárásra csak akkor kerülhet sor, ha az emlitett tények az érdekelt személyre vonatkoznak és ha a 98. cikkben felsoroltak a francia állampolgárság megszerzésének időpontjától számitott tiz éven belül következnek be.

A kizárás kimondására csak az emlitett tények elkövetésétől számitott tiz éven belül kerülhet sor.

100. cikk - Hatályon kivül.

V. CIM

A francia állampolgárság elvesztésére vagy megszerzésére vonatkozó cselekmények

I. fejezet

Állampolgársági nyilatkozat

101. cikk - Az állampolgársági nyilatkozatot rendeletben meghatározott formák között az első fokú biróság vagy konzulok fogadják el.

102. és 103. cikkek - Hatályon kivül.

104. cikk - Minden állampolgársági nyilatkozatot semmisség terhével a honositásért felelős miniszter nyilvántartásba veszi.

105. cikk - A miniszter elutasitja a nyilvántartásba vételét azon nyilatkozatoknak, melyek nem tesznek eleget a törvényi feltételeknek. Indoklással ellátott döntését közli a nyilatkozattevővel, aki fellebbviteli biróság előtt azt megtámadhatja hat hónapos határidőn belül.

A nyilvántartásbavételt elutasitó döntést legfeljebb hat hónappal azután az időpont után lehet meghozni, amikor a nyilatkozat átvételét igazoló elismervényt a nyilatkozattevő

részére kiadták az emlitett nyilatkozat elfogadhatóságát bizonyitó szükséges iratok tekintetében.

106. cikk - Ha a kormány a 46., 57. és 97-5. cikkek szerinti tiltakozást jelent a francia állampolgárság megszerzésével szemben, ez határozati formában történik az Államtanács egyetértő véleményét követően.

A tiltakozásra rendelkezésre álló határidő a 105. cikk második bekezdésében emlitett elismervény kiadásának időpontjában indul, vagy ha a nyilvántartásbavételt elutasitották, akkor azon a napon, amikor a nyilatkozat szabályosságát elfogadó birói határozat az itélt dolog (res iudicata) jogerőre emelkedik.

107. cikk - Elutasitás vagy tiltakozás hiányában törvényes határidőn belül a nyilatkozat másolatát mint nyilvántartásbavételi kivonatot visszaküldik a nyilatkozattevőnek.

Az ügyész és valamennyi érdekelt személy megtámadhatja a nyilvántartásba vett nyilatkozatot mindaddig, mig a 105. cikk első bekezdésének alkalmazásával hozott birói határozatot meg nem hozzák.

108. és 109. cikkek - Hatályon kivül.

II. fejezet

Közigazgatási döntések

110. cikk - A honositási, határozattal való visszahonositási kérelem elfogadhatatlanságát kimondó döntést indokolni kell. A honositási, határozattal történő visszahonositási vagy a

francia állampolgárságról való lemondásra irányuló kérelmet elutasitó döntés nem tartalmaz indoklást.

111. cikk - A honositást, visszahonositást, a francia állampolgárságról való lemondást engedélyező vagy ezen állampolgárság elvesztését vagy abból való kizárást tartalmazó határozat rendeletben megállapitott formában kerül meghozatalra és közzétételre. Ezek visszaható hatállyal nem rendelkeznek.

112. cikk - A honositást vagy visszahonositást tartalmazó határozatokat a Journal officiel-ben való közzétételüktől számitott egy éven belül egyetértő véleményezésre az Államtanács elé lehet terjeszteni, ha a kérelmező nem tesz eleget a törvényi feltételeknek; ha a döntés csalás vagy megtévesztés eredménye, e határozatokat a csalás felfedezésétől számitott két éven belül lehet előterjeszteni.

112-1. cikk - Azokat a határozatokat, melyek az állampolgárságnak a 96. és 97. cikkben emlitett esetek bármelyike miatti elvesztését, vagy az abból való kizárást tartalmazzák, az érintett személy észrevételeinek előterjesztésére való felhivást követően, illetve az ő meghallgatásával hozzák meg.

113. cikk - Minden személy, aki pénzbeni juttatást, igéretet vagy bármilyen közvetett vagy közvetlen, mégha nem is vagyoni előnyt felhasználva elvállalja vagy felajánlja közreműködését egy külföldinek folyamatban lévő honositási vagy visszahonositási eljárásban a közhatalmi vagy közigazgatási szervek előtt annak érdekében, hogy részére a francia

állampolgárság megszerzését megkönnyitse, büntetendő az egyéb rendelkezésekben emlitett súlyosabb büntetések alkalmazásától eltekintve hat hónaptól két évig terjedő szabadságvesztésre vagy 1.500-tól 150.000 F. pénzbüntetésre.

114. cikk - Minden megállapodás semmis, melynek célja a honositás vagy visszahonositás elérésének megkönnyitése egy külföldi számára az előző cikk értelmében, és nem bir semmilyen a közrenddel ellenkező jogkövetkezménnyel valamint az ilyen megállapodás végrehajtásaképpen kifizetett összegek elvonhatók.

Minden olyan határozatot, melyet ilyen természetű megállapodás következtében hoztak a 113. cikk értelmében kihirdetett elitélő birói itélettől számitott egy éven belül előterjesztendő.

III. fejezet

Kivonatok a polgári állapot nyilvántartásából

(1978. július 12. 78-731. sz. törvény 9 cikk)

115. cikk - Kivonat készül a születési anyakönyvről, az állampolgárság megszerzésének, elvesztésének és a visszahonositásnak jogkövetkezményével biró közigazgatási aktusokról és nyilatkozatokról.

Ugyanilyen kivonat készül az ezen állampolgárságra a fenti hatással biró birósági döntésekről.

116. cikk - Az állampolgárságra vonatkozó kivonatok csak a születési anyakönyv vagy az ezen iratok helyére kiadott iratok másolataként készülhet.

117-123. cikk - Hatályon kivül.

VI. CIM

Állampolgársági perek

I. fejezet

A rendes biróságok hatásköre

124. cikk - A közös jog szerinti rendes polgári bíróság egyedül illetékes a francia vagy külföldi természetes személyek állampolgársági pereiben.

Az állampolgársági kérdések előzetes jogi kérdésnek minősülnek minden egyéb közigazgatási vagy rendes birósági szerv előtt a büntetőzsürit tartalmazó büntetőbiróság kivételével.

125-127. cikk - Hatályon kivül.

II. fejezet

A rendes biróságok előtti eljárásról

128. cikk - Az állampolgársági kérdésekben folytatott eljárásra és különösen az igazságügyminiszterrel való közlés, a kijelölés, a határozathozatal és a jogorvoslati utak tekintetében a polgári perrendtartásról szóló törvény az irányadó.

129. cikk - Minden személynek joga van eljárni, hogy döntést szerezzen arra vonatkozóan, hogy ő rendelkezik vagy nem rendelkezik francia állampolgári minőséggel.

A köztársasági ügyész ugyanezzel a joggal rendelkezik minden személy tekintetében. Ő a szükségszerű védő minden állampolgárságra vonatkozó nyilatkozati aktus esetében. Az ügyész minden alkalommal köteles bevonni az eljárásba, hogy az állampolgárság kérdése beavatkozói címen az annak elismerésére jogosult bíróság elé kerüljön.

130. cikk - Hatályon kívül.

131. cikk - Az ügyész tartozik eljárni, ha erre őt közigazgatási szerv vagy ha olyan harmadik személy igényli, aki állampolgársági kifogást emelt egy bírósági szerv előtt, mely határozathozatalát felfüggesztette a 124. cikk alkalmazásával. Harmadik igénylőket be kell vonni az eljárásba.

132-135. cikk - Hatályon kívül.

136. cikk - A közös jog szerinti biró által a francia állampolgársági kérdésekben hozott határozatok és ítéletek joghatással birnak azokra is, akik ott nem voltak sem felek, sem képviseltek.

Minden érdekelt személy számára lehetséges, hogy megtámadja a határozatokat harmadik tiltakozás útján a köztársasági ügyész eljárásba való bevonásának feltételével.

137. cikk - Hatályon kívül.

III. fejezet

Az állampolgárság bizonyitása rendes bíróság előtt

138. cikk - Francia állampolgársági ügyben a bizonyitás azt a személyt terheli, akinek állampolgárságáról szó van.

Azonban ha a 149. és azt követő cikkek értelmében kiadott francia állampolgársági bizonyitvánnyal rendelkező magánszemély francia állampolgársága megtámadásáról van szó, akkor az azt vitató felet terheli a bizonyitás.

139-141. cikk - Hatályon kivül.

142. cikk - Ha a francia állampolgárság megszerzése nem nyilatkozattal, honositással, visszahonositással vagy területcsatolással történik, hanem más módon, akkor a bizonyitást csak valamennyi, a törvény által megkivánt feltétel fennállása esetén lehet megalapozni.

143. cikk - Mindazonáltal ha a francia állampolgárságnak csak a leszármazás az alapja, azt az ellenkező bizonyitásáig tartozik igazolni azt, hogy az érdekelt és annak szülei képesek arra, hogy átadják neki a francia állampolgári minőség birtoklását állandó jelleggel.

1961. december 22-i 61-1408. sz. törvény 7. cikk (módositotta az 1971. június 29-i 71-499. sz. törvény) - Azon személyek francia állampolgárságát, akik Felső-Rajna, Alsó-Rajna és a Moselle megyékben 1918. november 11. előtt születtek, tartoznak alárendelt módon igazolni, hogy ezen időponttól kezdve állandó jelleggel birtokolták a francia állampolgársági minőséget.

Az előző bekezdésben említett személyek leszármazói és azon személyek, akik 1918. november 11. után születtek, francia állampolgárságukat bizonyítani tartoznak azzal, hogy a francia állampolgári minőséget birtokolták.

A jelen cikk első bekezdése alkalmazandó azon személyek esetében, akik Felső-Rajna, Alsó-Rajna és a Moselle megyéken kívül születtek 1918. november 11. előtt, és akik kedvezményezettjei lehetnek ezen időponttól kezdve a Versailles-i egyezmény III. rész V. cikk melléklete első paragrafusa rendelkezéseinek és a francia állampolgári minőséget állandó jelleggel birtokolták.

144. cikk - Ha valamely személy külföldön lakik vagy szokásosan külföldön tartózkodik, ahol felmenői, akiktől leszármazással szerezte állampolgárságát, több mint ötven éve tartózkodnak, ez a személy nem igazolhatja, hogy francia állampolgársága leszármazáson alapul, ha ő vagy szülei, akik neki ilyen módon képesek az állampolgárságot átadni, nem birtokolták a francia állampolgári minőséget.

A bíróság ebben az esetben a francia állampolgárság a 95. cikk szerinti elvesztését köteles megállapitani.

145-147. cikk - Hatályon kívül.

148. cikk - A francia állampolgárságról való lemondás vagy az abból való kizárás esetén kívül egy személy idegen jellegének bizonyitását csak arra lehet alapozni, hogy bemutatják, hogy az érdekelt személy a francia állampolgári minőség egyetlen törvényben meghatározott feltételét sem teljesiti.

IV. fejezet

A francia állampolgársági bizonyitvány

149. cikk - Bármely személy francia állampolgárságát igazoló francia állampolgársági bizonyitvány kiadására az első fokon eljáró egyesbiró (békebiró) jogosult.

150. cikk - Az állampolgársági bizonyitvány a jelen törvény II., III., IV. és VII. cimeire utalva megjelöli a törvényi rendelkezést, amelynek értelmében az érintett személy francia állampolgári minőséggel rendelkezik, valamint azokat az okiratokat, amelyek azt megalapozzák. Ezt az ellenkező bizonyitásáig el kell fogadni.

Az állampolgársági bizonyitvány kiállitásához a biró elfogadhatja, hogy egyéb elemek hiányában a polgári állapotról külföldön kiállitott és hozzá benyújtott okiratok ugyanazokkal a jogkövetkezményekkel rendelkeznek, mint amit a francia jog azokhoz csatol.

151. cikk - Ha az első fokon eljáró biró (békebiró) elutasitja az állampolgársági bizonyitvány kiállitását, az érdekelt fél az igazságügyminiszterhez fordulhat, aki ha annak helye van, dönt a kiállitás eljárásáról.

VII. CIM

Egyes területekkel kapcsolatos szuverenitás átszállásának joghatása a francia állampolgárságra

152. cikk - A Francia Köztársaság 1960. július 28. utáni területének eredeti francia állampolgárai, azok a

franciák, akik a Francia Köztársaság tengerentúli területének jogállásával korábban rendelkező területen az adott területen lévő állam függetlenségének elnyerése napján laktak, megőrzik francia állampolgárságukat.

Ugyanez vonatkozik az emlitett személyek házastársaira, özvegyeire és leszármazóira is.

153. cikk - Azok a francia állampolgárságú személyek, akik olyan állam területén laktak a függetlenség elnyerésének napján, amely korábban a Francia Köztársaság tengerentúli területeinek jogállásával rendelkezett és nem vonhatók az előző cikk rendelkezései alá, azzal a feltétellel, hogy előzetesen állandó lakhelyük Franciaországban volt, visszahonosithatók a honositásért felelős miniszter engedélyezése után aláirt nyilatkozattal.

A nyilatkozattétel elutasitható méltatlanság vagy beilleszkedés hiánya cimén.

Nincs szükség engedélyezésre azonban azon személyek esetében, akik azon terület függetlenné válásának időpontját megelőzően, melynek lakosai voltak, akár közfunkciót vagy közjogi megbizatást (mandátumot) gyakoroltak, akár ténylegesen katonai szolgálatot teljesitettek a francia fegyveres erők egy egységében, vagy háború idején szerződéses kötelezettséget vállaltak a francia vagy szövetséges fegyveres erőknél.

154. cikk - Azok a franciák, akik a közös jog alapján lévő polgári személyállapottal rendelkeztek, és az önrendelkezésről szóló szavazás hivatalos eredményhirdetésének időpontjában Algériában rendelkeztek lakhellyel,

megőrzik francia állampolgárságukat, bármilyen is legyen helyzetük az algériai állampolgárság tekintetében.

155. cikk - A közös jog alapján polgári jogállással rendelkező francia állampolgárságú személyek, akik 1962. július 22. előtt Algériában születtek, bizonyitani tartoznak a 143. cikk feltételei szerint, hogy állandó jelleggel birtokolták a francia állampolgári minőséget.

155-1. cikk - Minden francia, aki olyan állam területén lakott annak függetlenné válása időpontjában, amely korábban a Köztársaság tengerentúli megyéjének vagy területének jogállásával rendelkezett, teljes joghatállyal megőrzi állampolgárságát, ha ezen állam törvényei számára semmilyen más állampolgárságot nem biztositanak.

Ugyancsak megőrzik teljes joghatállyal francia állampolgárságukat az előző bekezdés rendelkezései szerint kedvezményt élvező személyek gyermekei, akik a szülőik lakhelye szerinti terület függetlenné válásának időpontjában 18. életévüket nem töltötték be.

156. cikk - A Köztársaság Parlamentjének, a Francia Közösség Gyűlésének és a Gazdasági Tanács régi tagjai, akik francia állampolgárságukat elvesztették, és általános rendelkezés jogkövetkezményeképpen külföldi állampolgárságot szereztek, egyszerű nyilatkozattétellel visszahonosithatók, ha igazolják franciaországi lakhelyüket.

Ugyanezen lehetőség nyitva áll ezen személyek házastársa, özvegye és gyermekei számára.

157. cikk - A jelen cimben emlitett visszahonositási nyilatkozatokat, az 58. és 79. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával az érdekelt fél irja alá összhangban a 101. és azt követő cikkek rendelkezéseivel attól kezdve, hogy 18. életévét betöltötte; képviseletre lehetőség nincsen. A nyilatkozat joghatással bir a kiskorú gyermekekre a 84. és azt követő cikkek feltételei között.

VIII. CIM

A tengerentúli területekre vonatkozó külön rendelkezések

158. cikk - A jelen törvény alkalmazásában a tengerentúli területek esetében:

1. A "fellebbviteli bíróság" meghatározás helyett minden esetben az "első fokon eljáró bíróság" értendő;

2. Azok a határidők, amelyeken belül a kormány a francia állampolgárságnak akár házasságkötéssel, vagy Franciaország területén születés, illetve lakás indokával akár állampolgársági nyilatkozattal történő megszerzése ellen tiltakozhat, összhangban a jelen törvény 39., 46., 57. és 97-5. cikkeivel, megkétszereződnek.

159. cikk - Eltérően a jelen törvény 101. cikkétől, a nyilatkozatot a békebiró fogadja el, vagy hiánya esetén az első fokon eljáró bíróság elnöke vagy függetlenitett szekció birája és ha a területi bírósági szervezetnél nem található ilyen birói tisztség, akkor e területi egységek közigazgatási tisztviselői vagy vezetői fogadják el.

160. cikk - Eltérően a jelen törvény 149. cikkétől a békebiró és hiánya esetén az első fokon eljáró bíróság elnöke vagy a függetlenitett szekció birája, és ha a területi bírósági szerv ilyen birói tisztséggel nem rendelkezik, akkor a területi egység közigazgatási tisztviselői és vezetői jogosultak egyedül kiadni bármely személy francia állampolgárságát igazoló állampolgársági bizonyitványt.

161. cikk - A Comorra szigeteken, az Afars-i és az Issas-i francia területeken, valamint Wallis és Futuna szigetek területén a jelen törvény 24., 44., 45., 47. és 52. cikkei csak azon személyekre alkalmazandók, akiknek legalább egyik szülője francia állampolgár.

22. cikk* - A francia állampolgársági törvény 87. cikke értelmében, amely a jelen törvény kihirdetése előtti hatályú rendelkezést eredményez; valamint a jogerőre emelkedett bírósági döntések fenntartásával, a külföldi állampolgárság megszerzését úgy kell tekinteni, mint egy olyan pozitiv cselekményt, melynek elsődleges célja ezen állampolgárság megszerzésére irányul. A francia állampolgárság elvesztése nem származhat olyan elutasitási lehetőség jogának nem gyakorlásából, melyet azon ország joga nyitott meg az érdekelt számára, melynek állampolgárságát az érdekelt fél megkapta.

---

* az 1973. január 9-i 73-42. sz törvény 1-21. cikkei megegyeznek a fenti 1-161. cikkekkel.

23. cikk - A francia állampolgársági törvény 23. és 24. cikkei alkalmazandók a Franciaországban született azon gyermek esetében, akinek egyik szülője olyan területen született, mely e szülő születésekor a Francia Köztársaság tengerentúli területe vagy gyarmata jogállásával rendelkezett.

24. cikk - Az állampolgársági törvény új 13. cikke, valamint a jelen törvény 20. cikke (a francia állampolgársági törvény VII. cime) a törvénynek a Journal officiel-ben való közzétételét követő hatodik hónap leteltével lép hatályba. Ezalatt az időtartam alatt az érintett személyek az 1960. július 28-i 60-752. sz. törvényben előirt feltételek szerint aláirt nyilatkozattal ismertethetik el francia állampolgárságukat.

Az új állampolgársági törvény 153. cikkében emlitett személyek által a jelen törvény hatályba lépése előtt megszerzett jogok nem változnak, akármilyen is legyen ezen személyek helyzete a jelen cikk első bekezdésében emlitett hat hónapos határidő leteltét követően.

25. cikk - Az állampolgársági törvény 50. és 79. cikkében emlitett bármelyik körülmény fennforgása esetének kivételével a jelen törvény hatályba lépésével megszerzik a francia állampolgárságot azok a személyek:

1. Akik nagykorúak és az állampolgársági törvény 161. cikkében emlitetteken kivüli tengerentúli területen születtek és legalább egyik szülőjük is ugyanezen a területen született.

2. Akik nagykorúak és az állampolgársági törvény 161. cikkében emlitetteken kivül tengerentúli területen születtek és szokásos tartózkodási helyük legalább tiz éve ezen a területen van.

Ezek a személyek a jelen törvény hatályba lépését követő egy éven belül elutasithatják a jelen törvény 101., 107. és 159. cikkekkel összhangban aláirt nyilatkozattal a francia állampolgárságot.

Ld. az 1973. december 28-i 73-1235. sz. rendeletet.

26. cikk (1984. május 7-i 84-341. sz. törvény) - Honositani lehet a tartózkodás feltétele nélkül azt a gyermeket, akinek egyik szülője a jelen törvény hatályba lépése előtt megszerezte a francia állampolgárságot, ha a gyermek akkor még kiskorú volt, és ha adott esetben az, aki a gyermek tekintetében a szülői hatalmat gyakorolja ahhoz hozzájárult, vagy a gyermeket képviselte.

Régi 26. cikk (1974. július 5-i 74-631. sz. törvény 7. cikk) - A tartózkodás feltétele nélkül lehet honositani:

1. A francia állampolgárságú személy házastársát, ha a házasságkötésre a jelen törvény hatályba lépése előtt került sor;

2. Azt a gyermeket, akinek egyik szülője a jelen törvény hatályba lépése előtt szerezte meg a francia állampolgárságot, ha a gyermek akkor még kiskorú volt, és ha adott esetben az, aki a gyermek tekintetében a szülői hatalmat gyakorolja, ahhoz hozzájárult, vagy a gyermeket képviselte.

Régi 26. cikk (1973. január 9-i 73-42. sz. törvény) - Ha a házasságkötésre a jelen törvény hatályba lépése előtt került sor, a francia állampolgárságú személy házastársa tartózkodási helyre tekintet nélkül honositható.

27. cikk - Eredeti franciának kell tekinteni a francia állampolgársági törvény alkalmazásánál azt a francia állampolgárságot eredeti állampolgárság cimén igénylő személyt, aki:

- a francia állampolgárságot a Versailles-i egyezmény III. rész V. cikk mellékletének I. paragrafusa értelmében teljes jogú visszahonositással szerezte meg;

- 1918. november 11. előtt már megszerezte ugyan a francia állampolgárságot, de az a fent emlitett egyezmény alkalmazásánál teljes jogú visszahonositásnak nem tekinthető.

28. cikk - Hatályon kivül kerülnek a következők:

1. A francia állampolgársági törvényt tartalmazó 1945. október 19-i 45-2441. sz. rendelet 6., 7., 8., 9., 10. és 12. cikkei;
2. Az 1953. február 24-i 53-161. sz. rendelet;
3. Az 1958. február 11-i 58-129. sz. törvény;
4. Az 1961. december 22-i 61-1408. sz. törvény 2-6. cikkei;
5. Az 1962. július 21-i 62-825. sz. rendelet;
6. Az 1966. december 20-i 66-945. sz. törvény 2-5. cikkei;
7. Az 1967. december 28-i 67-1181. sz. törvény.

29. cikk - (E cikk rendelkezéseit az elő- és utónevek franciásitására vonatkozó 1972. október 25-i 72-964. sz. törvény tartalmazza.)

30. cikk - Kivételes esetben azok a külföldiek, akiket az 1973. évi elektori választói névjegyzék összeállitására rendelkezésre álló határidő leteltétől számitott legalább öt év óta honositottak, a jelen törvény közzétételétől számitott három hónapon belül kérhetik felvételüket ezen névjegyzékbe.

Az ilyen névjegyzékbe történő felvételek a kontinentális valamint a tengerentúli területeken a névjegyzék felülvizsgálati időt kivéve a névjegyzékbe történő felvételre vonatkozó mindenkor hatályban lévő eljárási szabályok szerint történnek.

Azok a személyek, akik a fenti 25. cikk alkalmazásával szerzik meg a francia állampolgárságot, kivételes jogcimen a jelen törvény közzétételétől számitott három hónapon belül kérhetik felvételüket az 1973. évi elektori választó névjegyzékbe.

A névjegyzékbe történő ilyen felvétellel, amelyek az ezen a területen mindenkor hatályban lévő, a névjegyzék felülvizsgálati idő kivételével a névjegyzékbe történő felvételre vonatkozó eljárási szabályokkal összhangban történik, az érintett személy elveszíti azt a lehetőséget, hogy visszautasitsa a francia állampolgárságot.

NAGY-BRITANNIA

Az 1981. évi brit állampolgársági törvény*/

Törvény az állampolgárság új szabályozásáról, valamint az 1971. évi bevándorlási törvény módositásáról az Egyesült Királyságban való tartózkodás joga tekintetében.

[1981. október 30.]

Legyen törvénybe iktatva (becikkelyezve) Ő Legkiválóbb Királynői Fensége által, a Lordok Házának egyházi tagjai és a Lordok Házának világi tagjai, valamint a jelenlegi Parlamentben egybegyűlt alsóházi tagok által, útmutatásuk szerint, valamint mindezek felhatalmazásával, az alábbiak szerint:

I. rész

A brit állampolgárság

(a törvény hatálybalépése utáni megszerzése)

Az állampolgárság megszerzése születéssel vagy adoptálással

1.§ /1/ Aki az Egyesült Királyságban született, a hatálybalépés után brit állampolgár lesz, amennyiben a születése időpontjában apja vagy anyja:

a/ brit állampolgár, vagy

b/ az Egyesült Királyságban telepedett le.

---

*/
Public General Acts and Measures of 1981.
Part II. 1529-1597. p.

Megjegyzés: 1983-ban kiegészitették a törvényt a Falkland-szigetekre vonatkozó szabályokkal. Ezt terjedelmi okokból nem közöljük. = Public General Acts and Measures of 1983. Part I. 221-225. p.

/2/ Egy újszülött gyermek, akit a hatálybalépés után elhagyva találtak az Egyesült Királyságban, az ellenkező bizonyitásáig, az /1/ bekezdés alkalmazásában úgy tekintendő:

a/ hogy a hatálybalépéskor az Egyesült Királyságban született, és

b/ hogy olyan szülőtől született, aki a születés időpontjában brit állampolgár volt avagy az Egyesült Királyságban telepedett le.

/3/ Az a személy, aki az Egyesült Királyságban született és aki a hatálybalépés után nem brit állampolgár az /1/ vagy /2/ bekezdés értelmében, jogosult arra, hogy brit állampolgárként anyakönyvezzék, amennyiben kiskorúsága alatt:

a/ apja vagy anyja brit állampolgárrá válik vagy az Egyesült Királyságban telepedik le, és

b/ kérelmet nyújtanak be a brit állampolgárként való anyakönyvvezetés iránt.

/4/ Az Egyesült Királyságban született olyan személy, aki a hatálybalépés után nem brit állampolgár az /1/ vagy a /2/ bekezdés értelmében, jogosult arra, hogy brit állampolgárként való anyakönyvezése iránt 10. életéve elérése után bármikor kérelmet nyújtson be, ha ennek a személynek az életét tekintve mind az első tiz életévében a napok száma, amelyeken távol volt az Egyesült Királyságból, abban az évben nem haladja meg a 90-et.

/5/ Amennyiben a hatálybalépés után az Egyesült Királyság bármely birósága határozatot hoz egy olyan kiskorú örökbefogadásáról, aki nem brit állampolgár, ez a személy brit állampolgárrá válik attól az időponttól, amikor a határozatot meghozták, ha az örökbefogadó, vagy közös örökbefogadás esetén az örökbefogadók egyike ebben az

időpontban brit állampolgár.

/6/ Amennyiben az a határozat, amelynek következtében bármely személy brit állampolgárrá válik az /5/ bekezdés szerint, a hatályát veszti, akár érvénytelenités következtében, akár egyéb módon, a megszünés nem érinti ennek a személynek brit állampolgári státusát.

/7/ Amennyiben az egyes eset sajátos körülményeire tekintettel az államtitkár (értsd: a miniszter) célszerűnek tartja, a /4/ bekezdés céljaira azt a személyt, akire a kérelem vonatkozik, úgy kezelheti, mint aki teljesitette az ebben a bekezdésben foglalt követelményt, bár az ő életének első tiz életévétől akár egy, akár több év tekintetében a napok száma, amelyeken ez a személy távol volt az Egyesült Királyságból ebben az évben vagy mindegyik kérdéses évben meghaladta a 90-et.

/8/ Ebben a szakaszban és másutt e törvényben a "letelepedett" az 50. szakaszban megadott értelemben használatos.

Az állampolgárság megszerzése leszármazással

2.§ /1/ Az Egyesült Királyságon kivül született személy a hatálybalépés után brit állampolgár lesz, ha születése idején apja vagy anyja:

a/ brit állampolgár a leszármazástól eltérő okból, vagy

b/ brit állampolgár és az Egyesült Királyságon kivül teljesit olyan szolgálatot, amelyre a jelen szakasz vonatkozik, és toborzása erre a szolgálatra az Egyesült Királyságban történt, vagy

c/ brit állampolgár és az Egyesült Királyságon kivül teljesit olyan szolgálatot az Európai Közösség intézményében, és az ő toborzása erre a szolgálatra egy olyan országban történt, amely e toborzás időpontjában a Közösség tagállama volt.

/2/ Az /1/ bekezdés /b/ pontja vonatkozik:

a/ a Korona szolgálatára az Egyesült Királyság kormánya alatt, és

b/ bármely szolgálatra, amely jelenleg ilyennek minősül a /3/ bekezdés értelmében.

/3/ Ennek a szakasznak végrehajtására a belügyminiszter jogszabályi utasitással bármely fajta szolgálatot megjelölhet, amelyet szoros összefüggésben állónak tekint Őfelsége a Királynő Egyesült Királyságbeli kormányának Egyesült Királyságon kivüli tevékenységével.

/4/ A /3/ bekezdésben emlitett bármely utasitás hatályon kivül helyezhető a Parlament bármelyik házának határozata értelmében.

Az állampolgárság megszerzése nyilvántartásba vétellel:

kiskorúak

3.§ /1/ Amig a személy kiskorú és kérelmet nyújtanak be a brit állampolgárként való nyilvántartásba vétele iránt, a belügyminiszter, ha ezt helyesnek tartja, elrendelheti állampolgárként való nyilvántartásba vételét.

/2/ Az Egyesült Királyságon kivül született személy jogosult arra, hogy a brit állampolgárként való bejegyzése iránti, születésétől számitott 12 hónapon belül tett kérelme alapján állampolgárként bejegyezzék, amennyiben az alábbi /3/

bekezdésben foglalt feltételeket, vagy hontalanként született személy esetében ennek a bekezdésnek az a/ és b/ pontjában foglalt feltételeket akár e személy apja, akár anyja ("a szóban forgó szülő") megvalósitja.

/3/ A /2/ bekezdésben hivatkozott feltételek:

a/ a szóban forgó szülő leszármazás alapján brit állampolgár volt a születés időpontjában, és

b/ a szóban forgó szülő apja vagy anyja

/I/ brit állampolgár volt a leszármazástól eltérő jogcimen a szóban forgó szülő születésének idején, vagy

/II/ brit állampolgárrá vált a leszármazástól eltérő jogcimen a hatálybalépéskor vagy ilyen állampolgárrá vált volna, ha meg nem hal, és

c/ az, hogy a legkésőbb a születés időpontjával végződő hároméves időszak tekintetében

/I/ a szóban forgó szülő az Egyesült Királyságban volt ennek az időszaknak a kezdetén, és

/II/ a napok száma, amelyeken a szóban forgó szülő távol volt az Egyesült Királyságból, ebben az időszakban nem haladta meg a 270-et.

/4/ Az egyedi eset különleges körülményei esetén, ha a miniszter célszerűnek tartja, a /2/ bekezdést úgy alkalmazhatja, mintha a 12 hónapra történő hivatkozás helyett 6 évre való hivatkozás lenne (abban).

/5/ Az Egyesült Királyságon kivül született személy jogosult arra, hogy brit állampolgárként való nyilvántartásba vétele iránti kérelmet nyújtson be kiskorúsága alatt, ha az alábbi feltételek megvalósulnak, nevezetesen:

a/ hogy a személy születésekor apja vagy anyja brit állampolgár volt leszármazás alapján, és

b/ a /6/ bekezdésben foglalt fenntartással, miszerint a személy, apja és anyja az Egyesült Királyságban voltak a kérelem időpontjával végződő 3 éves időszak kezdetén és azzal, hogy valamennyiük esetében a napok száma, amelyeken a szóban forgó személy távol volt az Egyesült Királyságtól ebben az időszakban nem haladja meg a 270-et, és

c/ a /6/ bekezdésben foglalt fenntartással, hogy az apa és az anya hozzájárulását a nyilvántartásba vételhez az előírt módon fejezték ki.

/6/ Az /5/ bekezdés szerinti személy brit állampolgárként való nyilvántartásba vétele iránti kérelem esetében

a/ ha az apja vagy az anyja meghalt, vagy házasságukat felbontották, a kérelem napján vagy azt megelőzően, vagy az apa és az anya jogszerűen megszüntette a házassági közösséget eddig az időpontig, a /b/ pontban az apára és az anyára való hivatkozásokat úgy kell értelmezni, mint az apa és az anya egyikére való hivatkozásokat;

b/ ha az apa vagy az anya ebben az időpontban vagy ezt megelőzően meghalt, a jelen bekezdés c/ pontjában az apára és az anyára való hivatkozásukat úgy kell értelmezni, mint az egyikükre történő hivatkozásokat, és

c/ amennyiben törvénytelenül született, valamennyi hivatkozást az anyára való hivatkozásként kell értelmezni.

Az állampolgárság megszerzése nyilvántartásba vétellel:
a Brit Függő Területek polgárai stb.

4.§ /1/ Ez a szakasz valamennyi személyre vonatkozik, aki a Brit Függő Területek állampolgára, brit tengerentúli állampolgár, brit alattvaló a jelen törvény alapján vagy brit védett személy.

/2/ Az a személy, akire ez a szakasz vonatkozik, jogosult brit állampolgárként való nyilvántartásba vétel iránti kérelmet benyújtani, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek az ilyen személy esetében, nevezetesen:

a/ a /3/ bekezdéstől függően, ő az Egyesült Királyságban volt annak az öt éves időszaknak a kezdetén, amely a kérelem benyújtásával végződik és a napok száma, amelyeken távol volt az Egyesült Királyságtól, ebben az időszakban nem haladja meg a 450-et, és

b/ a napok száma, amelyeken távol volt az Egyesült Királyságból 12 hónapos időszakban nem haladja meg a 90-et, és

c/ őrá az igy befejeződő 12 hónapos időszak folyamán semmikor sem vonatkozott a bevándorlási jogszabályok szerinti egyetlen korlátozás sem abban az időszakban, amely alatt az Egyesült Királyságban maradhatott volna, és

d/ ő az igy végződő 5 éves időszak alatt semmikor sem sértette meg az Egyesült Királyságban a bevándorlási jogszabályokat.

/3/ Ahol a /2/ bekezdés a/ pontja előirja, hogy a szóban forgó személynek az Egyesült Királyságban kellett tartózkodnia az ott emlitett időszak kezdetén, nem alkalmazható arra a személyre, aki közvetlenül a

hatálybalépés előtt letelepedett az Egyesült Királyságban.

/4/ Bármely egyes eset különleges körülményei esetén, ha a belügyminiszter célszerűnek tartja, a /2/ bekezdés céljaira megteheti az alábbiakat vagy azok bármelyikét, nevezetesen:

a/ úgy kezelheti azt a személyt, akire a kérelem vonatkozik, mint aki megfelel a /2/ bekezdés a/ pontjában vagy b/ pontjában vagy mindkettőben foglalt feltételeknek, bár a napok száma, amelyeken [ez a személy] távol volt az Egyesült Királyságtól az ott említett időszakban meghaladja az ott említett számot;

b/ eltekinthet a /2/ bekezdés c/ pontjában említett bármely korlátozástól úgy, mintha a személy a kérelem benyújtása napján nem esett volna e korlátozás alá;

c/ úgy kezelheti ezt a személyt, mint aki teljesiti a /2/ bekezdés d/ pontjában foglalt feltételt, bár ő az ott említett időszakban a bevándorlási jogszabályok megsértésével tartózkodott az Egyesült Királyságban.

/5/ Ha egy olyan személy által brit állampolgárként való nyilvántartásba vételre irányuló kérelem esetén a belügyminiszter elfogadja, hogy a kérelmező bármikor olyan szolgálatot teljesitett, amelyre ez a bekezdés vonatkozik, ha úgy itéli meg, hogy a kérelmező esetében különleges körülmények állnak fenn, elrendelheti állampolgárként való nyilvántartásba vételét.

/6/ Az /5/ bekezdés vonatkozik:

a/ a Korona szolgálatára egy függő terület kormányzata alatt, és

b/ fizetett vagy nem fizetett szolgálatra (amely nem esik az a/ pont alá) a függő terület joga szerint létrehozott bármely testület tagjaként, amely testületbe a tagokat a

Korona részéről nevezik ki.

Az állampolgárság megszerzése nyilvántartásba vétellel: állampolgárok fogalma a Közösségi Szerződésekben

5.§ Egy brit függő terület állampolgára, aki az Egyesült Királyság állampolgárának minősül a Közösségi Szerződések alkalmazásában, jogosult arra, hogy őt brit állampolgárként nyilvántartásba vegyék, ha ilyen állampolgárként való nyilvántartásba vétele iránti kérelmet nyújtanak be.

Az állampolgárság megszerzése honosítással

6.§ /1/ Amennyiben egy teljesen cselekvőképes nagykorú személy brit állampolgárként való honosítása iránti kérelmet nyújt be, és a miniszter meggyőződik arról, hogy a kérelmező teljesitette az 1. sz. mellékletben foglalt, állampolgárként való honosítása iránti feltételeket ezen bekezdés alapján, kiadhatja számára, ha ezt megfelelőnek találja, az ilyen állampolgárként való honosítása iránti bizonyitványt.

/2/ Amennyiben egy teljesen cselekvőképes nagykorú személy, aki a kérelem időpontjában házastársa egy brit állampolgárnak, kérelmet nyújt be brit állampolgárként való honosítása iránt és a miniszter meggyőződik arról, hogy a kérelmező teljesiti a jelen bekezdés szerinti állampolgárként való honosításnak az 1. sz. függelékben foglalt feltételeit, kiadhatja részére, ha ezt helyesnek tartja, az ilyen állampolgárként való honositási bizonyitványt.

Az állampolgárság megszerzése a hatálybalépés után: sajátos esetek

Nyilvántartásba vétel iránti jog az Egyesült Királyságbeli lakóhely vagy megfelelő állás alapján

7.§ /1/ Egy személy jogosult, (a /6/ és /7/ bekezdés alá eső) brit állampolgárként való nyilvántartásba vétele iránti a hatálybalépéstől számított 5 éven belül tett kérelme alapján arra, hogy ilyen állampolgárként vegyék nyilvántartásba, ha az ő esetében az alábbi feltételek bármelyike megvalósul, nevezetesen:

a/ hogy, amennyiben az 1971. évi bevándorlási törvény 1. sz. függeléke 2. és 3. szakasza hatályban lenne (viszont a 4. vagy 5. szakasz nem), ő a jelen bekezdés szerinti kérelem időpontjában jogosult lenne az említett 2. szakasz alapján arra, hogy az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraként vegyék nyilvántartásba az Egyesült Királyságban, vagy

b/ hogy amennyiben az 1948. évi törvény 5A. szakasza (és az 1971. évi bevándorlási törvénynek a közvetlenül a hatálybalépés előtt hatályban volt 2. szakasza) hatályban volna, jogosult lenne (ha kérvényezné) mind a kezdetben, mind a jelen bekezdés alkalmazása időpontjában az 1948. évi törvény 5A szakasz /1/ bekezdése alapján arra, hogy az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraként nyilvántartásba vegyék.

/2/ Egy személy jogosult arra, hogy brit állampolgárként nyilvántartásba vegyék (a /8/ bekezdés alá eső) kérelme alapján a hatálybalépéstől számított 6 éven belül, ilyen állampolgárként, ha ő:

a/ szokásszerűen az Egyesült Királyságban lakott a hatálybalépéssel végződő, de öt évet meg nem haladó időszakon át, és

b/ a hatálybalépéstől a kérelem benyújtásáig terjedő időszak alatt:

/I/ szokásszerűen az Egyesült Királyságban lakott, és

/II/ joga volt az Egyesült Királyságban való végleges letelepedésre az 1971. évi bevándorlási törvény [1971. c.77.] alapján, és

c/ a kérelem benyújtásának napján szokásszerűen az Egyesült Királyságban lakott legalább öt éve vagy hosszabb ideje.

/3/ Az /5/ bekezdéstől függően, amennyiben egy személynek a /2/ bekezdés alapján brit állampolgárként való nyilvántartásba vételre irányuló kérelemről van szó, ahol ez a személy (bármilyen hosszúságú) bármilyen időszakon át a relèváns szolgálatban állt, ezt az időszakot a /2/ bekezdés alkalmazásában úgy kell kezelni, mintha ezen időszak alatt ő szokásszerűen az Egyesült Királyságban lakott volna.

/4/ A /3/ bekezdés alkalmazásában a "releváns szolgálat" jelenti:

a/ a Korona szolgálatát az Egyesült Királyság irányitása alatt, vagy

b/ szolgálatot bármely nemzetközi szervezetnél, amelynek az Egyesült Királyság vagy Őfelsége a Királynő kormánya a tagja, vagy

c/ szolgálatot bármely az Egyesült Királyságban alapitott társaság vagy szövetség alkalmazásában.

/5/ Egy személyt nem lehet a /2/ bekezdés alapján teljesen vagy részben a /4/ bekezdés b/ vagy c/ pontja értelmében vett szolgálat okán nyilvántartásba venni, hacsak a miniszter nem tartja helyesnek, hogy őt az Egyesült Királysághoz való szoros kapcsolata alapján vegyék nyilvántartásba.

/6/ Amennyiben bármely egyedi eset sajátos körülményeit a miniszter megfelelőnek tartja, az /1/ bekezdést úgy kezelheti, mintha:

a/ a hatálybalépéstől számított 5 évre hivatkozás a hatálybalépéstől számított 8 évre való hivatkozás lenne, vagy

b/ ahol a /7/ bekezdés alkalmazható úgy, mintha a hivatkozás az öt évre attól az időponttól, amelyen a személy, akire a kérelem vonatkozik, eléri a nagykorúságát, az ezen időponttól számított 8 évre való hivatkozás lenne, de ezt nem teheti meg az /1/ bekezdés b/ pontjára alapitott kérelem esetében, hacsak az a személy, akire a kérelem vonatkozik nem lett volna jogosult a nyilvántartásba vételre azon bekezdés alapján, arra alapitott kérelem esetén, amelyet közvetlenül a hatálybalépéstől számított 5 éves időszak vége előtt nyújtottak be.

/7/ Bármely személy esetében, aki kiskorú a hatálybalépéskor, a hatálybalépéstől számított 5 év a fenti /1/ bekezdésben úgy kezelendő, mint azon időponttól számított 5 év, amelyen nagykorúságát eléri.

/8/ Amennyiben az egyedi eset sajátos körülményei folytán a miniszter helyesnek tartja, a /2/ bekezdést úgy kezelheti, mintha a hatálybalépés utáni 6 évre hivatkozás a hatálybalépés utáni 8 évre való hivatkozás lenne.

8.§ /1/ Egy asszony, aki közvetlenül a hatálybalépés előtt az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárának felesége volt, jogosult arra, hogy a hatálybalépéstől számított 5 éven belül brit állampolgárként való nyilvántartásba vétele iránti kérelme alapján, brit állampolgárként nyilvántartásba vegyék, ha:

a/ közvetlenül a hatálybalépés után ő jogosult lett volna (ha kérelmezte volna) arra, hogy az 1948. évi törvény 6. szakasz /2/ bekezdése alapján nyilvántartásba vegyék mint az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárát azzal a férfival való házassága révén, aki akkor a férje volt, és

b/ a férfi a hatálybalépéskor brit állampolgárrá vált és nem szűnt meg bármikor a hatálybalépéstől a kérelem időpontjáig terjedő időszakon belül ilyen állampolgárnak lenni lemondási nyilatkozat következtében, és

c/ ő házas maradt vele ezen időszakon keresztül.

/2/ Az asszonynak a hatálybalépéstől számított 5 éven belül brit állampolgárként való nyilvántartásba vétel iránt benyújtott kérelme alapján a miniszter, ha helyesnek tartja, elrendelheti a nőnek ilyen állampolgárként való nyilvántartásba vételét, ha

a/ közvetlenül a hatálybalépés előtt ő jogosult lett volna (ha kérelmezte volna) az 1948. évi törvény 6. szakasz /2/ bekezdése alapján arra, hogy az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraként vegyék nyilvántartásba annak folytán, hogy annak a férfinak a felesége volt, akinek már nem házastársa a jelen bekezdés alapján benyújtott kérelem idején, és

b/ az a férfi brit állampolgárrá vált vagy azzá vált volna, azonban meghalt.

/3/ Egy olyan asszony által a hatálybalépéstől számitott 5 éven belül brit állampolgárként való nyilvántartásba vétel iránti benyújtott kérelemre, aki a kérelem időpontjában házas, a miniszter, ha helyesnek látja, elrendelheti ilyen állampolgárként való nyilvántartásba vételét, ha

a/ közvetlenül a hatálybalépés előtt ő jogosult lett volna (ha kérelmezte volna) az 1948. évi törvény 6. szakasza /2/ bekezdése alapján, hogy az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraként nyilvántartásba vegyék annak folytán, hogy egy olyan férfival kötött házasságot, aki a férje a jelen bekezdés alapján benyújtott kérelem időpontjában, és

b/ ez a férfi vagy

/I/ brit állampolgárrá vált a hatálybalépéstől, azonban megszűnt ilyen állampolgár lenni egy lemondási nyilatkozat következtében, vagy

/II/ brit állampolgárrá vált volna a hatálybalépéstől, ha nem szűnt volna meg az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára lenni egy lemondási nyilatkozat következtében.

Jog a nyilvántartásba vételre az apa állampolgársága stb. folytán

9.§ /1/ Egy személy, aki egy külföldi országban született a hatálybalépés után 5 éven belül, jogosult arra, születésétől számított 12 hónapos időszakon belül brit állampolgárként való nyilvántartásba vételi kérelmére ilyen állampolgárként való nyilvántartásba vételre, ha:

a/ a /2/ bekezdésben részletezett követelményeket ezen személy apja teljesitette, és

b/ ez a személy a hatálybalépés előtt született és az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárává vált az 1948. évi törvény 5. szakasza alapján (állampolgárság leszármazás folytán) az Egyesült Királyság konzulátusa által végzett születési anyakönyvezése eredményeképpen ennek a törvénynek az 5. szakasz /1/ bekezdés b/ pontja rendelkezései szerint, ő közvetlenül a hatálybalépés előtt jogosult lett volna letelepedni az Egyesült Királyságban az 1971. évi bevondorlási törvény [1971. c.77.] szakasz /1/ bekezdés b/ pontja szerint, ahogyan az akkor hatályban volt (kapcsolat az Egyesült Királysággal a szülőn vagy a nagyszülőn keresztül).

/2/ Az /1/ bekezdés a/ pontban hivatkozott követelmények szerint a személynek, akire a kérelem vonatkozik, az apja:

a/ közvetlenül a hatálybalépés előtt vagy halála előtt (amelyik ezek közül korábban volt):

/I/ az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára volt az 1948. évi törvény 5. szakasza folytán (állampolgárság leszármazás alapján) vagy olyan személy volt, aki az 1948. évi és 1965. évi brit állampolgársági

törvények rendelkezései szerint az 1948. évi törvény 5. szakasz /1/ bekezdése alkalmazásában csupán leszármazás alapján volt az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárának tekinthető, és

/II/ az ilyen személy anyját feleségül vette, és

/III/ szokásszerűen külföldi országban lakott az 1948. évi törvény értelmében, és

b/ akár:

/I/ brit állampolgárrá vált a hatálybalépéstől fogva és ilyen állampolgár maradt a hatálybalépéstől a kérelem időpontjáig tartó időszak folyamán, vagy ha ő ezen időszakban halt meg, a hatálybalépéstől a haláláig terjedő időszakban, vagy

/II/ brit állampolgárrá vált volna a hatálybalépéstől fogva, ha nem halt volna meg.

Nyilvántartásba vétel az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárságáról való lemondást követően (1964. c.22.)

10.§ /1/ A /3/ bekezdéstől függően egy személy jogosult arra, hogy állampolgárként való nyilvántartásba vétele iránti kérelmére, ilyen állampolgárként nyilvántartásba vegyék, ha közvetlenül a hatálybalépés előtt ő jogosult lett volna arra (ha ezt kérelmezte volna), hogy az 1964. évi brit állampolgársági törvény 1. szakasz /1/ bekezdése alapján (az állampolgárság újrafelvétele), hogy az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraként nyilvántartásba vegyék az Egyesült Királysággal való megfelelő minősítő kapcsolat folytán vagy,

amennyiben nőről van szó, annak folytán, hogy feleségül ment a hatálybalépés előtt egy olyan személyhez, aki rendelkezik, vagy ha élne, rendelkezne ilyen kapcsolattal.

/2/ Egy olyan nagykorú személy által tett brit állampolgárként való nyilvántartásba vételre irányuló kérelemre, aki megszűnt az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára lenni lemondási nyilatkozata eredményeképpen, a belügyminiszter, ha ezt helyesnek tartja, elrendelheti ennek a személynek a brit állampolgárként való nyilvántartásba vételét, ha ez a személy:

a/ megfelelő minősitő kapcsolattal rendelkezik az Egyesült Királysággal, vagy

b/ ha nőről van szó, olyan személyhez ment feleségül, aki rendelkezik, vagy ha élne, rendelkezne ilyen kapcsolattal.

/3/ Egy személy nem jogosult az /1/ bekezdés alapján való nyilvántartásba vételre többször, mint egy alkalommal.

/4/ Ennek a szakasznak az alkalmazásában egy személyt úgy kell tekinteni, mint aki a megfelelő minősitő kapcsolattal rendelkezik az Egyesült Királysággal, ha ő, apja vagy apjának apja:

a/ az Egyesült Királyságban született, vagy

b/ olyan személy (vagy volt), akit honositottak az Egyesült Királyságban, vagy

c/ nyilvántartásban volt az Egyesült Királyságban, mint az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára vagy egy olyan országban, amelyet ebben az időben az 1948. évi törvény 1. szakasz /3/ bekezdése emlitett.

Az állampolgárság megszerzése a hatálybalépés után

Az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárai, akik brit állampolgárokká válnak a hatálybalépéssel

11.§ /1/ A /2/ bekezdéstől függően, egy személy, aki közvetlenül a hatálybalépés előtt:

a/ az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára volt, és

b/ jogosult volt letelepedni az Egyesült Királyságban az 1971. évi bevándorlási törvény alapján, amikor az hatályban volt (1971. c.77.), a hatálybalépéstől fogva brit állampolgárrá válik.

/2/ Egy személy, akit az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraként vettek nyilvántartásba az 1964. évi (2.sz.) brit állampolgársági törvény 1. szakasza alapján (hontalan személyek), ezen szakasz /1/ bekezdése a/ pontja alapján (nevezetesen, hogy anyja az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára volt az ő születése idején), nem válik az /1/ bekezdés alapján brit állampolgárrá, kivéve, hogyha:

a/ anyja brit állampolgárrá válik az /1/ bekezdés alapján vagy azzá válna, ha nem halt volna meg, vagy

b/ közvetlenül a hatálybalépés előtt joga volt letelepedni az Egyesült Királyságban az 1971. évi bevándorlási törvény akkor hatályban volt 2. szakasz /1/ bekezdés c/ pontja folytán (letelepedés az Egyesült Királyságban, kombinálva 5 vagy több évi rendes ott tartózkodással az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraként).

/3/ Olyan személy, aki:

a/ közvetlenül a hatálybalépés előtt az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára volt annak következtében, hogy nyilvántartásba vették az 1948. évi törvény 12. szakaszának /6/ bekezdése alapján (brit alattvalók az 1948. évi törvény hatálybalépése előtt az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraivá váltak) ennek a szakasznak a /7/ bekezdésében foglaltak folytán nyilvántartásba vétel egy független nemzetközösségi országban az Egyesült Királyság főbiztosa által), és

b/ igy volt nyilvántartásba véve az emlitett /6/ bekezdés alapján benyújtott kérelemre, amelyet a kérelmező férfiági leszármazására alapitanak egy olyan személytől ("a releváns személytől"), aki ennek a szakasznak az /1/ bekezdése a/ és b/ pontjában meghatározott minősitések egyikével rendelkezik (születés vagy honositás az Egyesült Királyságban és gyarmatain), hatálybalépéskor brit állampolgárrá válik, ha a releváns személy az Egyesült Királyságban született vagy ott honositották.

Lemondás és újrafelvétel

Lemondás

12.§ /1/ Ha bármely nagykorú és teljesen cselekvőképes brit állampolgár az előirt módon a brit állampolgárságról való lemondó nyilatkozatot tesz, akkor, a /3/ és /4/ bekezdések alapján a miniszter elrendeli a nyilatkozat nyilvántartásba vételét.

/2/ Az ezen szakasz értelmében tett nyilatkozat nyilvántartásba vételével az a személy, aki ezt tette, megszűnik brit állampolgár lenni.

/3/ Egy személy által ezen szakasz értelmében tett nyilatkozat nem vehető nyilvántartásba, hacsak a miniszter nem győződik meg arról, hogy a személy, aki tette ezt, a nyilvántartásba vétel után rendelkezik vagy meg fog szerezni egy, a brit állampolgárságtól eltérő más állampolgárságot; és ha ennek a személynek nincs ilyen állampolgársága a nyilvántartásba vétel időpontjában és nem szerez ilyen állampolgárságot ettől az időponttól számított hat hónapon belül, ő brit állampolgár marad, és annak lesz tekintendő, a nyilvántartásba vétel ellenére.

/4/ A miniszter magtagadhatja a jelen szakasz értelmében tett bármely nyilatkozat nyilvántartásba vételét, ha azt olyan háború alatt teszik meg, amelybe a Királynő Őfelsége belebocsátkozhat az Egyesült Királyság kormányzása jogán.

/5/ Ezen szakasz alkalmazásában bármely házas személy nagykorúnak tekintendő.

Újrafelvétel

13.§ /1/ A /2/ bekezdéstől függően egy személy, aki megszűnt brit állampolgár lenni egy lemondási nyilatkozat eredményeként, jogosult arra, hogy brit állampolgárként való nyilvántartásba vétel iránti kérelem alapján nyilvántartásba vegyék ilyen állampolgárként, ha:

a/ teljesen cselekvőképes, és

b/ a brit állampolgárságról való lemondása azért volt szükséges, hogy lehetővé tegye számára más állampolgárság

fenntartását vagy megszerzését.

/2/ Egy személy csak egy alkalommal jogosult az /1/ bekezdés alapján való nyilvántartásba vételre.

/3/ Ha egy teljesen cselekvőképes személy, aki megszűnt brit állampolgár lenni egy lemondási nyilatkozat eredményeként (bármely okból is tette azt), ilyen állampolgárként való nyilvántartásba vétel iránti kérelmet terjeszt be, a miniszter, ha ezt helyesnek tartja, elrendeli ilyen állampolgárként való nyilvántartásba vételét.

Kiegészitő rendelkezés

A "leszármazás szerint" brit állampolgár

14.§ /1/ Ezen törvény alkalmazásában brit állampolgár "leszármazása szerint" akkor és csak akkor brit állampolgár, ha:

a/ ő az Egyesült Királyságon kivül született személy, a hatálybalépés után, aki brit állampolgár csak a 2. szakasz /1/ bekezdés a/ pontja folytán vagy a 3. szakasz /2/ bekezdés vagy a 9. szakasz folytán való nyilvántartásba vétel folytán, vagy

b/ a /2/ bekezdéstől függően, ő egy olyan személy, aki a hatálybalépés előtt az Egyesült Királyságon kivül született és aki a hatálybalépéskor vált brit állampolgárrá és közvetlenül a hatálybalépés előtt:

/I/ az Egyesült Királyságnak és gyarmatainak az állampolgára volt az 1948. évi törvény 5. szakasza értelmében (állampolgárság leszármazással), vagy

/II/ olyan személy volt, aki az 1948. évi és 1965. évi brit állampolgársági törvénynek bármely rendelkezése szerint, az 1948. évi törvény 5. szakasza /1/ bekezdése rendelkezésének alkalmazásában csupán leszármazás által volt az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárának tekintendő, vagy annak lett volna tekintendő, ha himnemű volna, vagy

/III/ letelepedési joga volt az Egyesült Királyságban csupán az 1971. évi bevándorlási törvény 2. szakasz /1/ bekezdés b/ pontja folytán (kapcsolat az Egyesült Királysággal a szülőn vagy a nagyszülőn keresztül), vagy csupán ezen pont és ugyanaz a bekezdés c/ pontja folytán (letelepedés az Egyesült Királyságban öt éves rendes ott tartózkodással), vagy csupán annak folytán, hogy egy olyan személy felesége (illetve régebben a felesége), aki közvetlenül a hatálybalépés előtt rendelkezett ezzel a joggal csupán az említett b/ pont vagy b/ és c/ pontok folytán, vagy

/IV/ ha nőről van szó, az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára volt, ilyen állampolgárként való nyilvántartásba vétele eredményeként az 1948. évi törvény 6. szakasz /2/ bekezdése alapján annak folytán, hogy olyan férfival kötött házasságot, aki a hatálybalépéskor leszármazás alapján vált brit állampolgárrá vagy ilyenné vált volna, ha a férfi nem halt volna meg vagy nem szűnt volna meg az Egyesült

Királyság és gyarmatainak állampolgára lenni lemondási nyilatkozat eredményeként, vagy

c/ ő brit állampolgár a 3. szakasz /1/ bekezdés alapján való nyilvántartásba vétel folytán és akár:

/I/ apja vagy anyja brit állampolgár volt az ő születésekor, akár

/II/ apja vagy anyja az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára volt akkor és a hatálybalépéskor brit állampolgárrá vált vagy azzá vált volna, ha (apja vagy anyja) nem halt volna meg, vagy

d/ ő brit állampolgár az 5. szakasz alapján való nyilvántartásba vétel folytán, vagy

e/ a /2/ bekezdéstől függően, olyan nőről lévén szó, aki az Egyesült Királyságon kívül született a hatálybalépés előtt és ő (a nő) brit állampolgár ilyen állampolgárként a 8. szakasz alapján való nyilvántartásba vétele eredményeként, annak folytán, hogy házasságot kötött egy olyan férfival, aki a hatálybalépéskor brit állampolgárrá vált leszármazás alapján vagy ilyenné vált volna, ha (a férfi) nem halt volna meg vagy nem szűnt volna meg az Egyesült Királyság és gyarmatainak állampolgára lenni lemondási nyilatkozata eredményeként, vagy

f/ ő egy brit állampolgár a 10. szakasz alapján való nyilvántartásba vétel folytán, aki miután a hatálybalépés előtt megszűnt az Egyesült Királyság és gyarmatainak állampolgára lenni lemondási nyilatkozata eredményeként és aki, ha nem szűnt volna meg (ilyen állampolgár lenni) a hatálybalépéskor brit állampolgárrá vált volna leszármazás alapján a b/ pont folytán, vagy

g/ ő brit állampolgár a 13. szakasz alapján való nyilvántartásba vétel folytán, aki, közvetlenül azelőtt, hogy megszűnt volna brit állampolgár lenni, ilyen állampolgár volt leszármazás által, vagy

h/ ő olyan személy, aki egy függő területen született a hatálybalépés után, aki a 2. függelék /2/ bekezdése folytán brit állampolgár.

/2/ Az Egyesült Királyságon kívül a hatálybalépés előtt született személy nem brit állampolgár "leszármazás szerint" az /1/ bekezdés b/ pontja vagy e/ pontja folytán, ha az ő apja az ő születésekor az Egyesült Királyságon kívül szolgált:

a/ a /3/ bekezdésben említett leírású szolgálatban, [és] az ő toborzása a kérdéses szolgálatra az Egyesült Királyságon kívül történt, vagy

b/ egy közösségi intézmény alatti szolgálatban, [és] az ő toborzása erre a szolgálatra egy olyan országban történt, amely a toborzás idején a közösség tagállama volt.

/3/ A /2/ bekezdésben hivatkozott szolgálat-leírások [a következők]:

a/ a Korona szolgálata az Egyesült Királyság kormányzása alatt, és

b/ a 2. szakasz /3/ bekezdésében megjelölt, bármikori, bármilyen leírású szolgálat.

II. rész

A Brit Függő Területek állampolgársága

Megszerzés a hatálybalépés után

Megszerzés születéssel vagy örökbefogadással

15.§ /1/ Egy személy, aki egy függő területen született a hatálybalépés után, a Brit Függő Területek állampolgára lesz, ha születésekor apja vagy anyja:

a/ a Brit Függő Területek állampolgára, vagy

b/ letelepedett egy függő területen.

/2/ Egy újszülött gyermek, akit, a hatálybalépés után, elhagyatottan találnak egy függő területen, az ellenkező bizonyitásáig az /1/ bekezdés alkalmazásában úgy tekintendő, mintha

a/ ezen a területen született volna a hatálybalépés után, és

b/ olyan szülőtől született volna, aki a születéskor a Brit Függő Területek állampolgára volt vagy egy függő területen telepedett le.

/3/ Egy személy, aki egy függő területen született a hatálybalépés után, [és] aki nem a Brit Függő Területek állampolgára az /1/ és /2/ bekezdések folytán jogosult arra, hogy ilyen állampolgárként nyilvántartásba vegyék, ha az ő kiskorúsága idején:

a/ apja vagy anyja ilyen állampolgárrá válik vagy letelepedik egy függő területen, és

b/ kérelmet nyújtanak be ilyen állampolgárként való nyilvántartásba vétele iránt.

/4/ Egy személy, aki egy függő területen született a hatálybalépés után, [és] aki nem a Brit Függő Területek állampolgára az /1/ és /2/ bekezdések folytán jogosult arra, hogy a Brit Függő Területek állampolgáraként való nyilvántartásba vételre irányuló, az ő 10 éves életkorának elérése után bármikor benyújtott kérelmére, hogy ilyen állampolgárként nyilvántartásba vegyék, ha az adott személy életének első 10 évére vonatkoztatva, a napok száma, amelyeken távol volt ettől a területtől abban az évben nem haladja meg a 90-et.

/5/ Amikor a hatálybalépés után egy olyan végzést hoz a bíróság bármely függő területen, amelyben felhatalmazást ad egy olyan kiskorúnak az örökbefogadására, aki nem a Brit Függő Területek állampolgára, ő [a kiskorú] a Brit Függő Területek állampolgára lesz attól az időponttól, amikor a végzést hozták, az örökbefogadó, vagy közös örökbefogadás esetén, az örökbefogadók egyike, ebben az időpontban a Brit Függő Területek állampolgára.

/6/ Amikor egy végzés, amelynek következtében bármely személy a Brit Függő Területek állampolgárává válik az /5/ bekezdés folytán, hatályát veszti, akár hatályon kivül helyezéssel [annulment], akár másként, a megszűnés nem érinti ennek a személynek az állampolgári státusát.

/7/ Ha bármely egyes eset különleges körülménye folytán a miniszter helyesnek tartja, a /4/ bekezdés alkalmazásában úgy kezelheti azt a személyt, akire a kérelem vonatkozik, mint aki teljesitette azokat a feltételeket, amelyek ebben a bekezdésben szerepelnek, bár az adott személy első tiz életévéből bármely egy vagy több év tekintetében a napok száma, amelyeken ő távol volt az ott emlitett függő

területtől, abban az évben vagy a kérdéses évek bármelyikében meghaladja a 90-et.

Megszerzés leszármazással

16.$ /1/ Egy személy, aki a hatálybalépés után a függő területeken kivül született, a Brit Függő Területek állampolgára lesz, ha születésekor az apja vagy az anyja:

a/ ilyen állampolgár, a leszármazástól eltérő más okból, vagy

b/ ilyen állampolgár és a függő területeken kivül szolgál olyan szolgálatban, amelyre ez a pont vonatkozik, és az ő toborzása erre a szolgálatra a függő területen történt.

/2/ Az /1/ bekezdés b/ pontja vonatkozik:

a/ a Korona szolgálatára a független terület kormányzása alatt, és

b/ bármely leirású szolgálatra, amelyet jelenleg megjelöl a /3/ bekezdés.

/3/ Ennek a szakasznak az alkalmazásában a miniszter jogszabályi rendelkezéssel megjelölhet bármely szolgálatot, amelyet közeli kapcsolatban levőnek tekint bármely függő terület kormányának a függő területeken kivüli tevékenységével.

/4/ A /3/ bekezdés szerinti bármely rendelkezés a Parlament bármely házának határozata következtében hatályon kivül helyezhető.

Megszerzés nyilvántartásba vétellel: kiskorúak

17.§ /1/ Ha egy személy kiskorúsága alatt kérelmet nyújtanak be a Brit Függő Területek állampolgáraként való nyilvántartásba vétel iránt, a miniszter, ha helyesnek tartja, elrendeli az ő ilyen állampolgárként való nyilvántartásba vételét.

/2/ Az a személy, aki a függő területeken kivül született, jogosult arra, hogy a Brit Függő Területek állampolgáraként való nyilvántartásba vétel iránti, a születés idpontjától számított 12 hónapon belül benyújtott kérelmére, ilyen állampolgárként nyilvántartásba vegyék, ha a /3/ bekezdésben foglalt feltételek, vagy amennyiben e személy hontalan, ezen bekezdés a/ és b/ pontjaiban foglalt feltételek megvalósulnak akár a személy apja, akár anyja ("a szóban forgó szülő") vonatkozásában.

/3/ A /2/ bekezdésben hivatkozott feltételek a következők:

a/ a szóban forgó szülő a Brit Függő Területek állampolgára volt leszármazás alapján a születés időpontjában, és

b/ a szóban forgó szülő apja vagy anyja:

/I/ a Brit Függő Területek állampolgára volt, más okból, mint a leszármazás, a szóban forgó szülő születésének időpontjában, vagy

/II/ a Brit Függő Területek állampolgárává vált, más okból, mint a leszármazás, a hatálybalépéskor, vagy ilyen állampolgárrá vált volna a hatálybalépéskor, más okból, mint a leszármazás, ha nem halt volna meg, és

c/ egy 3 éves időszak tekintetében, amely nem később végződik, mint a születés időpontja:

/I/ a szóban forgó szülő a függő területen volt ennek az időszaknak a kezdetén, és

/II/ azon napok száma, amelyeken a szóban forgó szülő távol volt ettől a területtől, ebben az időszakban nem haladja meg a 270-et.

/4/ Az egyes eset sajátos körülményei esetén, ha a miniszter helyesnek tartja, a /2/ bekezdést úgy kezelheti, mintha a 12 hónapra való hivatkozás 6 évre való hivatkozás lenne.

/5/ A függő területeken kivül született személy jogosult arra, hogy kiskorúsága alatt a Brit Függő Területek állampolgáraként való nyilvántartásba vételére irányuló kérelemre őt ilyen állampolgárként nyilvántartásba vegyék, ha a következő feltételek teljesülnek, nevezetesen:

a/ ezen személy születésének időpontjában az apja vagy az anyja a Brit Függő Területek állampolgára volt leszármazás alapján, és

b/ a /6/ bekezdéstől függően, ez a személy, apja és anyja egy és ugyanazon függő területen voltak, (bármelyiken), annak a 3 éves időszaknak a kezdetén, amely a kérelem napjával végződik és mindegyik esetben a napok száma, amelyeken a szóban forgó személy távol volt az utoljára emlitett területtől, ebben az időszakban nem haladja meg a 270-et, és

c/ a /6/ bekezdéstől függően, apjának és anyjának az ő nyilvántartásba vételéhez való hozzájárulását az előirt módon kifejezésre juttatták.

/6/ Az /5/ bekezdés szerinti, a Brit Függő Területek állampolgáraként való nyilvántartásba vétel iránti kérelem esetén:

a/ ha az apja vagy az anyja meghalt, vagy házasságuk megszűnt, a kérelem időpontjában, vagy ezt megelőzően, avagy apja és az anyja jogszerűen elváltak ezen a napon, az apjára és az anyjára való hivatkozások e szakasz b/ pontjában úgy értelmezendők, mint akár az apjára való hivatkozások, akár az anyjára való hivatkozások,

b/ ha az apja vagy az anyja azon időpontban vagy azt megelőzően halt meg, ezen bekezdés c/ pontjában az apjára vagy az anyjára való hivatkozás úgy értelmezendő, mint a bármelyikükre való hivatkozás, és

c/ ha ő törvényteleül született, valamely hivatkozás úgy értelmezendő, mint az anyjára való hivatkozás.

Megszerzés honositással

18.§ /1/ Ha, a Brit Függő Területek állampolgáraként való nyilvántartásba vételre irányuló, egy nagykorú és teljesen cselekvőképes személy által benyújtott kérelemre, a miniszter meggyőződik arról, hogy a kérelmező teljesiti az 1. függelékben az ilyen polgárként a jelen bekezdés alapján való honositására vonatkozó feltételeket, megadhatja számára, ha ezt helyesnek tartja, az ilyen állampolgárként való honositásra vonatkozó bizonyitványt (okiratot).

/2/ Ha a Brit Függő Területek állampolgáraként való nyilvántartásba vételre irányuló, egy nagykorú és teljesen cselekvőképes személy által benyújtott kérelemre, aki a kérelem időpontjában házas egy ilyen állampolgárral, a

miniszter meggyőződik arról, hogy a kérelmező teljesiti az 1. függelékben az ilyen állampolgárként való honositásra vonatkozó feltételeket, megadhatja számára, ha ezt helyesnek tartja, az ilyen állampolgárként való honositási bizonyitványt.

/3/ Valamennyi, ezen bekezdés alapján benyújtott kérelemben meg kell határozni azt a függő területet, amelyet a kérelem alkalmazásában releváns területként kezelnek; és bármely ilyen kérelem vonatkozásában az 1. Függelékben a releváns területre való hivatkozásokat ennek megfelelően kell értelmezni.

Megszerzés a hatálybalépés után: sajátos esetek

Jog a nyilvántartásba vételre a függő területen tartózkodás folytán (1971. c.77.)

19.§ /1/ Egy személy jogosult arra, hogy a Brit Függő Területek állampolgáraként való nyilvántartásba vétele iránti, a hatálybalépéstől 5 éven belül benyújtott kérelmére, ilyen állampolgárként nyilvántartásba vegyék, ha, amennyiben az 1971. évi bevándorlási törvény 1. Függelékének /2/-/5/ bekezdései hatályban maradtak volna, ő (ha kérné), a jelen bekezdés szerinti kérelem időpontjában, jogosult lenne az emlitett /2/ bekezdés alapján arra, hogy nyilvántartásba vegyék egy függő területen mint az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárát.

/2/ Bármely személy esetében, aki kiskorú a hatálybalépéskor, a hatálybalépéstől való 5 évre hivatkozás az /1/ bekezdésben úgy kezelendő, mint a hivatkozás az 5 évre attól

az időponttól, amikor ő eléri a nagykorúságot.

/3/ Ha bármely eset sajátos körülményei között a belügyminiszter megfelelőnek tartja, az /1/ bekezdést úgy kell tekinteni, mintha:

a/ a hatálybalépéstől számított 5 évre hivatkozás a hatálybalépéstől 8 évre hivatkozás lenne, vagy

b/ ahol a /2/ bekezdés alkalmazandó, az 5 évre hivatkozás attól az időponttól, amelyen az a személy, akire a kérelem vonatkozik, eléri a nagykorúságát, az ezen időponttól számított 8 évre hivatkozás lenne.

Nyilvántartásba vétel házasság folytán

20.$ /1/ Egy nő, aki közvetlenül a hatálybalépés előtt a felesége volt az Egyesült Királyság és gyarmatai egyik állampolgárának, jogosult arra, hogy a Brit Függő Területek állampolgáraként való nyilvántartásba vétele iránti, a hatálybalépéstől számított 5 éven belül benyújtott kérelmére, a Brit Függő Területek állampolgáraként nyilvántartásba vegyék, ha:

a/ közvetlenül a hatálybalépés előtt ő jogosult lett volna arra, (ha kérelmezte volna), hogy az 1948. évi törvény 6. szakasz /2/ bekezdés alapján az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraként nyilvántartásba vegyék az azon férfival kötött házassága folytán, aki akkor a férje volt, és

b/ az a férfi a Brit Függő Területek állampolgárává válik a hatálybalépéskor és a hatálybalépéstől a kérelem napjáig terjedő időszakban semmikor sem szűnt meg ilyen állampolgár lenni lemondási nyilatkozat eredményeként, és

c/ ő házas maradt vele [mindvégig] ezen időszakon át.

/2/ A hatálybalépéstől számitott 5 éven belül benyújtott, az ő a Brit Függő Területek állampolgáraként való nyilvántartásba vétele iránti kérelmére, a miniszter, ha helyesnek találja, elrendeli a nő nyilvántartásba vételét ilyen állampolgárként, ha:

a/ közvetlenül a hatálybalépés előtt ő jogosult lett volna (ha kérelmezte volna), az 1948. évi törvény 6. szakasz /2/ bekezdése alapján, arra, hogy nyilvántartásba vegyék az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraként annak folytán, hogy házas volt egy olyan férfival, akivel már nem házas a jelen bekezdés alapján benyújtott kérelem időpontjában, és

b/ az a férfi a Brit Függő Területek állampolgárává vált a hatálybalépéskor vagy azzá vált volna, ha nem halt volna meg.

/3/ A kérelem időpontjában házas nő által hatálybalépéstől számitott 5 éven belül benyújtott, a Brit Függő Területek állampolgáraként való nyilvántartásba vétel iránti kérelemre, a belügyminiszter, ha megfelelőnek találja, elrendelheti az ő nyilvántartásba vételét ilyen állampolgárként, ha:

a/ közvetlenül a hatálybalépés előtt ő jogosult lett volna, (ha kérelmezte volna), az 1948. évi törvény 6. szakasz /2/ bekezdés alapján arra, hogy nyilvántartásba vegyék az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraként annak folytán, hogy ő házas vagy házas volt egy férfivel, aki az ő férje a jelen bekezdés alapján benyújtott kérelem időpontjában, és

b/ az a férfi akár:

/I/ a Brit Függő Területek állampolgárává vált a hatálybalépéskor, de megszűnt ilyen állampolgár lenni egy lemondási nyilatkozat eredményeként, akár

/II/ a Brit Függő Területek állampolgárává vált volna a hatálybalépéskor, ha nem szűnik meg az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárának lenni egy lemondási nyilatkozat eredményeként.

Jog a nyilvántartásba vételre az apa állampolgársága stb. folytán

21.§ Egy személy, aki egy külföldi országban született a hatálybalépéstől számitott 5 éven belül, jogosult arra, hogy a Brit Függő Területek állampolgáraként való nyilvántartásba vétele iránti, a születésétől számitott 12 hónapon belül benyújtott kérelemre ilyen állampolgárként nyilvántartásba vegyék, ha

a/ a 9. szakasz /1/ bekezdésének a/ pontjában hivatkozott feltételeket ennek a személynek az apja teljesiti, ezen szakasz /2/ bekezdésének b/ pontja ennek a bekezdésnek az értelmében úgy értelmezendő, mintha bármely hivatkozás a brit állampolgárrá válásra vagy annak maradásra a hivatkozás volna a Brit Függő Területek állampolgárává válásra, vagy, adott esetben, annak maradásra.

b/ ez a személy a hatálybalépés előtt született volna és az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárává vált volna, amint az ezen szakasz /1/ bekezdésének b/ pontja emliti, ő a hatálybalépéskor a Brit Függő Területek

állampolgárává vált volna a 23. szakasz /1/ bekezdés b/ pontja folytán.

Jog a nyilvántartásba vételre az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárságának visszanyerése helyett (1964. c.22.)

22.§ /1/ A /3/ bekezdéstől függően, egy személy jogosult arra, hogy a Brit Függő Területek állampolgáraként való nyilvántartásba vétel iránti kérelemre ilyen állampolgárként való nyilvántartásba vegyék, ha közvetlenül a hatálybalépés előtt ő joogosult lett volna (ha kérelmezte volna) az 1964. évi brit állampolgársági törvény 1. szakasz /1/ bekezdése alapján (az állampolgárság visszaszerzése) arra, hogy nyilvántartásba vegyék az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraként annak folytán, hogy megfelelő minősitő kapcsolata van egy függő területtel vagy, ha nőről van szó, annak folytán, hogy házasságot kötött a hatálybalépés előtt egy személlyel, akinek van, vagy lenne, ha élne, ilyen kapcsolata.

/2/ A Brit Függő Területek állampolgáraként való nyilvántartásba vételre irányuló, olyan teljesen cselekvőképes személy által benyújtott kérelemre, aki a hatálybalépés előtt szűnt meg az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára lenni egy lemondó nyilatkozat eredményeként, a miniszter, ha megfelelőnek tartja, elrendelheti ennek a személynek a Brit Függő Területek állampolgáraként való nyilvántartásba vételét, ha ez a személy:

a/ megfelelő minősitő kapcsolattal rendelkezik a függő területtel, vagy

b/ ha nőről van szó, akkor házasságot kötött egy olyan személlyel, akinek van, illetőleg ha élne, lenne ilyen kapcsolata.

/3/ Egy személy csak egy alkalommal jogosult az /1/ bekezdés alapján való nyilvántartásba vételre.

/4/ Ennek a szakasznak az alkalmazásában egy személyt úgy kell tekinteni, mint akinek megfelelő minősitő kapcsolata van egy függő területtel, ha ő, az apja vagy apai nagyapja:

a/ ezen a területen született, vagy

b/ honositott személy vagy az volt ezen a területen, vagy

c/ nyilvántartásba volt véve mint az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára ezen a területen, vagy

d/ brit alattvalóvá vált a függő területben foglalt bármely terület annektálása miatt.

Megszerzés a hatálybalépéskor

Az Egyesült Királyság és gyarmatainak állampolgárai akik a Brit Függő Területek állampolgáraivá váltak a hatálybalépéskor

23.§ /1/ Egy személy a hatálybalépéskor egy Brit Függő Terület állampolgárává válik, ha:

a/ közvetlenül a hatálybalépés előtt ő az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára volt, aki ezt az állampolgárságát születésével, honositásával vagy nyilvántartásba vételével szerezte egy függő területen, vagy

b/ ő közvetlenül a hatálybalépés előtt az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára volt és olyan szülőtől született, aki:

/I/ a születés időpontjában ("a lényeges időpontban") az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára volt, és

/II/ aki akár a függő területen való születése, honositása vagy nyilvántartásba vétele útján szerezte meg a lényeges időpontban ezt az állampolgárságot, akár ő maga olyan szülőtől született, aki a születés időpontjában ilyen állampolgársággal rendelkezett, vagy

c/ ha nőről van szó, ő közvetlenül a hatálybalépés előtt az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára volt és akár akkor, akár bármikor máskor a felesége volt egy férfinak, aki az a/ és a b/ pontok alapján a Brit Függő Területek állampolgárává válik a hatálybalépéskor vagy azzá vált volna, ha nem halt volna meg.

/2/ Egy személy a hatálybalépéskor a Brit Függő Területek állampolgárává válik, ha:

a/ közvetlenül a hatálybalépés előtt az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára volt nyilvántartásba vétel folytán, az 1948. évi törvény 7. szakasza alapján (kiskorú gyermek) vagy az 1964. évi 2. sz. brit állampolgársági törvény 1. szakasza (hontalan személyek), és

b/ igy került nyilvántartásba vételre, másként, mint egy függő területen, és

c/ apja vagy anyja (az emlitett 7. szakasz alapján nyilvántartásba vett személy esetében) vagy anyja (az emlitett 1. szakasz alapján nyilvántartásba vett személy

esetében):

/I/ az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára volt a nyilvántartásba vétel időpontjában vagy ilyen állampolgár lett volna abban az időpontban, ha apja vagy anyja nem halt volna meg, és

/II/ a Brit Függő Területek állampolgárává válik a hatálybalépéskor vagy azzá válna, ha apja vagy anyja nem halt volna meg.

/3/ Egy személy, aki:

a/ közvetlenül a hatálybalépés előtt az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára volt az 1948. évi törvény 12. szakaszának /6/ bekezdése alapján való nyilvántartásba vétele folytán (brit alattvalók az 1948. évi törvény hatálybalépése előtt az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraivá váltak) másként, mint egy függő területen, és

b/ ilyenként volt nyilvántartásba véve azon bekezdés szerint a kérelmező férfiágon egy olyan személytől ("a releváns személytől") való leszármazására alapitva, aki rendelkezik azon szakasz /1/ bekezdésében foglalt minősitések egyikével (születés vagy honositás az Egyesült Királyságban és gyarmatain, vagy brit alattvalói státus megszerzése a terület annektálása folytán),

a hatálybalépéskor a Brit Függő Területek állampolgárává válik, ha a releváns személy:

/I/ egy függő területen született vagy ott honositották, vagy

/II/ brit alattvalóvá vált a függő területben foglalt bármely terület annektálása miatt.

/4/ Egy személy, aki:

a/ közvetlenül a hatálybalépés előtt az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára volt az 1964. évi brit állampolgársági törvény (1964. c.22.) 1. szakasza alapján való nyilvántartásba vétele folytán (az állampolgárság visszaszerzése), és

b/ igy volt nyilvántartásba véve másként mint egy függő területen, és

c/ igy volt nyilvántartásba véve annak folytán, hogy megfelelő minősitő kapcsolata van egy függő területtel, vagy, ha nőről van szó, annak folytán, hogy egy olyan személlyel kötött házasságot, aki a nyilvántartásba vétel időpontjában, ha akkor él, rendelkezik olyan kapcsolattal,
a hatálybalépéskor a Brit Függő Területek állampolgárává válik.

/5/ A /4/ bekezdés alkalmazásában egy személyt úgy kell tekinteni, mint aki megfelelő minősitő kapcsolattal rendelkezik egy függő területtel, ha ő, az apja vagy apai nagyapja:

a/ egy függő területen született, vagy

b/ a függő területen honositott személy vagy az volt, vagy

c/ az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraként volt nyilvántartásba véve egy függő területen, vagy

d/ brit alattvalóvá vált a függő területben foglalt bármely terület annektálása miatt.

/6/ Az /1/ bekezdés b/ pontja alkalmazásában az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárságára vonatkozó hivatkozásokat az 1949. év előtti időkkel kapcsolatban úgy kell értelmezni, mint a brit állampolgárságra hivatkozást.

Lemondás és újrafelvétel

24.§ A 12. és 13. szakaszok rendelkezéseit kell alkalmazni a Brit Függő Területek állampolgáraira és a Brit Függő Területek állampolgárságára úgy, ahogyan azok a brit állampolgárokra és a brit állampolgárságra alkalmazandók.

Kiegészítés

A Brit Függő Területek "származékos"

állampolgárának fogalma

25.§ /1/ A jelen törvény alkalmazásában a Brit Függő Területek állampolgára ilyen állampolgár "származékos állampolgár" akkor és csak akkor, ha:

a/ ő olyan személy, aki a függő területeken kivül született a hatálybalépés után és aki a Brit Függő Területek állampolgára kizárólag a 16. szakasz /1/ bekezdés a/ pontja folytán vagy a 17. szakasz /2/ bekezdése avagy a 21. szakasz alapján való nyilvántartásba vétel folytán, vagy

b/ a /2/ bekezdéstől függően, ő egy olyan személy, aki a függő területeken kivül született a hatálybalépés előtt és aki a Brit Függő Területek állampolgárává vált a hatálybalépéskor és közvetlenül a hatálybalépés előtt:

/I/ az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára volt az 1948. évi törvény 5. szakasza folytán (származékos állampolgárság) alapján, vagy

/II/ olyan személy volt, aki az 1948. évi és 1965. évi brit állampolgársági törvények bármely rendelkezése alapján az 1948. évi törvény

5. szakasza /1/ bekezdése rendelkezésének alkalmazásában úgy volt tekintendő, mint az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára kizárólag származékos állampolgár, vagy így lett volna tekintendő, ha férfi, vagy

c/ ő a Brit Függő Területek állampolgára a 17. szakasz /1/ bekezdése alapján való nyilvántartásba vétel folytán és akár:

/I/ az ő apja vagy anyja a Brit Függő Területek állampolgára volt a születés időpontjában, vagy

/II/ az ő apja vagy anyja az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára volt akkor és a Brit Függő Területek állampolgárává vált a hatálybalépéskor vagy azzá vált volna, ha nem hal meg, vagy

d/ a /2/ bekezdéstől függően, ő egy olyan személy, aki a függő területeken kívül született a hatálybalépés előtt és aki a Brit Függő Területek állampolgárává vált a hatálybalépéskor kizárólag a 23. szakasz /1/ bekezdése b/ pontja alapján, vagy

e/ a /2/ bekezdéstől függően, ha nőről van szó, ő a Brit Függő Területek állampolgárává vált a hatálybalépéskor kizárólag a 23. szakasz /1/ bekezdése c/ pontja alapján és az volt kizárólag annak folytán, hogy közvetlenül a hatálybalépés előtt vagy korábban a felesége volt egy férfinak, aki közvetlenül a hatálybalépés után a Brit Függő Területek állampolgára volt, vagy ha nem halt volna meg, lett volna, származékos állampolgárság alapján ennek a bekezdésnek a b/ vagy d/ pontjai folytán, vagy

f/ a /2/ bekezdéstől függően, olyan nőről lévén szó, aki a függő területeken kívül született a hatálybalépés előtt, és ő a Brit Függő Területek állampolgára az ilyen állampolgárként való nyilvántartásba vétel eredményeként a 20. szakasz alapján annak folytán, hogy házasságot kötött egy férfival, aki a hatálybalépéskor ilyen állampolgárrá vált származékos állampolgársággal, vagy ilyenné vált volna, ha nem halt volna meg vagy nem szűnt volna meg az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára lenni egy lemondási nyilatkozat eredményeként, vagy

g/ ő a Brit Függő Területek állampolgára a 22. szakasz alapján való nyilvántartásba vétele folytán, aki a hatálybalépés előtt megszűnt az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára lenni egy lemondási nyilatkozat eredményeként és aki, ha nem szűnt volna meg az állampolgársága, a hatálybalépéskor a Brit Függő Területek állampolgárává vált volna származékos állampolgárság alapján a b/, d/ vagy e/ pontok folytán,

h/ ő a Brit Függő Területek állampolgára a 13. szakasz alapján való nyilvántartásba vétel folytán (amint az a 24. szakasznál alkalmazandó) és aki, közvetlenül mielőtt megszűnt volna a Brit Függő Területek állampolgára lenni egy lemondási nyilatkozat eredményeként, ilyen állampolgár lett volna származékos állampolgárság alapján, vagy

i/ ő egy olyan személy, aki az Egyesült Királyságban született a hatálybalépés után és aki a Brit Függő Területek állampolgára a 2. Függelék 1. bekezdése folytán.

/2/ Egy személy, aki a függő területeken kívül született a hatálybalépés előtt és aki nem a Brit Függő Területek állampolgára "származékos állampolgárság szerint" az /1/

bekezdés b/, d/, e/ vagy f/ pontja alapján, ha az apja az ő születésekor a függő területeken kivül teljesitett, a /3/ bekezdésben emlitett szolgálatot, a toborzása a szóban forgó szolgálatra a függő területen történt.

/3/ A /2/ bekezdésben hivatkozott szolgálat leirásai a következők:

a/ a Korona szolgálata a függő terület kormányzata alatt, és

b/ bármely leirású, bármikori szolgálat a 16. szakasz /3/ bekezdése szerint.

III. rész

Brit tengerentúli állampolgárság

Az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárai, akik brit tengerentúli állampolgárrá váltak a hatálybalépéskor

26.§ Bármely személy, aki az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára volt közvetlenül a hatálybalépés előtt és aki a hatálybalépéskor nem válik sem brit állampolgárrá, sem a Brit Függő Területek állampolgárává, a hatálybalépéskor brit tengerentúli állampolgárrá válik.

Kiskorúak nyilvántartásba vétele

27.§ /1/ Ha, amig egy személy kiskorú, kérelmet nyújtanak be az ő brit tengerentúli állampolgárként való nyilvántartásba vétele iránt, a miniszter, ha megfelelőnek tartja, elrendelheti az ő nyilvántartásba vételét ilyen állampolgárként.

/2/ Egy személy, aki egy külföldi országban született, a hatálybalépéstől számított 5 éven belül jogosult, a születéstől számított 12 hónapos időszakon belül brit tengerentúli állampolgárként való nyilvántartásba vétele iránti kérelemre, hogy ilyen állampolgárként nyilvántartásba vegyék, ha

a/ a 9. szakasz /1/ bekezdés a/ pontjában foglalt feltételek teljesülnek az ilyen személy apja esetében, ezen szakasz /2/ bekezdése b/ pontja a jelen bekezdés alkalmazásában úgy értelmezendő, mintha

/I/ bármely hivatkozás a brit állampolgárrá válásra hivatkozás lenne a következő leírások bármelyike szerinti állampolgárrá válásra, nevezetesen brit állampolgár, a Brit Függő Területek állampolgára és brit tengerentúli állampolgár, és

/II/ a hivatkozás a bármely időszakon keresztül brit állampolgárnak maradásra, hivatkozás lenne az ezen időszak alatt legalább egy ilyen (bár nem szükségképpen ugyanazon) meghatározás szerinti, azonos időszak alatti, állampolgárnak maradásra, és

b/ ha ez a személy a hatálybalépés előtt született volna és az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárává vált volna, amint azt e szakasz /1/ bekezdésének b/ pontja említi, ő a hatálybalépéskor brit tengerentúli állampolgárrá vált volna a 26. szakasz folytán.

28.§ /1/ Egy nő, aki közvetlenül a hatálybalépés előtt a felesége volt az Egyesült Királyság és gyarmatai egy állampolgárának, jogosult arra, hogy a hatálybalépés után 5 éven belül brit tengerentúli állampolgárként való nyilvántartásba vétele iránti kérelmére, brit tengerentúli állampolgárként nyilvántartásba vegyék, ha

a/ közvetlenül a hatálybalépés előtt ő jogosult lett volna (ha ezt kérelmezte volna) arra, hogy az 1948. évi törvény 6. szakasz /2/ bekezdése alapján nyilvántartásba vegyék mint az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárát, egy olyan férfival való házassága folytán, aki akkor az ő férje volt, és

b/ ez a férfi brit tengerentúli állampolgárrá vált a hatálybalépéskor és a hatálybalépéstől az ezen szakasz alapján benyújtott kérelem időpontjáig terjedő időszakban semmikor sem szűnt meg ilyen állampolgár lenni lemondási nyilatkozat eredményeként, és

c/ a nő házas maradt vele ezen időszakon át.

/2/ A hatálybalépéstől számított 5 éven belül a nő brit tengerentúli állampolgárként való nyilvántartásba vétele iránti kérelmére a miniszter, ha megfelelőnek találja, elrendelheti a nő ilyen állampolgárként való nyilvántartásba vételét, ha:

a/ közvetlenül a hatálybalépés előtt ő jogosult lett volna (ha kérelmezte volna) arra, hogy az 1948. évi törvény 6. szakasz /2/ bekezdése alapján az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraként nyilvántartásba vegyék annak folytán, hogy házasságot kötött egy olyan férfival, akivel

már nem házas a jelen bekezdés alapján benyújtott kérelem időpontjában, és

b/ ez az ember brit tengerentúli állampolgárrá vált a hatálybalépéskor vagy azzá vált volna, ha nem halt volna meg.

/3/ A hatálybalépéstől számitott 5 éven belül egy olyan nő által brit tengerentúli állampolgárként való nyilvántartásba vétele iránti kérelemre, aki a kérelem időpontjában házas, a miniszter, ha megfelelőnek tartja, elrendelheti az ilyen állampolgárként való nyilvántartásba vételét, ha:

a/ közvetlenül a hatálybalépés előtt ő (ha ezt kérelmezte volna) jogosult lett volna arra, hogy az 1948. évi törvény 6. szakasz /2/ bekezdése alapján őt nyilvántartásba vegyék mint az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárát annak folytán, hogy házasságot kötött vagy házas azzal a férfival, aki a férje a jelen bekezdésre alapitott kérelem időpontjában és

b/ ez a férfi akár

/I/ brit tengerentúli állampolgárrá vált a hatálybalépéskor, de megszűnt ilyen állampolgár lenni egy lemondási nyilatkozat eredményeként, vagy

/II/ brit tengerentúli állampolgár lett volna a hatálybalépés időpontjában hacsak nem szűnt volna meg az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára lenni egy lemondási nyilatkozat eredményeként.

Lemondás

29.§ A 12. szakasz rendelkezéseit a brit tengerentúli állampolgárok és a brit tengerentúli állampolgárság tekintetében úgy kell alkalmazni, mint ahogy azok a brit állampolgárokra és a brit állampolgárságra alkalmazandók.

IV. rész

Brit alattvalók

Bizonyos meghatározású brit alattvalók brit alattvalóként való folyamatossága (1965. c.34.)

30.§ Egy személy, aki közvetlenül a hatálybalépés előtt

a/ brit alattvaló volt állampolgárság nélkül az 1948. évi törvény 13. vagy 16. szakasza folytán, vagy

b/ brit alattvaló volt az 1965. évi brit állampolgársági törvény 1. szakasza folytán (olyan külföldi nők nyilvántartásba vétele, akik bizonyos leírású brit alattvalókkal házasodtak össze), a hatálybalépéstől brit alattvalóvá válik ennek a szakasznak a folytán.

Bizonyos korábbi ir állampolgárok brit alattvalóként való folyamatossága

31.§ /1/ Egy személy akkor esik a jelen bekezdés alá, ha közvetlenül 1949. január 1-e előtt ő mind Irország állampolgára, mind brit alattvaló volt.

/2/ Az /1/ bekezdés alá eső olyan személy, aki közvetlenül a hatálybalépés előtt brit alattvaló volt az

1948. évi törvény 2. szakasza folytán (bizonyos ir állampolgároknak brit alattvalóként való folyamatossága), a hatálybalépéstől fogva brit alattvaló lesz ennek a bekezdésnek a folytán.

/3/ Ha bármikor a hatálybalépés után az Ir Köztársaság egy állampolgára az /1/ bekezdés alá esik, aki nem brit alattvaló a /2/ bekezdés folytán, neki írásban kell igényét bejelentenie a miniszternél arra, hogy brit alattvaló maradjon a következő jogalapok bármelyikén vagy mindkettőn, nevezetesen:

a/ hogy ő a Korona szolgálatában állt vagy áll az Egyesült Királyság kormányzata alatt, és

b/ hogy neki kapcsolata van leszármazás, tartózkodás alapján vagy más módon az Egyesült Királysággal vagy bármelyik függő területtel,

ő ettől az időtől kezdve brit alattvaló lesz a jelen bekezdés folytán.

/4/ Egy személyt, aki brit alattvaló a /2/ vagy a /3/ bekezdés folytán, úgy kell tekinteni, mint aki 1949. január 1-től brit alattvaló maradt addig az időpontig, amig (akár már brit alattvaló az emlitett 2. szakasz folytán, akár nem) ő brit alattvalóvá válik a jelen bekezdés folytán.

Kiskorúak nyilvántartásba vétele

32.§ Ha addig, amig egy személy kiskorú, kérelmet nyújtanak be az ő brit alattvalóként való nyilvántartásba vétele iránt, a miniszter, ha megfelelőnek tartja, elrendelheti az ő nyilvántartásba vételét brit alattvalóként.

Bizonyos idegen nők nyilvántartásba vétele, akik közvetlenül a hatálybalépés előtt jogosultak voltak brit alattvalóként való nyilvántartásba vételre (1965. c.34.)

33.§ Egy nő, aki közvetlenül a hatálybalépés előtt a felesége volt egy brit alattvalónak, jogosult arra, hogy a hatálybalépéstől számított 5 éven belül benyújtott, a brit állampolgárként való nyilvántartásba vételre irányuló kérelmére, brit alattvalóként nyilvántartásba vegyék, ha:

a/ közvetlenül a hatálybalépés előtt ő (ha kérelmezte volna), jogosult lett volna arra, hogy az 1965. évi brit állampolgársági törvény 1. szakasza alapján brit alattvalóként nyilvántartásba vegyék azzal a férfival kötött házassága folytán, aki akkor az ő férje volt, és

b/ a jelen szakasz alapján benyújtott kérelem idpontjában ez a férfi brit alattvaló, és

c/ a nő házassága fennállott a férfival a hatálybalépéstől eddig az időpontig terjedő időszakon át.

Lemondás

34.§ A 12. szakasz rendelkezéseit úgy kell alkalmazni a brit alattvalók és a brit alattvalók státusa tekintetében, mint ahogy a brit állampolgárok és a brit állampolgárság tekintetében alkalmazandók.

Körülmények, amelyek között brit alattvalók elvesztik ezt a státusukat

35.§ Egy személy, aki jelen törvény szerint más módon brit alattvaló, mint a 31. szakasz folytán, megszűnik ilyen alattvaló lenni, ha bármilyen körülmények között és akár e törvény alapján, akár másképp, bármely más állampolgárságot szerez.

V. rész

Vegyes és kiegészitő rendelkezések

Rendelkezések a hontalanság csökkentésére

36.§ A 2. Függelék rendelkezéseinek célja a hontalanság csökkentése.

Nemzetközösségi állampolgárság

37.§ /1/ Minden személy, aki:

a/ e törvény szerint brit állampolgár, a Brit Függő Területek állampolgára, brit tengerentúli állampolgár vagy brit alattvaló, vagy

b/ bármely, a 3. Függelékben emlitett országban hozott, jelenleg hatályos jogszabály szerint annak az országnak az állampolgára, nemzetközösségi (Commonwealth) állampolgársággal rendelkezik.

/2/ Őfelsége a Királynő törvényerejű rendelettel (Order in Council) módosithatja a 3. Függeléket bármely rendelkezés megváltoztatásával, bármely rendelkezés visszavonásával, vagy

bármely kiegészitő rendelkezés beiktatásával.

/3/ Bármely, e szakasz alapján hozott törvényerejű rendelet hatályon kivül helyezhető a parlament bármelyik házának határozatával.

/4/ A hatálybalépés után egyetlen személy sem rendelkezik nemzetközösségi állampolgári státussal vagy brit alattvalói státussal más módon, mint e törvény alapján.

Brit védett személyek

38.§ /1/ Őfelsége a Királynő törvényerejű rendelettel bármely területtel kapcsolatban, amely a hatálybalépés előtt bármikor

a/ protektorátus vagy védnökség alatt álló állam volt az 1948. évi törvény alkalmazásában, vagy

b/ az Egyesült Királyság gyámsági területe volt az 1948. évi törvény értelmezésében,

brit védett személyeknek nyilvánithatja e törvény alkalmazásában a személyek bármely csoportját, amely kapcsolatban van ezzel a területtel és ezek nem állampolgárai a 3. Függelékben emlitett egyik országnak sem, amely ezt a területet alkotja vagy ebben a területben foglaltatik.

/2/ Bármely, e szakasz alapján hozott törvényerejű rendelet hatályon kivül helyezhető a parlament bármelyik házának határozatával.

Az 1971. évi bevándorlási törvény (1971. c.77.) módositása

39.§ /1/ Az 1971. évi bevándorlási törvény módosul az e szakaszban foglalt alábbi rendelkezésekkel.

/2/ A 2. szakasz (nyilatkozat a letelepedési jogról) helyébe lép:

2. /1/ Egy személynek e törvény alapján joga van letelepedni az Egyesült Királyságban, ha:

a/ brit állampolgár, vagy

b/ nemzetközösségi állampolgár, aki:

/I/ közvetlenül az 1981. évi brit állampolgársági törvény hatálybalépése előtt nemzetközösségi állampolgár volt, akinek joga volt letelepedni az Egyesült Királyságban ezen törvény akkor hatályos 2. szakasz /1/ bekezdése d/ pontja vagy 2. szakasz /2/ bekezdése folytán, és

/II/ nem szűnt meg időközben nemzetközösségi állampolgár lenni.

/2/ Azon nemzetközösségi állampolgárok tekintetében, akinek joga van az Egyesült Királyságban letelepedni a fenti /1/ bekezdés b/ pontja folytán, e törvény, kivéve ez a szakasz és a 3. szakasz /9/ bekezdése és /9A/ bekezdése, 5. szakasz /2/ bekezdése és 13. szakasz /3/ bekezdése úgy alkalmazandó, mintha brit állampolgárok lennének, és e törvényben (a fent emlitetteket kivéve) a "Brit állampolgár" fogalmat megfelelően kell értelmezni.

/3/ A 3. szakasz /9/ bekezdésének helyébe lép (származási bizonyitványok - certificates of patriality):

" /9/ Egy személy, aki a jelen bekezdés keretén belül be kiván utazni az Egyesült Királyságba és ott letelepedési jogot igényel, bizonyitani tartozik, hogy ez a jog megilleti, az ilyen jog fennállását igazoló, a bevándorlási jogszabályokban meghatározott bizonyitványokkal, hacsak nem

a/ brit állampolgárnak mondja magát és bemutatja (vagy jelen van, ahol felmutatják) az Egyesült Királyság útlevelét, amely őt az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraként jelöli meg, és akinek joga van letelepedni az Egyesült Királyságban, vagy

b/ az alábbi /9A/ bekezdés b/ pontja alá eső nő esetében, aki brit állampolgárnak mondja magát, amint azt e törvény 2. szakasz /2/ bekezdése folytán meg van emlitve, ahogy az közvetlenül az 1981. évi brit állampolgársági törvény hatálybalépése előtt hatályban volt, a nő bizonyitja, hogy közvetlenül a hatálybalépés előtt ő

/I/ az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára volt, és

/II/ joga volt letelepedni az Egyesült Királyságban e törvény 2. szakasz /2/ bekezdése folytán, amint az akkor hatályban volt, eltérően bármely ottani hivatkozástól a 2. szakasz /1/ bekezdés c/ és d/ pontjára, ahogyan azok akkor hatályosak voltak.

/9A/ Egy személy fenti /9/ bekezdés keretei között, ha

a/ nem brit állampolgár, vagy

b/ brit állampolgárnak mondja magát az 1981. évi brit állampolgársági törvény 11. szakasz /1/ bekezdése folytán azon az alapon, hogy közvetlenül ama törvény hatálybalépése előtt joga volt letelepedni az Egyesült Királyságban e törvény akkor hatályos 2. szakasz /1/ bekezdés c/ pontja vagy 2. szakasz /2/ bekezdése folytán".

/4/ A 8. szakaszban (kivételek sajátos esetekben), az /5/ bekezdés után kiegészitendő:

"/5A/ A fenti /2/ bekezdés alapján kiadott rendelkezés, bármely személy vagy személyek bármely csoportja tekintetében, akire vonatkozik, előírhatja, hogy ez a személy vagy a személyek e csoportja meghatározott körülmények között úgy tekintendő az 1981. évi brit állampolgársági törvény 1. szakasz /1/ bekezdésének alkalmazásában, mint aki az Egyesült Királyságban telepedett le".

/5/ A 13. szakasz /3/ bekezdésben mindennek, ami az "és egy személy" szavakat, megelőzi, (a fellebbezési jog korlátozása azon döntés ellen, hogy az Egyesült Királyságba való belépés előtt távozási engedély /leave/ szükséges) a helyébe lép:

"/3/ Egy személy a fenti 3. szakasz /9/ bekezdése keretében, akinek nincs jogát igazoló bizonyitványa (certificate of entitlement) nem jogosult fellebbezni azon az alapon, hogy neki joga van az Egyesült Királyságban letelepedni, azon határozat ellen, amely távozási engedélyt követel meg az Egyesült Királyságba való belépéshez, hacsak nem

a/ brit állampolgárnak mondja magát és bemutatja (vagy jelen van, ahol felmutatják) az Egyesült Királyság útlevelét, amely őt az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraként jelöli meg, akinek joga van letelepedni az Egyesült Királyságban, vagy

b/ a fenti 3. szakasz /9/ bekezdése b/ pontjában emlitett nő esetében, aki bizonyitja, hogy közvetlenül az 1981. évi brit állampolgársági törvény hatálybalépése előtt ő eleget tett az e pont /I/ és /II/ alpontjában meghatározott feltételeknek".

/6/ A 4. Függelék (amely az 1971. évi bevándorlási törvény további módositásait tartalmazza) hatályba lép.

/7/ Az 1959. évi mentális egészségi törvény 90. szakaszában és az 1960. évi (skóciai) mentális egészségi törvény 82. szakaszában (nem honos bentlakók eltávolitása az Egyesült Királyságon kivüli helyekre) a "valamennyi páciens" szavaktól az "1971. és" szavakig (amelyeket az 1971. évi bevándorlási törvény 30. szakasz /1/ bekezdésében a "valamennyi idegen személy" kifejezéssel helyettesitettek, helyettesitendő: "valamennyi páciens, aki sem brit állampolgár, sem nemzetközösségi állampolgár, akinek letelepedési joga van az Egyesült Királyságban az 1971. évi bevándorlási törvény 2. szakasz /1/ bekezdésének b/ pontja folytán, olyan páciens, aki..."

/8/ Az 1971. évi bevándorlási törvény alapján kiadott és közvetlenül a hatálybalépés előtt hatályban volt származási bizonyitvány úgy érvényes a hatálybalépés után, mintha olyan feljogositó bizonyitvány volna, amelyet azon törvény e szakasszal módositott szövege alapján adtak ki, ha a hatálybalépéskor a birtokos Egyesült Királyságban való letelepedési joga megszűnt.

Megfosztás az állampolgárságtól

40.$ /1/ E szakasz rendelkezéseitől függően a miniszter rendelettel megfoszthat bármely brit állampolgárt a brit állampolgárságtól, ha a miniszter meggyőződik arról, hogy a nyilvántartásba vétel vagy a honositási bizonyitvány, amelynek folytán ő ilyen állampolgár, csalással, hamis tanúzással vagy bármely lényeges tény elhallgatásával került

kiadásra.

/2/ Az /1/ bekezdés bármely brit állampolgárra vonatkozik, aki:

a/ brit állampolgárrá vált a hatálybalépés után annak folytán, hogy

/I/ nyilvántartásba vették mint brit állampolgárt e törvény valamelyik rendelkezése alapján, vagy

/II/ honositási bizonyitványt adtak ki részére a 6. szakasz alapján, vagy

b/ közvetlenül a hatálybalépés előtt az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára lévén nyilvántartásba vétel folytán, mint ilyen állampolgár, az 1948. évi és 1964. évi brit állampolgársági törvények alapján, a hatálybalépéskor brit állampolgárrá vált, vagy

c/ bármikor a hatálybalépés előtt brit alattvalóvá vált (e kifejezés akkori értelmezése keretében), vagy az Ir Köztársaság állampolgárává vált, annak folytán, hogy honositási bizonyitványt adtak ki számára vagy olyat, amelyen az ő neve is szerepel.

/3/ A jelen szakasz rendelkezéseitől függően, a miniszter elrendelheti bármely brit állampolgár, akire ez a bekezdés vonatkozik, megfosztását brit állampolgárságától, amennyiben a miniszter meggyőződik arról, hogy ez az állampolgár:

a/ magatartásával vagy beszédével illojálisnak vagy ellenséges érzelműnek mutatkozik őfelsége a Királynő irányában, vagy

b/ bármely háború alatt, amelyben őfelsége a Királynő érintve volt, jogellenesen kereskedett vagy érintkezett az ellenséggel, vagy őt alkalmazták illetve ő társult bármely

olyan üzlethez, amelyet az ő tudomása szerint olyan módon végeztek, hogy az támogatta az ellenséget ebben a háborúban, és

c/ a releváns időponttól számitott 5 éven belül bármely országban nem kevesebb mint 12 hónap tartalmú bebörtönzésre itéltetett.

/4/ A /3/ bekezdés bármely brit állampolgárra vonatkozik, aki a /2/ bekezdés a/ vagy c/ pontja alá esik, és a /3/ bekezdésben a "releváns időpont", azon brit állampolgár tekintetében, akire a /3/ bekezdés vonatkozik, a nyilvántartásba vétel időpontját jelenti, amelynek folytán ő egy ilyen állampolgár, vagy adott esetben, jelenti a honositási bizotnyitvány kiadásának időpontját, amelynek folytán ő ilyen állampolgár.

/5/ A miniszter:

a/ nem fosztja meg a személyt brit állampolgárságától a jelen szakasz alapján, hacsak nem győződik meg arról, hogy nem hasznos a közjóra nézve, hogy ez a személy továbbra is brit állampolgár maradjon, és

b/ nem fosztja meg a személyt a brit állampolgárságtól a /3/ bekezdés alapján ezen bekezdés c/ pontjában emlitett alapon, ha nyilvánvalóvá válik számára, hogy az a személy ennek következtében hontalanná válna.

/6/ Mielőtt rendelkezést hozna ezen szakasz alapján, a miniszter eljárást indit azzal a személlyel szemben, aki ellen a rendelkezést javasolják, és irásban értesiti őt arról az alapról vagy azokról az alapokról, amelyeket tenni szándékoznak, valamint az őt a jelen szakasz alapján megillető vizsgálati jogról.

/7/ Ha a személy, aki ellen a rendelkezést javasolják, az előírt módon vizsgálatért folyamodik, a miniszter az ügyet egy vizsgálati bizottság elé utalja (minden más esetben utalhatja), amely bizottság egy elnökből áll, aki jogi gyakorlattal rendelkező személy és akit a miniszter nevez ki, valamint más tagokból áll, akiket a miniszter nevez ki, ha célszerűnek tartja.

/8/ A miniszter szabályokat alkothat a gyakorlatról és a /7/ bekezdésben hivatkozott vizsgálóbizottság által követendő eljárásról; ezek a szabályok, különösen, rendelkezhetnek bármely bíróság bármely hatáskörének, jogának vagy kiváltságának bármely ilyen bizottságra való átruházásáról és bármely ilyen átruházott hatáskörnek a bizottság egy vagy több tagja általi gyakorlásáról.

/9/ A minisztert a /8/ bekezdés alapján megillető szabályalkotási hatáskör jogszabály által gyakorolható, amely a parlament bármelyik házának határozatával hatályon kivül helyezhető.

/10/ E szakasz megelőző rendelkezései vonatkoznak a Brit Függő Területek állampolgáraira és a Brit Függő Területek állampolgárságára ugyanúgy, mint a brit állampolgárokra és a brit állampolgárságra, de úgy, mintha a /2/ bekezdés a/ pontja /II/ alpontjában a 6. szakaszra való hivatkozás a 18. szakaszra való hivatkozás lenne.

Szabályzatok és törvényerejű rendeletek

41.§ /1/ A miniszter szabályzatokkal általános rendelkezést hozhat e törvény céljainak foganatositására, különösen rendelkezést:

a/ mindennek az előirására, amit e törvény alapján elő kell irni,

b/ a módnak az előirására, amelyen, és a személyeknek előirására, akinek és akik által a jelen törvény bármely rendelkezése alapján a nyilvántartásba vétel vagy a honositás iránti kérelmeket meg kell vagy meg lehet tenni,

c/ bárminek a nyilvántartásba vételére, amelynek nyilvántartásba vételét e törvény szükségessé teszi vagy amelyre felhatalmazást ad,

d/ a jelen törvény szerinti állampolgári eskük adminisztrációjára és vételére, abban a tekintetben, hogy milyen időpontban kell az állampolgári esküt megtenni, valamint az állampolgári eskük nyilvántartása tekintetében,

e/ minden értesités adására, amelyet bárkinek e törvény szükségessé tesz vagy amelyre felhatalmazást ad,

f/ a nyilvántartásba vétel törlésére, valamint a honositási bizonyitványok törlésére és módositására az e törvény alapján állampolgárságuktól megfosztásra kerülő személyek tekintetében, valamint ilyen bizonyitványok kiszolgáltatásának előirására ezekre a célokra,

g/ a 3. Függelékben emlitett országban született vagy meghalt bármely osztályhoz vagy bármely meghatározás alá tartozó személyek születésének vagy halálának az ottani nyilvántartásba vételére a főbiztos által őfelsége a Királynő Egyesült Királyságbeli kormánya vagy ennek hivatalos tagjai nevében,

h/ egy külföldi országban született vagy meghalt, bármely osztályhoz vagy bármely meghatározás alá tartozó személyek születésének vagy halálának ottani nyilvántartásba vételére konzuli tisztviselők vagy más, őfelsége a Királynő

Egyesült Királyságbeli kormányának szolgálatában álló tisztviselők által,

i/ annak lehetővé tételére, hogy olyan brit állampolgárok, a Brit Függő Területek állampolgárai, brit tengerentúli állampolgárok, brit alattvalók és brit védett személyek születését vagy halálát, akik bármely olyan országban születnek vagy meghalnak, amelyekben az adott időpontban Őfelsége a Királynő Egyesült Királyságbeli kormányának nincs diplomáciai vagy konzuli képviselője, nyilvántartásba vételre kerüljön

/I/ olyan személyek által, akik diplomáciai, konzuli vagy más külföldi szolgálatban állnak bármely országgal, amellyel Őfelsége a Királynő Egyesült Királyságbeli kormánya megállapodást kötött, hogy képviseljék a kormány érdekeit ebben az országban, vagy

/II/ olyan személy által, akit a miniszter erre felhatalmaz.

/2/ A miniszter a Kincstár egyetértésével szabályzatokkal rendelkezhet az illetékek kivetése, visszatérítése és alkalmazása tekintetében a következő ügyekkel kapcsolatban, nevezetesen:

a/ bármely kérelem a miniszterhez e törvény alapján,

b/ bármely nyilvántartásba vétel végrehajtása az Egyesült Királyságban, amelyre e törvény felhatalmazást ad,

c/ bármely nyilatkozat megtétele, az Egyesült Királyságban, ott bármely bizonyitvány megadása vagy bármely állampolgári eskü vétele, amelyekre e törvény felhatalmazást ad,

d/ az Egyesült Királyságban hiteles vagy más másolat szolgáltatása bármely értesitésről, bizonyitványról, rendelkezésről, nyilatkozatról vagy bejegyzésről, amelyeket megtettek, kiadtak, vagy elrendeltek e törvény vagy bármely korábbi állampolgársági törvény alapján vagy folytán,

e/ kutatások (vizsgálatok) lefolytatása bármely olyan lajstromban vagy egyéb nyilvántartásban, amely lajstromokat és nyilvántartásokat az Egyesült Királyságban a miniszter által vagy nevében vezetnek és amelyek relevánsak vagy azok lehetnek bármely személy e törvény vagy bármely korábbi állampolgársági törvény alapján való státusának meghatározása céljából,

f/ irásos vélemény szolgáltatására a miniszter által vagy nevében bármely személynek a jelen törvény vagy bármely korábbi állampolgársági törvény alapján való státusáról, valamint az ilyen vélemény hiteles vagy egyéb másolatának szolgáltatására.

/3/ Az /1/ és /2/ bekezdés szerinti szabályzatok eltérő rendelkezéseket hozhatnak eltérő körülmények között, és

a/ az /1/ bekezdés alapján való szabályzatok rendelkezhetnek az állampolgári eskü tételének bármely időkorlátozása kiterjesztéséről, és

b/ a /2/ bekezdés alapján való szabályzatok rendelkezhetnek bármely illetékről, amelyet e szabályzatok vetnek ki és arról, hogy ezek ilyen időkben hogyan fizetendők.

/4/ Őfelsége a Királynő törvényerejű rendelettel elrendelheti, hogy bármely törvény vagy észak-irországi jogszabály, amelyre ez a bekezdés vonatkozik, alkalmazandó, olyan adaptációkkal és módositásokkal, amelyek őfelsége a

Királynő számára szükségesnek tűnnek, azon születések és halálesetek nyilvántartásba vételére:

a/ összhangban e szakasz /1/ bekezdése g/-i/ pontjai vagy az 1948. évi törvény 29. szakaszának /1/ bekezdés f/ és g/ pontjai alapján hozott szabályzatokkal, vagy

b/ Őfelsége a Királynő konzulátusán összhangban az 1914. évi és 1943. évi brit állampolgársági törvény és az idegenek státusáról szóló törvény alapján kiadott szabályzatokkal vagy összhangban a miniszter instrukcióival, vagy

c/ Őfelsége a Királynő Egyesült Királyságbeli kormányának főbiztosa vagy a hivatalos személyzet tagjai által, összhangban a miniszter instrukcióival,

és egy törvényerejű rendelet e bekezdés alapján kizárhatja az így nyilvántartásba vett születések és halálesetek tekintetében, a 45. szakasz bármely rendelkezését.

/5/ A /4/ bekezdés vonatkozik:

a/ a születések és halálesetek nyilvántartásáról szóló 1953. évi törvényre (1953. c.20.), az anyakönyvi szolgálatról szóló 1953. évi törvényre (1953. c.37.) és a (skóciai) születések, halálesetek és házasságok anyakönyvezéséről szóló 1965. évi törvényre (1965. c.49.), és

b/ bármely észak-irországi jogszabályra, amely hatályban van (akár a hatálybalépés előtt, akár a hatálybalépés után hozták) és amely a születések és a halálesetek anyakönyvezésére vonatkozik.

/6/ Az /1/ és /2/ bekezdés alapján a szabályalkotási jog jogszabállyal gyakorolható.

/7/ Bármely szabályzat vagy törvényerejű rendelet, amelyet e szakasz alapján hoztak, hatályon kívül helyezhető a

parlament bármely házának határozatával.

Nyilvántartásba vétel és honositás:
általános rendelkezések

42.§ /1/ A /2/ bekezdéstől függően:

a/ egy személy nem vehető nyilvántartásba e törvény egyetlen rendelkezése alapján sem bármely megnevezésű állampolgárként vagy brit alattvalóként, és

b/ honositási bizonyitvány nem adható ki egy személynek e törvény bármely rendelkezése alapján,

kivéve hogyha:

/I/ bármely illetéket megfizettek, amely törvény folytán fizetendő a nyilvántartásba vétellel, vagy adott esetben a bizonyitvány kiadásával kapcsolatban, és

/II/ az érintett személy az előirt időszakon belül állampolgári esküt tett az 5. Függelékben jelzett formában.

/2/ Az /1/ bekezdésben meghatározott állampolgári eskütételi kötelezettség nem alkalmazható olyan személyre, aki:

a/ nem nagykorú, vagy

b/ nem brit állampolgár, a Brit Függő Területek állampolgára, brit tengerentúli állampolgár, brit alattvaló vagy bármely más ország állampolgára, amelynek őfelsége a Királynője.

/3/ E törvény bármely rendelkezése, amely egy személyt feljogosit arra, hogy bármely megnevezésű állampolgárként vagy brit alattvalóként őt nyilvántartásba vegyék, e szakasz

megelőző rendelkezésitől függően hatályosul.

/4/ Egy személy, akit a jelen törvény bármely rendelkezése alapján brit állampolgárként, a Brit Függő Területek állampolgáraként, brit tengerentúli állampolgárként vagy brit alattvalóként nyilvántartásba vettek, ilyen megnevezésű állampolgár lesz, vagy adott esetben brit alattvaló, attól az időponttól, amelyen nyilvántartásba vették ilyenként.

/5/ Egy személy, akinek a brit állampolgárként vagy a Brit Függő Területek állampolgáraként a honositási bizonyitványt kiadták a jelen törvény bármely rendelkezése alapján, ilyen megnevezésű állampolgár lesz attól az időponttól, amelyen részére a bizonyitványt kiadták.

A miniszter funkcióinak gyakorlása kormányzók és mások által

43.§ /1/ A /3/ bekezdéstől függően, a miniszter bármely, e törvény alapján fennálló funkciójának esetében a /2/ bekezdésben emlitett bármely ügy tekintetében úgy rendelkezhet, hogy az adott funkciót gyakorolja:

a/ a Szigetek bármelyikén az alkotmányozó (Lieutenant-Governor) a brit állampolgárokat vagy a brit állampolgárságot érintő esetekben,

b/ bármely függő területen, amely ez idő szerint gyarmat, a kormányzó, a Brit Függő Területek állampolgárai és a Brit Függő Területek állampolgárságát érintő esetekben.

/2/ Az emlitett ügyek (a következők):

a/ nyilvántartásba vétel és honositás, és

b/ lemondás, újrafelvétel és megfosztás a brit állampolgárságtól és a Brit Függő Területek állampolgárságától.

/3/ E szakaszban semmi sem vonatkozik a szabályzat és szabályalkotási hatáskörre, amelyet e törvény a miniszterre ruházott át.

/4/ Az /1/ bekezdés szerinti rendelkezések előirhatják, hogy bármely ott emlitett funkció csak a miniszter hozzájárulásával gyakorolható.

Diszkréciós jog gyakorlásával hozható döntések

44.§ /1/ Bármely diszkréciós jog, amelyet e törvény átruház vagy ennek alapján átruháznak a miniszterre, vagy az alkotmányozóra, bármely olyan személy fajára, színére vagy vallására tekintet nélkül gyakorolandó, akit ennek gyakorlása érint.

/2/ A miniszter, a kormányzó vagy az alkormányzó, akire az eset vonatkozik, nem köteles megadni az okát a jelen törvény alapján benyújtott bármely kérelem megadásának vagy elutasitásának abban a határozatban, amely belátására van bizva és a miniszter, a kormányzó vagy az alkotmányozó határozata bármely ilyen kérelemmel kapcsolatban nem esik fellebbezés vagy bármely bíróság általi felülvizsgálat alá.

/3/ E szakaszban semmi sem érinti bármely bíróság hatáskörét abban, hogy bármilyen leirású eljárást folytasson le bármely személy e törvény bármilyen rendelkezése alapján való jogával kapcsolatban.

Bizonyitás

45.§ /1/ Minden dokumentum, amely értesitésnek, bizonyitványnak, rendelkezésnek vagy nyilatkozatnak, vagy a nyilvántartásban szereplő bejegyzésnek, vagy az állampolgári eskü aláirásának bizonyul, amelyet e törvény vagy bármely korábbi állampolgársági törvény alapján hoztak, adtak ki vagy készitettek, bizonyitékul fogadandó el és az ellenkező bizonyitásáig úgy tekintendő, mint amit azon személy által vagy nevében hoztak, adtak ki vagy készitettek, aki által vagy akinek a részére ez bizonyitja, hogy meghozták, kiadták vagy készitették.

/2/ Bármely ilyen dokumentum meggyőző bizonyitéknak (prima facie evidence) fogadható el olyan dokumentum bemutatásakor, amely arra irányul, hogy hitelesitse, mint hiteles másolata valamely személy által és olyan módon, ahogy az előirható.

/3/ Bármely bejegyzés a nyilvántartásban, amelyet a jelen törvény vagy bármely korábbi állampolgársági törvény alapján végeztek bizonyitékul (Skóciában elégséges bizonyitéknak) tekintendő a bejegyzésben megállapitott ügyekben.

/4/ A miniszter által vagy nevében kiadott bizonyitvány arról, hogy egy személy bármely időpontban a Korona szolgálatában állt az Egyesült Királyság kormányzata alatt vagy hogy ennek a személynek a toborzása erre a szolgálatra az Egyesült Királyságban történt, e törvény alkalmazásában ennek a ténynek döntő bizonyitéka (conclusive evidence).

46.§ /1/ Bárki, aki annak érdekében, hogy kieszközölje, hogy bármit tegyenek vagy ne tegyenek e törvény alapján:

a/ olyan nyilatkozatot tesz, amelyről tudja, hogy hamis egy lényeges adat tekintetében, vagy

b/ gondatlanul tesz bármilyen nyilatkozatot, amely hamis bármely lényeges adat tekintetében,

felelős büntetőparancs (summary conviction) alapján az Egyesült Királyságban 3 hónapot meg nem haladó szabadságvesztés vagy 1000 fontot meg nem haladó pénzbüntetés, vagy mindkettő terhével.

/2/ Bárki, aki ésszerű indok nélkül elmulasztja a jelen törvény alapján kiadott szabályzatokban foglalt rá kirótt bármely kötelezettség teljesitését honositási bizonyitvány átadása tekintetében, felelős lesz büntetőparancs alapján az Egyesült Királyságban 500 fontot meg nem haladó pénzbüntetés terhével.

/3/ Az /1/ bekezdés szerinti bűncselekmény esetében:

a/ bármely információ a büncselekménnyel kapcsolatban Angliában és Walesben a békebiró (magistrate's court) előtt peresithető, ha a bűncselekmény elkövetésétől számitott 6 hónapon belül terjesztik elő vagy a bűncselekmény elkövetésétől számitott 3 éven belül terjesztik elő és nem több, mint 2 hónappal azon időpont után, amelyet egy vezető rendőrtisztviselő (chief office of police) hitelesit, mint azt az időpontot, amelyen az eljárás megalapozására elégséges bizonyiték a vezetése alá tartozó rendőri erők tisztjének tudomására jutott, és

b/ a sommás eljárások a bűncselekmény miatt Skóciában a bűncselekmény elkövetésétől számított 6 hónapon belül kezdeményezhetők vagy három éven belül a bűncselekmény elkövetésétől számítva és nem több mint két hónappal azon időpont után, amelyen az eljárás megindításához elégséges bizonyiték Skócia főügyésze (Lord Advocate) véleménye szerint a tudomására jutott, és

c/ egy bűncselekmény elkövetésével vádoló panasz (complaint) Észak-Irországban a magisztrátusi bíróság előtt tárgyalható és eldönthető, ha azt a bűncselekmény elkövetésétől számított 6 hónapon belül nyújtják be vagy ha ezt a bűncselekmény elkövetésétől számított 3 éven belül teszik meg és nem több mint 2 hónappal azon időpont után, amelyet a helyettes rendőrparancsnoknál (assistant chief constable) nem alacsonyabb rangú rendőrtiszt igazol mint olyan időpontot, amelyen az eljárás indokoltságához elegendő bizonyiték az észak-irországi rendőrség tudomására jutott.

/4/ A /3/ bekezdés b/ pontja alkalmazásában az eljárások megkezdettnek tekintendők azon időpontban, amelyen az elfogatóparancs (warrant to apprehend) vagy a vádlottat megidéző parancsot kiadják, amennyiben ezt a parancsot nem hajtják végre indokolatlan késedelemmel; és a skót főügyész bizonyitványa arról az időpontról, amelyen a /3/ bekezdés b/ pontjában emlitett bizonyiték a tudomására jutott, döntő (conclusive) bizonyiték.

/5/ Az /1/ és /2/ bekezdés szerinti bűncselekmény miatt egy személy elleni birósági tárgyalás alkalmazásában, a bűncselekményt úgy kell tekinteni, mint amit akár azon a helyen követtek el, ahol ténylegesen, akár bármely más helyen követtek el, ahol ő elkövethette.

/6/ A Jersey területi biztos (Bailiwick) előtti eljárás során az /1/ és a /2/ bekezdést a "büntetőparancs alapján" szavak elhagyásával kell alkalmazni.

Törvényes gyermekek

47.§ /1/ Egy személy, aki házasságon kívül született és szülei ezt követő házasságával törvényesitettek, a házasság időpontjától úgy kezelendő e törvény alkalmazásában, mintha ő törvényesen született volna.

/2/ Egy személy a jelen szakasz alkalmazásában szülei későbbi házasságával törvényesitettnek tekintendő ha annak a helynek a joga szerint, ahol apja lakott a házasság időpontjában, a házasság közvetlenül vagy utólagosan azzal a hatással járt, hogy törvényesitette őt, és nem másként.

Poszthumusz gyermekek

48.§ Bármely hivatkozás e törvényben egy személy apjának vagy anyjának a meghatározására vagy státusára e személy születésekor, egy, az apja vagy az anyja halála után született személy tekintetében úgy értelmezendő, mint hivatkozás a kérdéses szülő meghatározására vagy státusára a szülő halálának időpontjában; és ahol ez a halál korábban következett be és a születés később, a hatálybalépés, a státus vagy a meghatározás, amely alkalmazandó lett volna az apára vagy az anyára, amennyiben a hatálybalépés után hunyt volna el, úgy tekintendő, mint a rá alkalmazandó státus vagy meghatározás a halála időpontjában.

Nyilvántartásba vétel és honosítás az 1948. évi és 1965. évi brit állampolgársági törvények alapján

49.§ /1/ E törvény megszavazása után:

a/ egy személy nem vehető nyilvántartásba a fennálló állampolgársági törvények egyetlen rendelkezése alapján sem mint az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára vagy mint brit alattvaló, és

b/ honosítási bizonyítvány nem adható ki egy személynek ezen törvények egyetlen rendelkezése alapján sem, hacsak nem:

/I/ az ezen törvények folytán a nyilvántartásba vétellel, vagy adott esetben a bizonyítvány kiadásával kapcsolatos illetékeket már megfizették, és

/II/ ahol alkalmazható, a kérdéses személy letette az állampolgári esküt, amelyet neki ezen törvények alapján le kellett tennie a nyilvántartásba vétellel, vagy adott esetben részére a bizonyítvány kiadásával kapcsolatban.

/2/ A fennálló állampolgársági törvények bármely rendelkezése, amely előírja, hogy egy személy jogosult arra, hogy nyilvántartásba vegyék mint az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárát vagy mint brit alattvalót, az /1/ bekezdéstől függően hatályosak.

/3/ Egy személy, akit e törvény megszavazása után vettek nyilvántartásba a fennálló állampolgársági törvények bármely rendelkezése alapján, mint az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárát vagy mint brit alattvalót, ilyen állampolgár lesz a nyilvántartásba vétellel vagy adott esetben brit

alattvaló, annak a rendelkezésnek folytán, amelynek folytán amely akkor volt hatályos, amikor nyilvántartásba vették; és egy személy, akinek a javára e törvény megszavazása után egy honositási bizonyitványt adtak ki, az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára lesz honositással attól az időponttól, amelyen a bizonyitványt kiadták.

/4/ A fennálló állampolgársági törvények alábbi rendelkezései, nevezetesen:

a/ az 1948. évi törvényben a 9. szakasz és a 10. szakasz /1/ bekezdésében az "és a személy" szavaktól, és

b/ az 1965. évi brit állampolgársági törvény 1. szakasz /2/ bekezdése,

nem alkalmazhatók egyetlen olyan nyilvántartásba vételi vagy honositási bizonyitvány iránti kérelem tekintetében sem, amelyeket a fennálló állampolgársági törvényekre alapitanak, bármikor is teszik azokat, hacsak az a személy, akire a kérelem vonatkozik, nem került nyilvántartásba vételre, vagy adott esetben, nem adtak ki számára ilyen honositási bizonyitványt e törvény megszavazása előtt.

/5/ Ebben a szakaszban a "fennálló állampolgársági törvények" az 1948. évi és az 1965. évi brit állampolgársági törvényeket jelentik.

Értelmező rendelkezések

50.§ /1/ Ebben a törvényben, ha a szövegösszefüggés mást nem kiván meg:

"az 1948. évi törvény" az 1948. évi brit állampolgársági törvényt jelenti;

"idegen" olyan személyt jelent, aki sem a nemzetközösség állampolgára, sem brit védett személy, sem az Ir Köztársaság állampolgára;

"egyesülés" (association) egy bejegyzetlen személyegyesülést jelent;

"brit védett személy" olyan személyt jelent, aki, személyek bármely olyan csoportjának a tagja, akiket brit védett személyeknek nyilvánitott egy jelenleg hatályos törvényerejű rendelet (Order in Council) a 38. szakasz alapján vagy brit védett személy az 1978. évi Salamon-szigetekről szóló törvény folytán;

"hatálybalépés", amennyiben más nem áll mellette, e törvény hatálybalépését jelenti;

"nemzetközösségi állampolgár" olyan személyt jelent, akinek nemzetközösségi állampolgári státusa van-e törvény alapján;

"társaság" jogi személyt jelent;

"Korona szolgálata" jelenti a Korona szolgálatát akár Őfelsége a Királynő birtokain vagy másutt;

"a Korona szolgálata az Egyesült Királyság kormányzata alatt" jelenti a Korona szolgálatát Őfelsége a Királynő Egyesült Királyságbeli vagy észak-irországi kormánya alatt;

"függő terület" a 6. Függelékben említett terület;

"becikkelyezés" (enactment) magában foglalja az Észak-Irország törvényhozása általi becikkelyezést is;

"külföldi ország" olyan országot jelent, amely más mint az Egyesült Királyság, egy függő terület, a 3. Függelékben foglalt ország és az Ir Köztársaság;

"a korábbi állampolgársági törvények" kifejezés jelenti:

a/ az 1948. évi és 1965. évi brit állampolgársági törvényeket;

b/ az 1914. évi és 1943. évi brit állampolgársági és a külföldiek jogállásáról szóló törvényeket;

c/ bármely törvényt, amelyet az emlitett 1914. évi és 1943. évi törvények vagy az 1870. évi honositási törvény hatályon kivül helyeztek;

"kormányzó", a függő terület tekintetében magában foglalja azt a tisztviselőt, aki jelenleg irányitja ennek a területnek a kormányzását;

"főbiztos" magában foglalja a főbiztos helyettesét is;

"bevándorlási jogszabályok" kifejezés:

a/ az Egyesült Királyság vonatkozásában az 1971. évi bevándorlási törvényt és bármely hasonló célú jogszabályt jelent, amely jelenleg vagy bármikor hatályos (volt) az Egyesült Királyság bármely részében;

b/ egy függő terület tekintetében jelent bármely jogszabályt, amelynek céljai hasonlóak az 1971. évi bevándorlási törvényhez és amelyek jelenleg hatályosak vagy bármikor hatályban voltak ezen a területen;

"a Szigetek" jelenti a Csatorna-szigeteket és Man szigetét;

"kiskorú" olyan személyt jelent, aki nem érte el a 18. életévét;

"előírt" azt jelenti, ahogy a 41. szakasz alapján készült szabályzatokban van előírva;

"letelepedik" a /2/ és /4/ bekezdésekkel összhangban értelmezendő;

"hajó" magában foglalja a légpárnás hajót;

"jogszabályi rendelkezés" (statutory provision) jelent bármely törvényhelyet vagy rendelkezést, amely bennfoglaltatik:

a/ az alsó szintű jogalkotásban (amint azt az 1978. évi értelmezési törvény 21. szakasz /1/ bekezdése meghatározza), vagy

b/ minden jogi jellegű intézkedés, amely bármely észak-irországi jogalkotásban jött létre;

"az Egyesült Királyság" jelenti Nagy-Britanniát, Észak-Irországot és a Szigeteket, együttvéve;

"az Egyesült Királyság konzulátusa" jelenti Őfelsége a Királynő Egyesült Királyságbeli kormányának konzuli tisztviselője irodáját, ahol a születési anyakönyvet vezetik illetve, ahol nincs ilyen iroda, ott az erre kijelölt iroda.

/2/ A /3/ bekezdéstől függően, a hivatkozások e törvényben az Egyesült Királyságban vagy egy függő területen letelepedett személyre való hivatkozásokat jelentenek az ő szokásos tartózkodási helyére az Egyesült Királyságban, vagy adott esetben azon a területen, anélkül, hogy a bevándorlási jogban előírt bármely korlátozás alá esne az adott időszakban, amig ott marad.

/3/ A /4/ bekezdéstől függően, egy személy nem tekintendő úgy e törvény alkalmazásában:

a/ mint aki letelepedett az Egyesült Királyságban bármikor, amikor ő jogosult volt a mentességre az 1971. évi

bevándorlási törvény 8. szakasz /3/ bekezdése vagy /4/ bekezdése b/ vagy c/ pontja alapján, vagy kivéve, ha a törvény 8. szakasz /2/ bekezdés alapján kivételt tesz egy rendelkezés, amely a kérdéses mentességről szól, másként rendelkezik, jogosult volt a mentességre a fenti 8. szakasz /2/ bekezdése alapján vagy bármely más megfelelő mentességre a korábbi bevándorlási jogszabályok alapján, vagy

b/ úgy, mint aki letelepedett egy függő területen bármikor, amikor ő a bevándorlási jogszabályok alapján jogosult volt bármely mentességre, amely megfelel minden olyan mentességnek, amelyet az a/ pont említ (ezt a pontot e pont alkalmazásában úgy kell értelmezni, mintha a "kivéve, ha" és a "másként" szavak el lennének hagyva).

/4/ Egy személy, akitől egy gyerek született az Egyesült Királyságban a hatálybalépés után, úgy tekintendő az 1. szakasz /1/ bekezdése alkalmazásában, mint aki letelepedett az Egyesült Királyságban a születés időpontjában, ha:

a/ ő ennek lenne tekintendő, ha nem lenne jogosult ekkor mentességre az 1971. évi bevándorlási törvény 8. szakasz /3/ bekezdése alapján, és

b/ közvetlenül azelőtt, hogy jogosulttá vált erre a mentességre, az Egyesült Királyságban lakott, és

c/ szokás szerint az Egyesült Királyságban tartózkodott attól fogva, hogy jogosulttá vált erre a mentességre, egészen a születés időpontjáig;

ám ez a bekezdés nem alkalmazható, ha a születés időpontjában a gyermek apja vagy anyja olyan személy, akinek az igazságszolgáltatástól való bármely immunitást biztosit az 1964. évi diplomáciai mentességi törvény. (1964. c.81.)

/5/ Kinyilvánittatik, hogy egy személy nem kezelhető e törvény bármely rendelkezésének alkalmazásában úgy, mint aki szokás szerint az Egyesült Királyságban vagy egy függő területen tartózkodik akkor, amikor ő az Egyesült Királyságban, illetve adott esetben egy függő területen a bevándorlási jogszabályok megsértésével tartózkodik.

/6/ E törvény alkalmazásában:

a/ egy személyt úgy kell tekinteni, mint akit honositottak az Egyesült Királyságban akkor, de csak akkor, ha ő:

/I/ olyan személy, akinek honositási bizonyitványt adtak ki bármely korábbi állampolgársági törvény alapján a miniszter által, vagy a Szigetek bármelyikén, az alkormányzó által, vagy

/II/ olyan személy, aki az 1914. évi brit állampolgársági és az idegenek státusáról szóló törvény 27. szakasz /2/ bekezdése folytán olyan személynek tekintendő, akinek honositási bizonyitványt adtak ki, ha a honositási bizonyitványt, amelyen az ő neve szerepel, a miniszter adta ki, vagy

/III/ olyan személy, aki az 1870. évi honositási törvény 10. szakasz /5/ bekezdése folytán brit alattvalónak volt tekintendő az apjával vagy anyjával való együttlakása okán;

b/ egy személyt úgy kell tekinteni, mint akit honositottak egy függő területen, akkor, de csak akkor, ha ő:

/I/ olyan személy, akinek honositási bizonyitványt adtak ki bármely korábbi állampolgársági

törvény alapján e terület kormányzója vagy egy olyan személy által, aki az adott időpontban e terület irányitásával volt megbizva az 1967. évi Nyugat-India törvény 3. Függeléke /4/ bekezdése alapján vagy jelenleg az igy jellemzett hivatalt viseli, vagy

/II/ olyan személy, aki a fenti 27. szakasz /2/ bekezdése alapján olyan személynek volt tekintendő, akinek egy honositási bizonyitványt adtak ki, ha a honositási bizonyitványt, amely az ő nevét tartalmazza, e terület kormányzója adta ki, vagy

/III/ olyan személy, aki az e területen hatályos jog szerint csupán ezen a területen belül élvezett honositási kiváltságokat; és a hivatkozásokat e törvényben az Egyesült Királyságban vagy egy függő területen való honositásra megfelelően kell értelmezni.

/7/ E törvény alkalmazásában egy olyan személy, aki az Egyesült Királyságon kivül született egy hajó vagy egy repülőgép fedélzetén:

a/ úgy tekintendő, mintha az Egyesült Királyságban született volna, ha:

/I/ születése időpontjában apja vagy anyja brit állampolgár volt, vagy

/II/ ő, a jelen bekezdés nélkül, hontalanként született volna, és (mindkét esetben) a születése időpontjában a hajó vagy a repülőgép az Egyesült Királyságban volt lajstromba véve, vagy egy lajstromozatlan hajó vagy repülőgép

volt az Egyesült Királyság kormányzata alatt, ám

b/ az a/ ponttól függően, úgy tekintendő, mint aki az Egyesült Királyságon kivül született, bárki volt akkor a hajó vagy a repülőgép tulajdonosa és tekintet nélkül arra, vajon volt-e lajstromozva és ha igen, hol.

E bekezdés előző rendelkezéseit kell alkalmazni valamennyi függő terület tekintetében, helyettesitve az Egyesült Királyságra és a brit állampolgárra való hivatkozásokat az adott területre és a Brit Függő Területek állampolgárára való megfelelő hivatkozásokkal.

/8/ E törvény alkalmazásában a bármely rendelkezése alapján való kérelmeket úgy kell tekinteni, hogy azokat akkor tették, amikor azokat az a személy, aki fel van jogositva arra, hogy átvegyen ilyeneket azon személy nevében, akinek a számára azokat tették, átvette; és a hivatkozások e törvényben az ilyen kérelmek időpontjára hivatkozásoknak számitanak az arra feljogositott személy által való átvétel időpontjára.

/9/ E törvény alkalmazásában:

a/ a kapcsolatot az anya és a gyermek között fennállónak kell tekinteni az asszony és bármely tőle született (törvényes vagy törvénytelen) gyermek között, de

b/ a 47. szakasztól függően, az apa és a gyermek közötti viszonyt csak a férfi és a tőle született gyermek között kell fennállónak tekinteni;

és az "apa", "anya", "szülő", "gyermek" és a "leszármazott" szavakat ennek megfelelően kell értelmezni.

/10/ E törvény alkalmazásában:

a/ egy "tól-ig" időszak magában foglalja a megjelölt időpontot is, és

b/ bármely hivatkozás egy napra, amelyen egy személy távol volt az Egyesült Királyságtól vagy egy függő területtől vagy a függő területektől, hivatkozásnak számit arra a napra, amelynek egészében volt távol.

/11/ E törvény alkalmazásában:

a/ egy személy akkor nagykorú, ha elérte (betöltötte) 18. életévét és akkor teljesen cselekvőképes, ha nem elmebeteg, és

b/ egy személy bármely konkrét életkort a születése időpontja releváns évfordulójának kezdetén ér el.

/12/ A hivatkozások e törvényben a 3. Függelékben emlitett országokra magukban foglalják a hivatkozásokat ezen országok gyarmataira (kapcsolt részeire) is.

/13/ Őfelsége a Királynő törvényerejű rendelettel a parlament bármely házának határozatával hatályon kivül helyezhetően módosithatja a 6. Függeléket a következő körülmények bármelyike esetén, nevezetesen:

a/ amikor abban emlitett bármelyik terület neve megváltozik;

b/ amikor az abban emlitett bármely terület két vagy több területre oszlik fel.

Az állampolgársággal kapcsolatos bizonyos kifejezések értelmezése más törvényekben és jogszabályokban

51.§ /1/ A /3/ bekezdés c/ pontjának érintése nélkül, bármely törvényben vagy jogszabályban, bármikor is szavazták meg vagy alkották meg azt a hatálybalépés előtt, "brit alattvaló" és "nemzetközösségi állampolgár" azonos jelentéssel bir, azaz

a/ a hatálybalépés előtti bármely időpont vonatkozásában:

/I/ egy személy, aki az 1948. évi törvény alapján volt az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára vagy aki abban az időpontban annak az országnak az állampolgára volt a törvény akkor hatályban volt 1. szakasz /3/ bekezdésében emlitett országban akkor hatályos bármely törvény alapján;

/II/ bármely más személy, akinek akkor brit alattvalói státusa volt azon törvény vagy bármely akkor hatályos törvény alapján;

b/ a hatálybalépés utáni bármely időpont vonatkozásában, egy személy, akinek nemzetközösségi állampolgári státusa van e törvény alapján.

/2/ Bármely törvényben vagy jogszabályban, bármikor is szavazták vagy alkották meg azt a hatálybalépés után -

"brit alattvaló" olyan személyt jelent, akinek brit alattvalói státusa van e törvény alapján;

"nemzetközösségi állampolgár" olyan személyt jelent, akinek nemzetközösségi állampolgári státusa van e törvény alapján.

/3/ Bármely törvényben vagy jogszabályban, bármikor is szavazták meg vagy alkották meg azt, a hatálybalépés előtt:

a/ "az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára":

/I/ a hatálybalépés előtti bármely idő tekintetében olyan személyt jelent, aki az 1948. évi törvény alapján akkor az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgára volt;

/II/ a hatálybalépés utáni bármely idő vonatkozásában olyan személyt jelent, aki e törvény alapján brit állampolgár, a Brit Függő Területek állampolgára vagy brit tengerentúli állampolgár;

b/ bármely hivatkozás az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárságának megszűnésére, a hatálybalépés utáni bármely idő vonatkozásában, úgy értelmezendő, mint hivatkozás az olyan személlyé válásra, aki sem brit állampolgár, sem a Brit Függő Területek állampolgára, sem brit tengerentúli állampolgár;

c/ bármely hivatkozás egy személyre, aki brit alattvaló (vagy egy állampolgárság nélküli brit alattvaló) az 1948. évi törvény 2., 13. vagy 16. szakaszai folytán vagy az 1965. évi brit állampolgársági törvény 1. szakasza folytán, a hatálybalépés utáni bármely idő vonatkozásában, úgy értelmezendő, mint hivatkozás egy személyre, aki a jelen törvény szerint brit alattvaló.

/4/ Bármely jogszabályban, akár a hatálybalépés előtt, akár azután szavazták azt meg illetve alkották azt meg, és bármely a hatálybalépés után alkotott más szabályban az "idegen", a hatálybalépés utáni bármely idő vonatkozásában, egy személyt jelent, aki sem nemzetközösségi állampolgár, sem

brit védett személy, sem az Ir Köztársaság állampolgára.

/5/ E szakasz előző rendelkezései:

a/ nem alkalmazhatók olyan esetekben, amelyekben a szövegösszefüggés mást kiván meg, és

b/ nem alkalmazhatók erre a törvényre vagy bármely jogszabályra, amelyet e törvény alapján adnak ki.

Következményszerű módositások, átmeneti rendelkezések, hatályon kivül helyezések és kikötések

52.§ /1/ Bármely törvényben vagy jogszabályban, bármikor szavazták azt meg vagy alkották azt meg a hatálybalépés előtt, az 1948. évi törvény 1. szakasz /3/ bekezdésére való bármely hivatkozás (azon országok listája, amelyek polgárai nemzetközösségi állampolgárok ezen törvény alapján) a jelen törvény 3. Függelékre való hivatkozással helyettesitendő, hacsak a szövegösszefüggés nem teszi ezt a helyettesitést alkalmatlanná.

/2/ A /3/ bekezdéstől függően, Őfelsége a Királynő törvényerejű rendelettel elvégezheti a szükséges módositásokat:

a/ az Egyesült Királyság parlamentje által a hatálybalépés előtt megszavazott bármely törvényben;

b/ bármely rendelkezésben, amelyet bármely északirországi törvényhozás szavazott meg vagy alkotott meg a hatálybalépés előtt, vagy

c/ bármely ilyen törvény vagy rendelkezés alapján kiadott jogszabályt, amelyet a hatálybalépés előtt alkottak meg, ahogyan azt szükségesnek vagy célszerűnek találja megőrizni a hatálybalépés után a tényleges hatását ennek a

törvénynek, rendelkezésnek vagy jogszabálynak.

/3/ A /2/ bekezdés nem alkalmazható:

a/ az 1971. évi bevándorlási törvény vonatkozásában, vagy

b/ e törvény bármely rendelkezése vonatkozásában, amely nem szerepel a 7. Függelékben.

/4/ A /2/ bekezdés alapján hozott bármely törvényerejű rendelet a parlament bármely házának határozatával hatályon kivül helyezhető.

/5/ A törvényerejű rendelettel a /2/ bekezdés alapján a hatálybalépés után hozott bármely rendelkezés megalkotható a hatálybalépés időpontjára vagy egy későbbi időpontra visszamenő hatállyal.

/6/ A 7. Függelékben foglalt törvények az ott meghatározott módositásoktól függően lépnek hatályba, mint a jelen törvény rendelkezései szempontjából szükséges módositások.

/7/ E törvény a 8. Függelékben foglalt átmeneti rendelkezésektől függően lép hatályba.

/8/ A 9. Függelékben emlitett törvények ezennel hatályukat vesztik a jelzett Függelék harmadik oszlopában meghatározott mértékben.

/9/ Nem érintve az 51. szakaszt, e törvényben semmi sem érinti a hatályát, a hatálybalépés előtti időt tekintve, egyetlen jogszabályi rendelkezésnek, amelyet a hatálybalépés előtt szavaztak meg vagy alkottak meg.

/10/ E törvényben semmi sem tekinthető úgy, mint ami érintené az 1978. évi értelmezési törvény 16. és 17. szakaszának hatályát (amelyek a hatályon kivül helyezésre vonatkoznak).

/11/ Ebben a szakaszban a "módositások" magukban foglalják a kiegészitéseket, elhagyásokat és változtatásokat.

Hivatkozás (idézés), hatálybalépés és területi hatály

53.§ /1/ Erre a törvényre mint 1981. évi brit állampolgársági törvényre lehet hivatkozni.

/2/ Ez a törvény, a /3/ bekezdésben emlitett rendelkezések kivételével, azon a napon lép hatályba, amelyet a miniszter végrehajtási rendeletével megjelöl; a hivatkozások e törvény hatálybalépésére úgy értelmezendők, mint a hivatkozások e nap kezdetére.

/3/ A 49. szakasz és ez a szakasz e törvény megszavazásával lép hatályba.

/4/ A törvény hatálya kiterjed Észak-Irországra.

/5/ E törvény rendelkezései, a /7/ bekezdésben emlitettek kivételével, kiterjednek a Szigetekre és valamennyi függő területre; és az 1971. évi bevándorlási törvény 36. szakasza (jog e törvény rendelkezéseinek a Szigetekre való kiterjesztésére) a fenti rendelkezések kivételével úgy alkalmazandók, mintha ennek a törvénynek a rendelkezései lennének.

/6/ Az 1967. évi Nyugat-India törvény 3. szakasz /3/ bekezdésének alkalmazásában kinyilvánittatik, hogy e törvény rendelkezései, a /7/ bekezdésben emlitettek kivételével, kiterjednek minden társult államra.

/7/ Az /5/ és /6/ bekezdésekben hivatkozott rendelkezések a következők:

a/ 39. szakasz és 4. Függelék;

b/ 52. szakasz /7/ bekezdés és 8. Függelék, amennyiben az 1971. évi bevándorlási törvényre vonatkoznak, és

c/ 52. szakasz /8/ bekezdése és a 9. Függelék, amennyiben az 1971. évi bevándorlási törvényre vonatkoznak, az 1. Függelék kivételével.

FÜGGELÉKEK

1. sz. Függelék

A honositás feltételei

Brit állampolgárként való honositás a 6. szakasz /1/ bekezdése alapján

1.§ /1/ A /2/ bekezdéstől függően, a brit állampolgárként való honositás feltételei a 6. szakasz /1/ bekezdés alapján, bármely ezt kérelmező személy esetében:

a/ a jelen § /2/ bekezdésében foglalt feltételek, vagy az e § /3/ bekezdésében foglalt alternativ feltétel, és

b/ jó hirneve legyen, és

c/ elégséges tudással rendelkezzen az angol, walesi vagy skót nyelvből, és

d/ hogy akár -

/I/ szándékai szerint, abban az esetben, ha a brit állampolgárrá honositási bizonyitványt kiadják neki, otthona, (amennyiben több mint eggyel rendelkezik), fő otthona az Egyesült Királyságban lesz, vagy

/II/ abban az esetben, ha brit állampolgárként való honositási bizonyitványt kiadják neki, be kiván lépni, vagy tovább kiván szolgálni, a Korona szolgálatában az Egyesült Királyság kormányzata alatt, vagy egy olyan nemzetközi szervezet alatti szolgálatban, amelynek az Egyesült Királyság vagy Őfelsége a Királynő kormánya a

tagja, avagy az Egyesült Királyságban alapitott társaság vagy szövetség alkalmazásában való szolgálatban.

/2/ Az ezen § /1/ bekezdés a/ albekezdésében hivatkozott feltételek:

a/ a kérelmező az Egyesült Királyságban volt a kérelem időpontjában végződő 5 éves időszak kezdetén, és a napok száma, amelyeken ő távol volt az Egyesült Királyságtól ezen időszakban nem haladja meg a 450-et, és

b/ a napok száma, amelyeken ő távol volt az Egyesült Királyságtól az igy végződő 12 hónapos időszak alatt nem haladja meg a 90-et, és

c/ az igy végződő 12 hónapos időszak alatt ő semmikor sem esett a bevándorlási jogszabályok egyetlen korlátozása alá sem azon időszak tekintetében, amely alatt az Egyesült Királyságban tartózkodott, és

d/ az igy végződő 5 éves időszak alatt ő semmikor sem sértette meg az Egyesült Királyságban a bevándorlási jogszabályokat.

/3/ A jelen § /1/ bekezdés a/ albekezdésében hivatkozott alternativ feltétel az, hogy a kérelem időpontjában ő az Egyesült Királyságon kivül szolgál(jon) a Korona szolgálatában az Egyesült Királyság kormány(zat)a alatt.

2.§ Bármely egyedi eset sajátos körülményei között a miniszter, ha megfelelőnek tartja, az 1.§ alkalmazásában valamennyi, vagy bármely alábbi (intézkedést) megteheti, nevezetesen:

a/ a kérelmezőt úgy kezeli, mintha az teljesitené az 1.§ /2/ bekezdés a/ pontjában vagy az 1.§ /2/ bekezdés b/

pontjában vagy mindkettőben foglalt feltételeket, bár a napok száma, amelyeken ő távol volt az Egyesült Királyságtól az ott említett időszakban, meghaladja az ott említett számot;

b/ a kérelmezőt úgy kezeli, mintha az Egyesült Királyságban lett volna bármely időszak egészében vagy egy részében, amelynek folyamán egyébként a 9.§ /1/ bekezdés alá esett volna, mint távollevő;

c/ eltekint bármely, az 1.§ /2/ bekezdés c/ pontjában említett korlátozástól, úgy, mintha az nem lett volna olyan korlátozás, amely alá a kérelmező a kérelem időpontjában esett;

d/ úgy kezelheti a kérelmezőt, mintha az teljesitette volna az 1.§ /2/ bekezdés d/ pontjában foglalt feltételt, bár ő (a kérelmező) a bevándorlási jogszabályok megsértésével tartózkodott az Egyesült Királyságban az ott említett időszak alatt;

e/ lemond az 1.§ /1/ bekezdés c/ pontjában foglalt követelmény teljesitésének szükségességéről, ha a kérelmező korára, avagy fizikai vagy szellemi állapotára tekintettel tőle e feltétel teljesitését nem lenne ésszerű elvárni.

Brit állampolgárként való honositás a 6. szakasz /2/ bekezdése alapján

3.§ A 4.§-tól függően, a brit állampolgárként való honositás feltételei a 6. szakasz /2/ bekezdése alapján bármely személy esetében, aki ezt kérelmezi (a következők):

a/ ő az Egyesült Királyságban volt egy olyan 3 éves időszak kezdetén, amely (időszak) a kérelem időpontjával végződik és a napok száma, amelyeken ő távol volt az Egyesült

Királyságtól ebben az időszakban nem haladja meg a 270-et, és

b/ a napok száma, amelyeken ő távol volt az Egyesült Királyságtól az igy végződő 12 hónapos időszakban nem haladja meg a 90-et, és

c/ a kérelem időpontjában ő nem esett a bevándorlási jogszabályok szerinti egyetlen korlátozás alá sem ebben az időszakban a tekintetben, hogy ő az Egyesült Királyságban maradhasson, és

d/ ő a kérelem időpontjával végződő 3 éves időszak alatt semmikor sem tartózkodott az Egyesült Királyságban a bevándorlási jogszabályok megsértésével, és

e/ az 1.§ /1/ bekezdés b/ pontjában meghatározott feltétel.

4.§ A 2.§ a 3.§ vonatkozásában a következő módositásokkal alkalmazandó, nevezetesen:

a/ a hivatkozás az 1.§-ra úgy értelmezendő, mint a 3.§-ra való hivatkozás;

b/ a hivatkozások az 1.§ /2/ bekezdés a/ pontjára, az 1.§ /2/ bekezdés b/ pontjára és az 1.§ /2/ bekezdés d/ pontjára úgy értelmezendők, mint a 3.§ a/, b/ illetve c/ pontjára való hivatkozások;

c/ a 2.§ c/ és e/ pontjait el kell hagyni, és

d/ az e/ pont után (a szöveget) ki kell egészíteni -

"f/ lemond valamennyi vagy bármely, a 3.§ a/ és b/ pontjában emlitett feltétel teljesitésének szükségességéről, amennyiben a kérelem időpontjában az a személy, akivel a kérelmező házas, olyan szolgálatot teljesit, amely szolgálatra a 2. szakasz /1/ bekezdésének b/ pontja vonatkozik (és) ennek a személynek a toborzására erre a

szolgálatra az Egyesült Királyságban történt."

A Brit Függő Területek állampolgáraként való honositás a 18. szakasz /1/ bekezdése alapján

5.§ /1/ A 6.§-tól függően, a Brit Függő Területek állampolgáraként való honositás feltételei a 18. szakasz /1/ bekezdése alapján, bármely személy esetében, aki ezt kérelmezi (a következők):

a/ a jelen § /2/ bekezdésében foglalt feltételek, vagy e § /3/ bekezdésében foglalt alternativ feltétel, és

b/ jó hirneve legyen, és

c/ elégséges tudással rendelkezzen az angol nyelvből vagy bármely más nyelvből, amelyet a releváns területen hivatalos célokra elismernek, és

d/ akár -

/I/ szándékai szerint, abban az esetben, ha a Brit Függő Területek állampolgáraként való honositási bizonyitványt kiadják neki, otthona, (amennyiben több mint eggyel rendelkezik), fő otthona a releváns területen lesz, és

/II/ abban az esetben, ha az ilyen bizonyitványt kiadják neki, be kiván lépni, vagy tovább kiván szolgálni a Korona szolgálatában e terület kormányzata alatt, vagy egy olyan nemzetközi szervezet alatti szolgálatba, amelynek az e terület vagy azon terület kormánya is tagja, avagy az adott területen alapitott társaság vagy szövetség alkalmazásában való szolgálatban.

/2/ Az ezen § /1/ bekezdés a/ albekezdésében hivatkozott feltételek:

a/ a kérelmező a releváns területen volt a kérelem időpontjával végződő 5 éves időszak kezdetén, és a napok száma, amelyeken ő távol volt ettől a területtől ezen időszakban nem haladja meg a 450-et, és

b/ a napok száma, amelyeken ő távol volt ettől a területtől az igy végződő 12 hónapos időszak alatt nem haladja meg a 90-et, és

c/ az igy végződő 12 hónapos időszak alatt ő semmikor sem esett a bevándorlási jogszabályok egyetlen korlátozása alá sem azon időszak tekintetében, amely alatt a területen tartózkodhatott, és

d/ az igy végződő 5 éves időszak alatt ő semmikor sem sértette meg az adott területen a bevándorlási jogszabályokat.

/3/ A jelen § /1/ bekezdés a/ albekezdésében hivatkozott alternativ feltétel az, hogy a kérelem időpontjában ő a releváns területen kivül szolgál(jon) a Korona szolgálatában az adott terület kormány(zat)a alatt.

6.§ Bármely egyedi eset sajátos körülményei között a miniszter, ha megfelelőnek tartja, az 5.§ alkalmazásában valamennyi, vagy bármely alábbi (intézkedést) megteheti, nevezetesen:

a/ a kérelmezőt úgy kezeli, mintha az teljesitené az 5. § /2/ bekezdés a/ pontban vagy az 5.§ /2/ bekezdés b/ pontban, vagy mindkettőben foglalt feltételeket, bár a napok száma, amelyeken ő távol volt a releváns területtől az ott emlitett időszakban, meghaladja az ott emlitett számot;

b/ a kérelmezőt úgy kezeli, mintha a releváns területen lett volna bármely időszak egészében vagy egy részében, amelynek folyamán egyébként a 9.§ /1/ bekezdés alá esett volna, mint távollevő;

c/ eltekint bármely, az 5.§ /2/ bekezdés c/ pontjában említett korlátozástól, mintha az nem lett volna olyan korlátozás, amely alá a kérelmező a kérelem időpontjában esett;

d/ úgy kezelheti a kérelmezőt, mintha az teljesitette volna az 5.§ /2/ bekezdés d/ pontjában foglalt feltételt, bár ő (a kérelmező) a bevándorlási jogszabályok megsértésével tartózkodott a releváns területen az ott említett időszak alatt;

e/ lemond az 5.§ /1/ bekezdés c/ pontjában foglalt követelmény teljesitésének szükségességéről, ha a kérelmező korára, avagy fizikai vagy szellemi állapotára tekintettel tőle e feltétel teljesitését nem lenne ésszerű elvárni.

A Brit Függő Területek állampolgáraként való honositás a 18. szakasz /2/ bekezdése alapján

7.§ A 8.§-tól függően, a Brit Függő Területek állampolgáraként való honositás feltételei a 18. szakasz /2/ bekezdése alapján bármely személy esetében, aki ezt kérelmezi (a következők):

a/ ő a releváns területen volt egy olyan 3 éves időszak kezdetén, amely (időszak) a kérelem időpontjával végződik, és a napok száma, amelyeken ő távol volt ettől a területtől ebben az időszakban nem haladja meg a 270-et, és

b/ a napok száma, amelyeken ő távol volt ettől a területtől az igy végződő 12 hónapos időszakban nem haladja meg a 90-et, és

c/ a kérelem időpontjában ő nem esett a bevándorlási jogszabályok szerinti egyetlen korlátozás alá sem ebben az időszakban abban a tekintetben, hogy ő az adott területen maradhasson, és

d/ ő a kérelem időpontjával végződő 3 éves időszak alatt semmikor sem tartózkodott azon a területen a bevándorlási jogszabályok megsértésével, és

e/ az 5.§ /1/ bekezdés b/ pontjában meghatározott feltétel.

8.§ A 6. § a 7.§ vonatkozásában a következő módositásokkal alkalmazandó, nevezetesen:

a/ a hivatkozás az 5.§-ra úgy értelmezendő, mint a 7.§-ra hivatkozás;

b/ a hivatkozások az 5.§ /2/ bekezdés a/ pontjára, az 5.§ /2/ bekezdés b/ pontjára és az 5.§ /2/ bekezdés d/ pontjára úgy értelmezendők, mint a 7.§ a/, b/, illetve d/ pontjára való hivatkozások;

c/ a 6.§ c/ és e/ pontjait el kell hagyni, és

d/ az e/ pont után (a szöveget) ki kell egészíteni -

"f/ lemond valamennyi vagy bármely, a 7.§ a/ és b/ pontjában emlitett feltétel teljesitésének szükségességéről, amennyiben a kérelem időpontjában az a személy, akivel a kérelmező házas, olyan szolgálatot teljesit, amely szolgálatra a 16. szakasz /1/ bekezdésének b/ pontja vonatkozik (és) ennek a személynek a toborzása erre a szolgálatra egy függő területen történt".

Az Egyesült Királyságtól vagy egy függő területtől való távolléti időszaknak tekintendő időszakok

9.§ /1/ E Függelék alkalmazásában egy személy (a /2/ b/ bekezdéstől függően) úgy kezelendő, mint aki távol volt az Egyesült Királyságtól a következő időszakok bármelyikén, azaz:

a/ bármely időszak, amikor ő az Egyesült Királyságban volt és akár mentességre volt jogosult az 1971. évi bevándorlási törvény (1971. c.77.) 8. szakasz /3/ vagy /4/ bekezdése alapján (diplomáciai képviselők stb. és az ilyen tagjaira vonatkozó mentességgel) akár az erre jogosult személy családtagja volt, avagy háztartásának részét képezte;

b/ bármely időszak, amikor ő őrizetben volt:

/I/ bármely letartóztatási helyen az Egyesült Királyságban bíróság által az Egyesült Királyságban vagy másutt bűncselekmény miatt ítéletben kiszabott büntetés következtében;

/II/ bármely kórházban az Egyesült Királyságban egy kórházai parancs (hospital order) alapján, amelyet az 1959. évi Elmeegészségügyi törvény (Mental Health Act - 1959. c.72.) V. része vagy az 1975. évi (skóciai) büntető eljárási törvény (1975. c.21.) 175. vagy 376. szakasza vagy az 1961. évi (észak-irországi) Elmeegészségügyi törvény (1961. c.15. N.I.) III. része alapján, bűncselekmény elkövetése következtében való parancsként adtak ki, vagy

/III/ bármely, az Egyesült Királyságbeli bevándorlási törvények által biztosított

fogvatartási hatalom (power of detention) alapján;

c/ bármely időszak, amikor a jelen albekezdés b/I/ vagy /II/ pontja szerint fogvatartással lett volna felelős, (ám) ő jogellenesen szabadlábon tartózkodott vagy engedély nélkül távozott és ezért latartóztatással vagy őrizetbevétellel felelős;

d/ bármely időszak, amikor a jelen albekezdés b/III/ pontjában említett bármely hatalom alapján a jelenlegi fogvatartása szükséges vagy kifejezetten engedélyezett volt, ő jogellenesen szabadlábon volt és ezért ő letartóztatással felelős.

/2/ E Függelék alkalmazásában egy személy (a 6.§ b/ bekezdéstől függően) úgy kezelendő, mint aki bármely egyes függő területtől távol volt az alábbi időszakok bármelyike folyamán, azaz:

a/ bármely időszak, amely alatt ő az adott területen volt és akár olyan mentességre volt jogosult ezen terület bevándorlási jogszabályai alapján, amely megfelel az /1/ bekezdés a/ albekezdésében említett bármely mentességnek vagy az erre jogosult személy családtagja volt, avagy háztartásának részét képezte;

b/ bármely időszak, amikor ő őrizetben volt:

/I/ bármely letartóztatási helyen a releváns terület birósága által ezen a területen vagy másutt bűncselekmény miatt ítéletben kiszabott büntetés következtében;

/II/ bármely kórházban ezen a területen olyan (bármilyen meghatározású) parancs alapján, amelyet bármely olyan jogszabály alapján adtak

ki, amely alkalmazásában az 1959. évi Elmeegészségügyi törvény (1959. c.72.) V. részéhez hasonló és amely ezen a területen akkor hatályban volt, és olyan parancs, amelyet bűncselekmény miatti elitélés kapcsán és az ezen V. rész alapján a kórházi parancsnak felel meg, vagy

/III/ bármely, az adott terület bevándorlási törvényei által biztositott fogvatartási hatalom alapján;

c/ bármely időszak, amikor a jelen albekezdés b/I/ vagy /II/ pontja szerint fogvatartással lett volna felelős, (ám) ő jogellenesen szabadlábon tartózkodott vagy engedély nélkül távozott és ezért ő letartóztatással vagy őrizetbevétellel felelős;

d/ bármely időszak, amikor a jelen albekezdés b/III/ pontjában emlitett bármely hatalom alapján a jelenlegi fogvatartása szükséges vagy kifejezetten engedélyezett volt, ő jogellenesen szabadlábon volt és ezért ő letartóztatással felelős.

Értelmező rendelkezés

10.§ Ebben a Függelékben a "releváns terület" a 18. szakasz /3/ bekezdésében megadott értelemben szerepel.

2. sz. Függelék

Rendelkezések a hontalanság csökkentésére

Az Egyesült Királyságban a hatálybalépés után született személyek

1.§ /1/ Amennyiben egy, az Egyesült Királyságban a hatálybalépés után született személy, a jelen § nélkül, hontalanként születne, akkor a /3/ bekezdéstől függően:

a/ ha születésekor az apja vagy az anyja a /2/ bekezdésben emlitett meghatározású állampolgár vagy alattvaló, ő ilyen meghatározású állampolgárrá vagy alattvalóvá válik, és ennek megfelelően

b/ ha ő törvényesen született és a születés(e) időpontjában szülei bármelyike az igy emlitettől eltérő meghatározású állampolgár vagy alattvaló, ő az igy emlitett ugyanolyan meghatározású állampolgár vagy alattvaló lesz, mint mindkettőjük akkoriban külön-külön.

/2/ Az /1/ bekezdésben hivatkozott meghatározások (a következők): a Brit Függő Területek állampolgára, brit tengerentúli állampolgár és e törvény alapján (való) brit alattvaló.

/3/ Egy személy nem lesz brit alattvaló a jelen § folytán, ha ennek folytán ő a /2/ bekezdésben emlitett meghatározású állampolgár.

Egy függő területen a hatálybalépés után született személyek

2.§ /1/ Amennyiben egy, egy függő területen a hatálybalépés után született személy, a jelen § nélkül, hontalanként születne, akkor a /3/ bekezdéstől függően:

a/ ha születésekor az apja vagy az anyja a /2/ bekezdésben említett meghatározású állampolgár vagy alattvaló, ő ilyen meghatároztású állampolgárrá vagy alattvalóvá válik, és ennek megfelelően

b/ ha ő törvényesen született és a születés(e) időpontjában szülei bármelyike az igy említettől eltérő meghatározású állampolgár vagy alattvaló, ő az igy említett ugyanolyan meghatározású állampolgár vagy alattvaló lesz, mint mindkettőjük akkoriban külön-külön.

/2/ Az /1/ bekezdésben hivatkozott meghatározások (a következők): brit állampolgár, brit tengerentúli állampolgár és e törvény alapján (való) brit alattvaló.

/3/ Egy személy nem lesz brit alattvaló a jelen § folytán, ha ennek folytán ő a /2/ bekezdésben említett állampolgár.

Az Egyesült Királyságban vagy egy függő területen a hatálybalépés után született személyek

3.§ /1/ Egy személy, aki a hatálybalépés után az Egyesült Királyságban vagy egy függő területen született, jogosult arra, hogy a jelen § alapján nyilvántartásba vétel iránt benyújtott kérelmére ilyenként nyilvántartásba vegyék, ha esetében a következő feltételek teljesülnek, nevezetesen:

a/ ő hontalan és mindig is az volt, és

b/ a kérelem időpontjában elérte (betöltötte) 10. életévét, de nem haladta meg a 22 éves életkort, és

c/ ő az Egyesült Királyságban vagy egy függő területen (bármelyiken) volt az ezen időponttal végződő 5 éves időszak kezdetén és (a 6.$-tól függően) a napok száma, amelyeken ő távol volt az Egyesült Királyságtól és a függő területektől ebben az időszakban nem haladja meg a 450-et.

/2/ Egy személy, aki jogosult a jelen $ alapján való nyilvántartásba vételre:

a/ ennek alapján brit állampolgárként nyilvántartásba vételre kerül, ha az /1/ bekezdésben említett 5 éves időszakban, a napok száma, amelyeket ő egészben vagy részben az Egyesült Királyságban töltött, meghaladja a napok számát, amelyeket ő egészben vagy részben a függő területeken töltött;

b/ bármely egyéb esetben, a Brit Függő Területek állampolgáraként kerül nyilvántartásba vételre.

Az Egyesült Királyságon és a függő területeken kívül a hatálybalépés után született személyek

4.$ /1/ Egy személy, aki a hatálybalépés után az Egyesült Királyságon és a függő területeken kívül született, jogosult arra, hogy a jelen $ alapján nyilvántartásba vétel iránt benyújtott kérelmére ilyenként nyilvántartásba vegyék, ha esetében a következő feltételek megvalósulnak, nevezetesen:

a/ ő hontalan és mindig is az volt, és

b/ születése időpontjában apja vagy anyja a /4/ bekezdésben említett meghatározású állampolgár vagy alattvaló

volt, és

c/ ez a személy az Egyesült Királyságban vagy egy függő területen (bármelyiken) volt a kérelem idpontjával végződő 3 éves időszak kezdetén és (a 6.§-tól függően) a napok száma, melyeken ő távol volt mind az Egyesült Királyságtól, mind a függő területektől ebben az időszakban nem haladja meg a 270-et.

/2/ Egy személy, aki jogosult a jelen § alapján való nyilvántartásba vételre:

a/ ennek alapján az általa a /3/ bekezdéssel összhangban elérhető meghatározású állampolgárként vagy alattvalóként kerül nyilvántartásba vételre, és

b/ ha számára egynél több meghatározás érhető el, ő ezen § alapján mint bármelyik egy vagy több, általa elérhető meghatározású vagy mint (az általa) az e § alapján benyújtott kérelemben kivántként megjelölt állampolgár kerül nyilvántartásba vételre.

/3/ E § alkalmazásában, ez ezen § alapján való nyilvántartásba vételre jogosult személy által elérhető állampolgári vagy alattvalói meghatározások (a következők):

a/ egy olyan személy esetében, akinek az apja vagy az anyja e személy születésekor a /4/ bekezdésben emlitett meghatározású állampolgár volt, bármely ott emlitett állampolgári meghatározás, amely az apjára vagy az anyjára akkor vonatkozott;

b/ minden egyéb esetben, az e törvény alapján (való) brit alattvaló.

/4/ Az /1/ és /3/ bekezdésben hivatkozott meghatározások (a következők:) brit állampolgár, a Brit Függő Területek állampolgára, brit tengerentúli állampolgár és az e törvény

alapján (való) brit alattvaló.

A hatálybalépés előtt hontalanként született személyek

5.§ /1/ Egy személy, aki a hatálybalépés előtt született, jogosult arra, hogy a jelen § alapján való nyilvántartásba vétel iránti kérelmére ilyenként vegyék nyilvántartásba, ha (az ő esetében) a körülmények olyanok, hogy:

a/ ha ez a törvény még nem került megszavazásra, az ezen törvény által hatályon kivül helyezett vagy módositott becikkelyezések (törvényhelyek) még megfelelően hatályban voltak, és

b/ ha az ezen § alapján benyújtott kérelem időpontjában kérelmet nyújtottak volna be ezen személynek az 1964. évi (2.sz.) brit állampolgársági törvény (hontalan személyek - 1964. c.54.) 1. szakasza alapján az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraként való nyilvántartásba vétele iránt ez a személy jogosult lett volna ezen szakasz alapján az ilyen állampolgárként való nyilvántartásba vételre.

/2/ Egy személy, aki a jelen § alapján nyilvántartásba vételre jogosult, nyilvántartásba vételre kerül mint olyan állampolgár, amilyenné vált volna a hatálybalépéskor, ha közvetlenül a hatálybalépés előtt, ő az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraként volt nyilvántartásba véve az 1964. évi (2.sz.) brit állampolgársági törvény (1964. c.54.) 1. szakasza alapján és ezen szakasz /1/ bekezdés a/-c/ pontjaiban emlitett jogalapok bármelyikén jogosult lett volna arra, hogy ilyenként vegyék nyilvántartásba az ezen § /1/ bekezdése a/ és b/ pontjában leirt körülmények alapján.

6.§ Ha az egyedi eset sajátos körülményeire tekintettel a miniszter megfelelőnek tartja, a 3.§ és a 4.§ alkalmazásában azt a személyt, aki a kérelem alanya, úgy kezelheti, mintha az teljesitette volna az azon § /1/ bekezdése c/ pontjában foglalt feltételt, bár a napok száma, amelyeken az távol volt mind az Egyesült Királyságtól, mind a függő területektől az ott emlitett időszakban meghaladja az ott emlitett számot.

3. sz. Függelék

Országok, amelyek állampolgárai nemzetközösségi állampolgárok

Antigua és Barbuda
Ausztrália
Bahama-szigetek
Bangladesh
Barbados
Belize (volt Brit-Honduras)
Botswana
Ciprusi Köztársaság
Dominika
Fidzsi-szigetek
Gambia
Ghana
Grenada
Guyana
India
Jamaica
Kanada
Kenya
Kiribati
Lesotho
Malawi
Malaysia
Málta
Mauritius
Nauru
Nigéria
Nyugat-Szamoa
Pápua Új-Guinea
Saint Lucia
Saint Vincent (és Grenadine)
Salamon-szigetek
Seychelle-szigetek
Sierra Leone
Sri Lanka
Szingapur
Szváziföld
Tanzánia
Tonga
Trinidad és Tobago
Tuvalu
Uganda
Új-Zéland
Zambia
Zimbabwe

4. sz. Függelék

Az 1971. évi bevándorlási törvény (1971. c.77.)
módositásai

1.§ Ebben a Függelékben az "1971. évi törvény" az 1971. évi bevándorlási törvényt jelenti.

2.§ A "honos" (patrial):

a/ ahol az 1971. törvény rendelkezéseit felsoroló alábbi táblázat első oszlopában előfordul, valamint e törvény 6. szakasz /2/ bekezdésében történt első említéskor "brit állampolgár" (kifejezéssel) helyettesitendő;

b/ ahol az 1971. évi törvény rendelkezéseit felsoroló alábbi táblázat második oszlopában előfordul, valamint e törvény 6. szakasz /2/ bekezdésében történt utolsó említéskor "brit állampolgárok" kifejezéssel helyettesitendő.

TÁBLÁZAT

/1/	/2/
"brit állampolgár"	"brit állampolgárok"
3.§ /1/,/5/,/6/,/8/ bekezdés;	3.§ /7/ bekezdés (kétszer);
5.§ /2/ bekezdés;	4.§ /4/ bekezdés;
9.§ /4/ bekezdés;	8.§ /2/ bekezdés;
14.§ /2/ bekezdés;	9.§ /2/ bekezdés;
24.§ /1/ bekezdés;	29.§ /1/ bekezdés;
a 33.§ /1/ bekezdésében a	a 2. sz. Függelékben:
"belépési engedély" és a	26.§ /1/ bekezdés.
"munkavállalási engedély";	
a 2. sz. Függelékben,	
a 2.§ /1/a, 3.§ /1/, 6.§ /1/,	
12.§ /2/ és 13.§ /2/ bekezdések.	
A 4. sz. Függelékben az 1.§ /1/	
és /2/, 3.§ /1/ bekezdések és a	
4.§.	

3.§ /1/ A "honossági bizonyitvány" (certificate of patriality), bárhol is fordul elő (a 33.§ /1/ bekezdés kivételével) az 1971. évi törvényben (a 13.§ /2/, 22.§ /4/a/ és /5/a/, 26.§ /1/d/ - kétszer - szakaszokban és a 2. sz. Függelék 19.§ /2/ bekezdésében - kétszer) a "jogosultsági bizonyitvány" (certificate of entitlement) [kifejezéssel] helyettesitendő.

/2/ A 33.§ /1/ bekezdés azon részében, amely definiálja a "honossági bizonyitványt", a "honossági" szót "jogosultsági" szóval kell helyettesiteni.

4.§ Az 1971. évi törvény 3.§ /7/ bekezdésében (elérhető hatalom [kényezritő eszközök], ahol az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgáraira kivetett korlátozások vagy feltételek vannak, amikor ők elhagynak vagy el kivánnak hagyni más országokat), "az Egyesült Királyság és gyarmatai állampolgárai" helyettesitendő a "brit állampolgárok, a Brit Függő Területek állampolgárai vagy brit tengerentúli állampolgárok" [kifejezéssel].

5.§ Az 1971. évi törvény 8.§ /5/ bekezdésében a "letelepedett" (settled) szótól kezdve (amelynek folytán személyek nem tekintendők úgy az 1971. évi törvény alkalmazásában, mint akik az Egyesült Királyságban telepedtek le, ám jogosultak bizonyos mentességekre) [a szöveg] helyettesitendő: "letelepedett az Egyesült Királyságban bármikor, amikor jogosult volt a korábbi bevándorlási törvények alapján bármely olyan mentességre, amelyek közül bármelyiket a /3/ vagy /4/b/ bekezdés, vagy a fenti c/ pont

avagy a fenti /2/ bekezdés alapján bármely rendelkezés biztositja."

6.§ Az 1971. évi 25.§ /5/ bekezdésében (az illegális belépéshez való segitségnyújtás és a rejtegetés bűncselekményeiről szóló rendelkezések kiterjesztése a bizonyos meghatározású személyek által az Egyesült Királyságon kivül elkövetett cselekményekre), az a/-e/ bekezdésekben helyettesiteni kell:

"a/ egy brit állampolgár, a Brit Függő Területek egy állampolgára, vagy egy brit tengerentúli állampolgár által;

b/ egy személy által, aki az 1981. évi brit állampolgársági törvény alapján brit alattvaló, vagy

c/ brit védett személy által (e törvény értelmében)."

7.§ Az 1971. évi törvény 33. szakaszában (értelmezés):

a/ az /1/ bekezdésben -

/I/ a "letelepedett" (settled) definiciójában, a "-val" (with)-tól kezdve helyettesitendő a "fenti /2A/ bekezdéssel", és

/II/ a "hajó" definiciója után betoldandó:

" "az Egyesült Királyság útlevele" egy forgalomban lévő útlevél, amelyet az Egyesült Királyság kormánya, vagy a Szigetek bármelyikének alkormányzója vagy bármely olyan terület kormánya, amely terület az 1981. évi brit állampolgársági törvény értelmében jelenleg függő terület, ad ki", és

b/ a /2/ bekezdés után betoldandó:

"/2A/ A fenti 8.§ /5/ bekezdésétől függően, a hivatkozások egy, az Egyesült Királyságban letelepedett személyre, hivatkozást jelentenek arra, hogy ő rendszerint ott tartózkodik, anélkül, hogy a bevándorlási jogszabályok szerinti bármely korlátozás alá esne abban az időszakban, amelyben ő ott maradhat."

5. sz. Függelék

Az állampolgári (hűség)eskü formája

Az állampolgári eskü formája az alábbi, (azzal, hogy) a "válva" szó elé a következő kifejezések közül a megfelelőt kell betoldani, nevezetesen:

"brit állampolgárrá"

"a Brit Függő Területek állampolgárává"

"brit tengerentúli állampolgárrá"

"brit alattvalóvá".

Hűségeskü

Én, XY, esküszöm a mindenható Istenre, hogy ..... válva hűséges leszek és igaz engedelmességgel viseltetek Őfelsége a Királynő Második Erzsébet, (csakúgy, mint) az Ő Örökösei és Jogutódai iránt."

6. sz. Függelék

A Brit Függő Területek

Anguilla

Bermuda

Brit Antarktisz Terület (Déli-sarkvidéki terület)

Falkland-szigetek és tartozékai

Gibraltár

Hongkong

Kajmán-szigetek

Monserrat

Pitcairn, Henderson, Ducie és Oeno-szigetek

S(ain)t Christopher és Nevis

Szent Ilona és tartozékai

Turk- és Caicos-szigetek

Virgin-szigetek

Akrotiri és Dhekelia szuverén alapterületek (azaz az 1960. évi Ciprus-törvény (1960. c.52.) 2/1/ szakaszában emlitett területek).

7. sz. Függelék*/

Következményszerű módositások

Letelepedési törvény (12 & 13 Will. 3. c.2.)

.....

Legitimációs nyilatkozat törvény, 1858 (c.93)

.....

Tengeralatti távbeszélő törvény, 1885 (c.49)

.....

Brit állampolgársági törvény, 1948 (c.56)

.....

Irországi törvény, 1949 (c.41)

.....

Rágalmazási törvény, 1952

.....

Rágalmazási törvény (Észak-Irország), 1955 (c.11/N.1.)

.....

Ciprusi törvény, 1960 (c.52)

.....

Szükségállapoti jogról szóló (Újracikkelyezések és hatályon kivül helyezések) törvény, 1964 (c.60)

.....

Diplomáciai kiváltságok törvény, 1964 (c.81)

.....

Nemzetközösségi titkársági törvény, 1966 (c.10)

.....

---

*/ Terjedelmi okokból a 7. sz. Függeléknél csak a törvények cimeit közöljük; a 8. sz. Függeléknek pedig csak a cimeit.

Nyugat-India törvény, 1967 (c.4)

.....

Tengeri (stb.) rádióközvetitési törvény (bűncselekmények), 1967. (c.41)

.....

Antarktisz szerződés(ről szóló) törvény, 1967 (c.65)

.....

Menekülő bűnelkövetők(ről szóló) törvény, 1967 (c.68)

.....

Konzuli kapcsolatok(ról szóló) törvény, 1968 (c.18)

.....

Tanzánia törvény, 1969 (c.29)

.....

Személyi és vállalati jövedelemadó törvény, 1970 (c.10)

.....

Kereskedelmi hajózási törvény, 1970 (c.36)

.....

Repülőgép-eltéritési törvény, 1971 (c.70)

.....

Polgári repülési törvény, 1971 (c.75)

.....

A repülőgépek védelméről szóló törvény, 1973 (c.47)

.....

Gyermekek(ről szóló) törvény, 1975 (c.72)

.....

Örökbefogadási törvény, 1976 (c.36)

.....

Országos Egészségügyi Szolgáltatás(ról szóló) törvény, 1977 (c.49)

.....

Salamon-szigetek törvény, 1978 (c.15)

.....

(Skót) örökbefogadási törvény, 1978 (c.28)

.....

Országos Egészségügyi Szolgálat (Skócia) törvény, 1978 (c.29)

.....

Állami immunitási törvény, 1978 (c.33)

.....

Mélytengeri bányászat (ideiglenes intézkedések) törvény, 1981 (c.53)

.....

8. sz Függelék

Átmeneti rendelkezések

A hatálybalépéskor függőben lévő honositási vagy nyilvántartásba vételi kérelmek

.....

Külföldi országokban kevesebb mint egy évvel a hatálybalépés előtti bizonyos születések nyilvántartásba vétele az Egyesült Királyság konzulátusán, a hatálybalépés után

.....

Nyilatkozatok bizonyos személyek által, akik az 1960. évi Ciprus törvény (1960. c.52) alapján kiadott törvényerejű rendelet (Order of Council) folytán megszüntek az Egyesült Királyság és gyarmatainak állampolgárai lenni

.....

A hatálybalépéskor függőben lévő honossági bizonyitványok (certificates of patriality) iránti kérelmek

.....

Fellebbezések az 1971. évi bevándorlási törvény (1971. c.77) II. része alapján

.....

NÉMET SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG

Birodalmi és állampolgársági törvény

1913. július 22. (számos módositással)*/

Első fejezet

Általános előirások

1.§

Német az, aki közvetlen birodalmi polgársággal rendelkezik.

2.§

Második fejezet

Szövetségi állambeli polgárjog

3.§

Az állampolgárság elnyerhető:

1. születéssel (4.§);
2. törvényesitéssel (5.§);
3. gyermekkéfogadással (6.§);
4. (tárgytalan);
5. külföldi esetében honositással (8-16.§).

4.§

/1/ A születéssel elnyeri az állampolgárságot

1. a törvényes gyermek, ha az egyik szülő német,
2. a házasságon kivüli gyermek, ha anyja német.

---

*/ Egységes szerkezetben: Staats- und Verwaltungsrecht. Sammlung öffentlichrechtlicher Vorschriften. 1986.

/2/ Azt a gyermeket, akit valamelyik szövetségi állam területén találják (talált gyermek), az ellenkező bizonyitásáig a szóbanforgó szövetségi állam egy polgára gyermekének kell tekinteni.

5.§

Az egy német polgár általi, a német törvények értelmében érvényes törvényesités a gyermek részére az apa állampolgárságát alapozza meg.

6.§

A német törvények szerint egy német polgár által gyermekként való érvényes befogadással, az a gyermek, aki a befogadási folyamodvány időpontjában még nem töltötte be a 18. életévét, elnyeri az állampolgárságot. Az állampolgárság elnyerése kiterjed a gyermek leszármazóira.

7.§

/1/ Hatályon kivül helyezve.

/2/ A szülői hatalom alatt álló vagy gyámság alatt álló személy nevében, ha 16. életévét még nem töltötte be, a folyamodványt törvényes képviselője nyújtja be; ha már betöltötte a 16. életévét, akkor kérelméhez a törvényes képviselő hozzájárulására van szükség.

8.§

/1/ Azt a külföldit, aki belföldön letelepedett, annak a szövetségi államnak, amelynek a területén letelepedett, honositani lehet kérelmére, ha

1. eddigi hazájának a törvényei szerint korlátozás nélkül cselekvőképes, vagy a német törvények szerint korlátozás nélkül cselekvőképes lenne, vagy, ha a kérelem benyújtása a 7.§ /2/ bekezdés, 2. pontja megfelelő alkalmazásával törvényes képviselője részéről vagy annak a hozzájárulásával történt,
2. feddhetetlen életmódot folytatott,
3. letelepedése helyén saját lakást vagy elszállásolást talált és
4. maga és hozzátartozói képesek eltartani magukat ezen a helyen.

/2/ A honositás előtt meg kell hallgatni a 2-4. pont alatti követelményekről a letelepedés helyének a községi szervét, ha pedig ennek nincs önálló szegényszövetsége (ma: társadalmi segélyezési szerv), a szegények szövetségét is.

9.§

/1/ Német nők férjeit a 8.§ feltételei szerint kell honositani, ha

1. eddigi állampolgárságukat elveszitik vagy feladják és
2. biztositva van, hogy beilleszkednek a német életviszonyokba,

kivéve, ha a honositással a Német Szövetségi Köztársaság jelentős érdekei állanak szemben, különösképpen a külső és belső biztonság, valamint az államközi kapcsolatok terén.

/2/ Az /1/ bekezdés szerinti szabályozás érvényes akkor is, ha a honositást a német férj halála utáni egy év eltelte előtt, vagy a házasságot felbontó itélet jogerőre emelkedésétől számitott egy év eltelte előtt kérelmezik, és a

kérelmező köteles gondoskodni egy, a házasságból származó gyermekről, aki már rendelkezik német állampolgársággal.

/3/ Kiskorúak egyenlőek a teljes korúakkal.

10-12.§

Hatályon kivül helyezve

13.§

A korábbi német állampolgárt, aki nem telepedett le belföldön, kérelmére honosithatja az a szövetségi állam, amelyhez korábban tartozott, ha megfelel a 8.§ /1/ bekezdés, 1. és 2. pontjai követelményeinek; azonos megitélés alá esik a korábbi német állampolgárral, aki ilyentől származik, vagy gyermekként befogadták. A honositás előtt közölni kell ezt a birodalmi kancellárral (ma: a szövetségi belügyminiszterrel); a honoasitás elmarad, ha a birodalmi kancellár (ma: szövetségi belügyminiszter) kifogást emel.

14-15.§

Hatályon kivül helyezve

16.§

/1/ A honositás a felsőbb közigazgatási hatóság által erről kiállitott okirat átnyújtásával válik hatályossá. A tartományi kormányok felhatalmazást kapnak, hogy az illetékes hatóságot rendelettel az 1. ponttól eltérően határozzák meg. Ezt a felhatalmazást átruházhatják a legfelsőbb tartományi hatóságokra.

/2/ Hacsak az okiratban nincs erre vonatkozó fenntartás, a honositás kiterjed azokra a gyermekekre, akiknek a

törvényes képviseletére a szülői gondoskodás folytán a honositott jogosult. Kivételt képeznek azok a lányok, akik házasok vagy házasok voltak.

17.§

Az állampolgárság megszünik:

1. elbocsátással;
2. külföldi állampolgárság elnyerésével;
3. lemondással;
4. külföldi által gyermekként való befogadással;
5. hatályon kivül helyezve;
6. hatályon kivül helyezve.

18.§

/1/ Olyan személynek az elbocsátását, aki szülői hatalom vagy gyámság alatt áll, csak a törvényes képviselő kérelmezheti és csak a német gyámhatóság hozzájárulásával. A gyámhatóság (bíróság) döntése ellen az államügyészség is panasszal élhet; a panasszal foglalkozó bíróság döntése ellen további panasz korlátozás nélkül megengedett.

/2/ A gyámhatóság (bíróság) hozzájárulása nem szükséges, ha az apa vagy az anya az elbocsátást saját maga és egyben, a szülői gondoskodás folytán a gyermek részére is kérelmezi, és a kérelmező jogosult a gyermekről való gondoskodásra. Ha valamely, az anya részére nyújtott támogatás érvénye kiterjed a gyermek személyének a gondozására is, akkor az anyának a gyermek elbocsátására vonatkozó kérelemhez szüksége van a támogatást nyújtó hozzájárulására.

20-21.§

Hatályon kivül helyezve

22.§

/1/ Az elbocsátást nem szabad megadni a következők részére:

1. Hivatalnokok, birók, a szövetségi hadsereg katonái és egyéb olyan személyek, akik közszolgálatban vagy ilyen hivatali viszonyban vannak, mindaddig, amig szolgálati és hivatali viszonyuk be nem fejeződik, a tiszteletbeli hivatalt ellátó személyek kivételével;
2. hadkötelesek, ameddig a szövetségi védelmi miniszter vagy az általa megjelölt szolgálati hely ki nem jelenti, hogy az elbocsátással szemben nem állanak fenn kifogások.

/2/ Hatályon kivül helyezve.

23.§

/1/ Az elbocsátás a saját (illetőségi) állam valamely magasabb közigazgatási hatósága által kiállitott elbocsátási okirat átnyújtásával válik hatályossá. Az okiratot nem nyújtják át olyan személyeknek, akik le vannak tartóztatva, vagy akiknek a letartóztatását vagy őrizetbe vételét birói vagy rendőrségi hatóság elrendelte. A tartományi kormányok felhatalmazást kapnak, hogy az illetékes hatóságot az 1. mondatban foglaltaktól eltérően, rendeletben meghatározzák. Ezt a meghatalmazást átrhuzáhatják a legmagasabb tartományi hatóságokra.

/2/ Ha az elbocsátásnak egyidejűleg a folyamodó gyermekeire is vonatkoznia kell, akkor az elbocsátási okiratban

ezeket a személyeket is név szerint fel kell tüntetni.

24.§

Az elbocsátás meg nem történtnek tekintendő, ha az elbocsátott a részére biztositott külföldi állampolgárságot az elbocsátási okirat kiszolgáltatásától számitott egy éven belül nem szerezte meg.

25.§

/1/ Az a német, akinek belföldön nincs lakóhelye, és nem tartózkodik állandóan ott, a külföldi állampolgárság elnyerésével elveszíti állampolgárságát, ha ez az elnyerés az ő vagy pedig a törvényes képviselő kérelmére történik - a képviselt mindenesetre csak akkor, ha fennállnak azok az előfeltételek, amelyek mellett a 19.§ szerint az elbocsátásért folyamodni lehetett.

/2/ Nem veszti el az állampolgárságot az a személy, aki a külföldi állampolgárság elnyerése előtt kérelmére irásbeli hozzájárulást kapott állampolgárságának a megtartására saját (illetőségi) államának az illetékes hatóságától. A hozzájárulás megadása előtt meg kell hallgatni a német konzult.

/3/ A Szövetségi Tanács hozzájárulásával a birodalmi kancellár (ma: szövetségi belügyminiszter) elrendelheti, hogy olyan személyeknek, akik állampolgárságot kivánnak elnyerni egy meghatározott külföldi államban, a /2/ bekezdésben emlitett hozzájárulást nem szabad megadni.

26.§

/1/ Egy német lemondhat állampolgárságáról, ha több állampolgársággal rendelkezik. A lemondást irásban kell kinyilvánitani.

/2/ A lemondási nyilatkozatnál szükség van az elbocsátási okirat kiszolgáltatására és a 23.§ szerint illetékes hatóság hozzájárulására. A hozzájárulást meg kell tagadni, ha az elbocsátást a 22.§ /1/ bekezdése értelmében nem lenne szabad megadni; ez nem érvényes, ha a lemondást tevő

1. tartós tartózkodási helye legalább tiz év óta külföldön van, vagy
2. hadkötelesként a 22.§ /1/ bekezdés, 2. pont értelmében azon államok egyikében, amelyeknek az állampolgárságával rendelkezik, katonai szolgálatot teljesitett.

/3/ Az állampolgárság elveszitése a jóváhagyó hatóság által kiállitott lemondási okirat kiszolgáltatásával áll be.

/4/ Kiskorúakra a 19.§ megfelelően érvényes.

27.§

Egy német elveszíti az állampolgárságot egy külföldi által a német törvények szerint hatályos gyermekké fogadással, ha ezzel enyeri a befogadó állampolgárságát. Nem következik be az elveszités, ha a szülők közül a némettel rokonságban marad. Az elveszités kiterjed a kiskorú leszármazottakra, akiket illetően a személyi gondozásra a befogadott jogosult, ha az állampolgárságnak a befogadott általi elnyerése az 1. pont szerint a leszármazottakra is kiterjed.

28-29.§

Hatályon kivül helyezve

30.§

Tárgytalan

31-32.§

Hatályon kivül helyezve

Harmadik fejezet

Hatályon kivül helyezve

33.§

Tárgytalan

34-35.§

Más jogszabály érvényes, hatályon kivül helyezve

Negyedik fejezet

Záró rendelkezések

36.§

Tárgytalan

37.§

Amennyiben a birodalmi törvényekben, vagy a tartományi törvényekben a szövetségi állampolgárság elnyeréséről és elveszitéséről szóló 1870. június 1-i törvény előirásaira, vagy a külföldiek honositásáról szóló 1875. december 20-i törvény birodalmi szolgálatban alkalmazott előirásaira

történik utalás, ezeknek a helyére a jelen törvény megfelelő előirásai lépnek.

38.§

/1/ Az állampolgársági ügyekben végzett hivatali cselekményekért - amennyiben a törvény nem rendelkezik másként - költségeket (illetékeket és készkiadásokat) állapitanak meg.

/2/ A szövetségi belügyminiszter felhatalmazást kap, hogy - a Szövetségi Tanács jóváhagyásával - a költségköteles tényállásokat egyenként rendelettel meghatározza és szabályozza az illetéktételeket, valamint a készkiadások kiegyenlitését. Az illetéknek nem szabad meghaladnia a honositásért a DM 5000-et, az elbocsátásért a DM 100-at, a fenntartáshoz való hozzájárulásért a DM 500-at, az állampolgársági okiratért és egyéb igazolásokért a DM 100-at.

39.§

/1/ A szövetségi belügyminiszter a Szövetségi Tanács beleegyezésével általános igazgatási előirásokat ad ki a honositási, elbocsátási és lemondási okiratról, valamint azokról az okiratokról, amelyek az állampolgárság igazolására szolgálnak.

/2/ Hatályon kivül helyezve.

40.§

/1/ Az elbocsátásra vonatkozó folyamodvány elutasitásával szemben a 21.§ és 22.§ esetében megengedett a fellebbezés.

/2/ A hatóságok illetékességének, valamint az eljárásnak a meghatározása a tartományi törvények szerint történik, ha pedig a tartományi törvényekben nincsenek erre vonatkozó előírások, az ipari törvény 20.§ és 21.§ szerint.

41.§

A jelen törvény 1914. január 1-én lép hatályba.

Módosító törvény az állampolgársági törvényhez

Törvény
a birodalmi állampolgársági törvény módositásáról
1935. május 15.

A birodalmi kormány a következő törvényt hozta, amelyet ezennel kihirdet:

1.§

A német állampolgárság megadásáról a honositási hatóságok döntenek, kötelességszerű mérlegelés után. Honositásra vonatkozó igény nincs.

2.§

Az 1913. július 22-i állampolgársági törvény (Birodalmi Hivatalos Lap, 583. o.)10., 11., 12. cikke, a 26. cikk 3. bekezdésének 2. pontja, 31. cikke és 32. cikk, 3. bekezdése hatályukat vesztik; ugyanez érvényes a 15. cikk, 2. bekezdésre és a 34. cikkre annyiban,, amennyiben ezek megengedik a honositásra vonatkozó igényt.

3.§

A jelen törvény kihirdetése napján lép hatályba.

OLASZORSZÁG

Az állampolgárságról szóló törvény*/

1.§ Születésénél fogva állampolgárságot szerez az a személy,

/1/ akinek az apja állampolgár;

/2/ akinek az anyja állampolgár, abban az esetben, ha az apa ismeretlen vagy nem olasz állampolgár, és egyéb állampolgársággal sem rendelkezik, vagy pedig a gyermek nem követi a külföldi apa állampolgárságát, úgy, ahogy azt az apa országának törvényei előirják; (Ezt a normát az 1983. április 21-i 123. sz. törvény - melyről a következő paragrafusban teszünk említést - eltörölte, miután az 1983/30. sz. határozat megállapitotta annak alkotmányellenes voltát a következő pontokban:

a/ az 1982/555. sz. 1. törvény 1. szakaszában, ahol nem ismeri el, hogy az állampolgársággal rendelkező anya gyermeke is állampolgárságot szerezhet születésével;

b/ a volt 87. sz. 1953. március 11-i törvény 27. szakaszában, amely jelenleg az 1982/555. sz. 2. sz. törvény 1. szakasza, amely csak néhány jelentéktelen feltételt állit arra az esetre, ha a gyermek az anya állampolgárságát kivánja felvenni.

---

*/ Az 1912. június 13-i 555. sz. törvény, amelyet az 1934. december 1-i 1997. sz. törvényerejű rendelet és az 1977. október 3-i 753. sz. törvény módositott.
= Leggi fondamentali del diritto pubblico e constituzionale. Milano, 1984. 45-51. p.
= Gazetta Ufficiale della Repubblica Italiana, 1986. No.113.

/3/ aki az ország területén született és mindkét szülője vagy ismeretlen, vagy nem olasz állampolgár, vagy más állampolgársággal sem rendelkezik, vagy pedig a gyermek nem követi külföldi állampolgárságú szüleinek állampolgárságát, úgy, ahogy azt annak az országnak a törvényei előirják.

Az Olaszországban talált, ismeretlen szülők gyermekét az ország területén születettnek kell tekinteni, az ellenkező bizonyitásáig.

2.§ A még nem önálló, kiskorú gyermek származásának törvény előtti elismerése vagy kinyilatkoztatása meghatározza a gyermek állampolgárságát, a jelen törvény normáinak értelmében.

Ilyen értelemben az apa állampolgársága erősebb hatású, még akkor is, ha az apaságot később jelentették be vagy ismerték el, mint az anyaságot. (Ezt a bekezdést a 30/1983. sz. rendelkezés alkotmányellenesnek nyilvánitotta.)

A már nagykorú vagy önálló gyermek elismerése esetén a gyermek megtarthatja eredeti állampolgárságát, de lehetősége van arra is, hogy a törvény előtti nyilatkozat vagy elismeréstől számitott egy éven belül azt az állampolgárságot válassza, amelyet származása megenged.

A jelen cikkely rendelkezéseit alkalmazzák azon gyermekek esetében is, akik apjának vagy anyjának státuszát a Polgári Törvénykönyv 193. szakasza tartalmazza. (Lásd az érvényes Ptk. 269. és azt követő szakaszait.)

3.§ Az a külföldi, aki az ország területén született, vagy akinek szülei a gyermek születése előtt már tiz évig állandó lakosok voltak, állampolgárságot nyerhet, ha:

/1/ katonai szolgálatot teljesit, vagy állami alkalmazást vállal;

/2/ már betöltötte a 18. életévét és az országban állandó lakos, és a 19. életéve betöltése előtt kijelenti, hogy az olasz állampolgárságot választja; (Ezt az 1977. október 3-i 753. sz. törvény /1/ szakasza rendeli igy. Ugyanennek a törvénynek /2/ szakasza értelmében: "Azok a személyek, akik 18. életévük betöltése után egy éven belül nem éltek azzal a jogukkal, hogy az 1912. június 13-i 555. sz. törvény /3/ szakaszának 2. és 3. bekezdése szerint nyilatkozzanak, nyilatkozatukat utólag is megtehetik, mégpedig a jelen törvény életbelépésétől számitott egy éven belül.")

/3/ már legalább tiz éve él az ország területén és a /2/ bekezdésben meghatározott időn belül nem jelenti ki, hogy külföldi állampolgárságát meg akarja őrizni.

A jelen cikkely rendelkezéseit kell alkalmazni arra a személyre is, akinek apja, anyja vagy apai őse születése folytán olasz állampolgár volt.

4.§ Az olasz állampolgárság és a vele járó politikai jogok élvezete az Államtanács véleményének meghallgatása után - (királyi) rendelettel is adományozható annak a külföldinek, aki:

/1/ három évig szolgálta az olasz államot, akár külföldön is;

/2/ legalább öt évig állandó lakosa volt az országnak;

/3/ két éve állandó lakosa az országnak és jelentős szolgálatokat tett Olaszországnak, vagy pedig olasz állampolgárral kötött házasságot;

/4/ hat hónap állandó lakás után, törvény adta joga szerint olasz állampolgár lehetne, de elmulasztotta a szükséges időn belüli nyilatkozattételt.

A kormány joga, hogy kivételes esetekben és speciális körülmények megléte esetén olasz állampolgárságot adományozzon olyan személyeknek, akikre az /1/-/4/ bekezdések nem vonatkoztathatók.

5.§ Az állampolgárság adományozásáról szóló (királyi) rendelet érvényét veszti, ha az adományban részesitett személy nem esküszik hűséget (a királynak) és nem fogadja meg, hogy az állam alkotmányát és törvényeit tiszteletben tartja.

6.§ (Kihagyva)

7.§ Az az olasz állampolgár, aki idegen országban született és él, és születése miatt annak állampolgárának tartják, megőrzi olasz állampolgárságát, hacsak ennek lehetőségét nemzetközi egyezmények nem akadályozzák. Nagykorúságának vagy önállóságának elérésekor azonban lemondhat róla.

8.§ Elveszíti állampolgárságát az a személy, aki:

/1/ önként idegen állampolgárságot vesz fel és külföldre költözik vagy költözött állandó lakosként;

/2/ nem saját akaratából szerzett külföldi állampolgárságot, de nyilatkozatával lemond az olasz állampolgárságról és külföldre költözik vagy költözött állandó lakosként.

Az /1/ és /2/ bekezdésben felsorolt esetekben a kormány eltekinthet a külföldre költözés feltételétől az olyan személy esetében, aki:

/3/ idegen kormánytól megbizást fogadott el, vagy idegen hatalom hadseregében teljesit katonai szolgálatot és erről az

olasz kormány felszólitása ellenére sem mond le.

Az állampolgárság igy történő elveszitése nem mentesit a katonai szolgálat teljesitésének köktelezettsége alól, kivéve azokat az eseteket, melyeket külön törvény szabályoz.

9.§ Az a személy, aki a 7. és 8. szakaszokban szabályozott esetekben elveszíti állampolgárságát, visszaszerezheti azt, ha:

/1/ katonai szolgálatot vállal az ország területén, vagy állami megbizatást fogad el;

/2/ kijelenti, hogy lemond az idegen állampolgárságról, vagy bizonyitja, hogy az olasz kormány tilalma ellenére külföldön vállalt katonai szolgálatról vagy megbizatásról lemondott, és mindkét esetben a lemondástól számitott egy éven belül állandó lakosként visszatér az országba;

/3/ ha az állampolgárság elvesztése külföldi állampolgárság felvétele miatt történt, a visszaszerzéshez elegendő két év állandó lakhely az országban.

A /2/ és /3/ bekezdésekben felsorolt eseteknél az állampolgárság visszaszerzése érvénytelenné válik, ha ezt a kormány megtiltja. A kormány ezt a jogát csak súlyos esetekben gyakorolja és csak az Államtanács egyező véleményével: a /2/ és /3/ bekezdésekben teljesitett feltételek esetén a teljesitéstől számitott három hónapon belül, ha európai állampolgárságról van szó, hat hónapon belül más esetekben.

Lehetséges állandó lakóhelyi kötelezettség nélkül is visszaszerezni az állampolgárságot olyan személynek, aki már több mint két éve elhagyta eredeti lakóhelyét és egy olyan idegen államba kiván települni, amelynek állampolgárságát nem kivánja felvenni. Ebben az esetben azonban szükséges, hogy a

kormány előzetesen hozzájáruljon az állampolgárság visszaszerzéséhez.

10.§ A férjes asszony nem rendelkezhet más állampolgársággal, csak azzal, amivel a férje is rendelkezik. Még akkor sem, ha a házastársak külön élnek.

Az idegen származású nő a házassággal olasz állampolgárságot szerez. (V.ö. a következő paragrafusban emlitett 1983. április 21-i 123. sz. törvény /1/ bekezdésével.) Ezt meg is tarthatja, kivéve, ha az eredeti országba költözéssel visszaszerzi eredeti állampolgárságát.

Az az olasz állampolgárságú nő, aki külföldivel köt házasságot, elveszíti olasz állampolgárságát, természetesen csak akkor, ha férjének van állampolgársága és ez a házasságkötéssel megszerezhető. A házasság megszűnésével visszanyeri állampolgárságát, ha állandó lakóhelyét az ország területén állapitja meg, vagy visszatér oda. Mindkét esetben az állampolgárságot visszakérő nyilatkozat szükséges. A nyilatkozattal együtt igazolnia kell a házasság megszűnésétől számított két éve meglévő állandó lakóhelyet, ha a házasságból nem születtek gyermekek.

11.§ (A feleség állampolgárságáról.) - A feleség megtartja olasz állampolgárságát, hacsak arról kifejezetten le nem mond, még akkor is, ha házasságkötés miatt vagy férjének állampolgárság változtatása miatt idegen állampolgárságot vesz fel. (Igy módosult az 1975. május 19-i 151. sz. törvény 25. szakasza által bevezetett 143. szakasz által módositott 11. szakasz. - Családjogi reform.)

12.§ (Kihagyva)

13.§ Az előzőekben felsorolt valamennyi esetben az állampolgárság megszerzése vagy visszaszerzése csak attól a

naptól számit érvényesnek, amely a megszabott feltételek és előirások teljesitésének napját követi.

Az állampolgárság megszerzésére vagy visszaszerzésére benyújtott kérelmek illeték- és költségmentesek.

14.§ Minden olyan személy, aki az ország területén él, de nem rendelkezik sem olasz, sem más állampolgársággal, az olasz törvények hatálya alá tartozik, ami a polgári jogok gyakorlását és a katonai szolgálat kötelezettségét illeti.

15-16.§ (Kihagyva)

17.§ A jelen törvény által előirt nyilatkozatok azon helység anyakönyvi hivatalában tehetők, melyben a kérelmező letelepedni szándékozik vagy letelepedett, vagy pedig az ország külföldi diplomáciai vagy konzuli képviselője előtt.

A nyilatkozat elfogadásának jogát a kormány (a király) más hivatalos személyre is átruházhatja.

Rendelkezések az állampolgárság tárgyában*/

1.§ Olasz állampolgárság külföldi vagy hontalan házastársa abban az esetben szerezheti meg az olasz állampolgárságot, ha legalább hat hónapig a Köztársaság területén állandó lakása volt, vagy pedig a házasságkötés dátuma utáni harmadik évtől. Mindez csak abban az esetben érvényesithető, ha a házasságot nem bontották fel, nem érvénytelenitették annak polgári jogi hatását és nincs kimondva hivatalosan a különélés.

---

*/ Az 1983. április 21-i 123. sz. törvény.

2.§ Az állampolgárság megszerzését a következő esetek zárják ki:

/1/ a Btk. II. könyvének I. részében az I., II. és III. fejezetekben szabályozott bűncselekmények miatti ítélet;

/2/ az olyan, az olasz igazságszolgáltatási szervek által kiszabott ítélet, amely bármilyen - de nem politikai - bűncselekmény elkövetése miatt több mint két évi elzárást ir elő;

/3/ különleges esetben olyan okok bizonyitható fennállása, amelyek veszélyeztetik a Köztársaság biztonságát.

A rehabilitáció megszünteti az ítélet tiltó hatását.

Ha a kérelmező ellen az első szakasz /1/ bekezdésében foglalt valamelyik bűncselekmény elkövetése miatt büntető eljárás folyik, vagy pedig olyan bűncselekmény elkövetésével vádolják, amelyre az ítélet több mint két évi elzárás lehet, az állampolgárság magadását a végső ítélet kimondásáig fel kell függeszteni.

3.§ Az 1. szakasz értelmében az állampolgárságot a belügyminiszter javaslatára a Köztársaság elnöke adományozza az érdekelt fél kérelmére. Kérelmet a lakóhely polgármesterének vagy az illetékes konzulátuson lehet benyújtani.

A kérelmet az olasz állampolgárságú házastárs is benyújthatja. Ebben az esetben a kérelem benyújtásáról tájékoztatják a külföldi vagy hontalan házastársat, aki harminc napon belül kifejezheti a kérelem tartalmával ellenkező akaratát. Az ilyen jellegű nyilatkozat kizárja az első szakaszban leirt rendelkezés megtételét.

4.§ A belügyminiszter indokolt esetben visszautasithatja a kérelmet akkor, ha a 2. szakaszban felsorolt korlátozó

tényezők fennállnak. Ahol a Köztársaság biztonságát fenyegető okok állnak fenn, az elutasitó rendelkezést az Államtanács megegyező véleménye esetén adják ki. Ebben az esetben az elutasitástól számitott öt év elmúlta után a kérelem újra beadható.

A kérelmet elutasitó rendelkezést csak a kérelem benyújtásától számitott egy éven belül lehet kiadni.

5.§ Olasz állampolgárnak számit az olasz állampolgárságú apa vagy anya által örökbefogadott kiskorú.

A gyermek kettős állampolgársága esetén, a nagykorúság elérésétől számitott egy éven belül folyamodni kell az egyik állampolgárság megtartásáért.

6.§ A 4. szakasz második bekezdésében emlitett egy év két évre emelhető a törvény életbelépésétől számitott három éves perióduson belül.

7.§ Az az asszony, aki ezen törvény életbelépése előtt olasz állampolgárral kötött házassága révén szerzett állampolgárságot, két éven belül lemondhat arról, a Ptk. 36. szakaszának megfelelően az illetékes hatóságoknak tett nyilatkozatával.

8.§ A jelen törvénnyel összeegyeztethetetlen valamennyi intézkedés érvényét veszti.

Az 1986. május 15-i 180. sz. törvény

Az állampolgárságról rendelkező 1983. április 21-i 123. törvény 5. cikkelyével kapcsolatos módositások

A Képviselőház és a Köztársaság Szenátusa beleegyezésével a Köztársasági Elnök jóváhagyja a következő törvényt.

1. cikk

1. Az 1983. április 21-i 123. sz. törvény 5.§-ának /2/ bekezdésében emlitett határidő az állampolgárságról szóló új egységes törvény életbelépéséig meghosszabbitandó.

2. Aki azért veszitette el állampolgárságát, mert az előző bekezdésben emlitett intézkedés szerint nem nyújtott be kérelmet, visszaszerezheti azt, ha az idézett törvény 3.§-nak /1/ bekezdésében emlitett hatóság előtt nyilatkozatot tesz.

2. cikk

1. A jelen törvény az Olasz Köztársaság Hivatalos Közlönyében történt publikálást követő napon lép életbe.

Jelen törvény, az állam pecsétjével ellátva, befűzendő az Olasz Köztársaság törvényeinek és dekrétumainak Hivatalos Gyűjteményébe. Mindenkinek, akit illet, kötelessége betartani és betartatni azt mint az Állam törvényét.

SVÁJC

Szövetségi törvény a svájci polgárjog elnyeréséről és elvesztéséről*/

(1952. szeptember 29.)

I. Az állampolgárság elnyerése és elvesztése a törvény erejénél fogva

A. Az állampolgárság elnyerése a törvény erejénél fogva

1. cikk

Leszármazás útján

/1/ Svájci polgár születésénél fogva:

a/ az a gyermek, akinek a szülei egymással házasságban élnek és akinek apja vagy anyja svájci polgár, a 2. cikk fenntartásával;

b/ olyan svájci polgár nő gyermeke, aki az apával nincs házasságban.

/2/ A kiskorú külföldi gyermek elnyeri a svájci polgárjogot, mintha az elnyerés a születéssel történt volna:

a/ ha apja svájci polgár és az anyát utólag feleségül veszi;

---

*/
- 1952. szeptember 29. = Sammlung der eidgenössischen Gesetze, 1952. No.53. 1087-1101. p.
Kiegészítés: - 1956. dec. 7. = u.o. 1957. No.15. 306-307. p.
- 1979. dec.14. = u.o. 1980. No.16. 330-331. p.
Kiigazitás: - 1956. dec. 7. = u.o. 1957. No.16. 336. p.
Módositás: - 1972. jún.30. = u.o. 1972. No.52. 2827-2828.p.
- 1976. jún.25. = u.o. 1977. No.7. 261-262. p.
- 1984. dec.14. = u.o. 1985. No.15. 420-423. p.

b/ ha szülei nincsenek egymással házassági kötelékben és a gyermek névváltoztatás folytán a svájci apa családi nevét nyeri el, mivel ennek szülői hatalma alatt növekszik fel.

/3/ Ha annak a kiskorú gyermeknek, aki a /2/ bekezdés értelmében elnyeri a svájci polgárjogot, saját gyermekei vannak, ezek ugyencsak elnyerik a svájci polgárjogot.

2. cikk

Svájci nő gyermeke, házasságkötés folytán

/1/ Egy külföldi férfinek egy olyan svájci nővel kötött házasságából származó gyermeke, aki a svájci polgárjogot egy svájci polgárral korábban kötött házassággal nyerte el, csupán akkor lesz svájci polgár, ha (a gyermek) a születéssel nem nyerhet el más állampolgárságot, vagy nagykorúvá válása előtt hontalanná válik.

/2/ A gyermekkel együtt annak gyermekei is elnyerik a svájci polgárjogot.

3. cikk

Házasságkötés útján

/1/ A külföldi nő svájci állampolgárral kötött házasságával elnyeri a svájci állampolgárságot.

/2/ Ha a házasságot érvénytelenné nyilvánitják, úgy az a nő, aki a házasságkötéskor jóhiszemű volt, megtartja a svájci állampolgárságot.

/3/ Az érvénytelenné nyilvánitott házasságból származó gyermekek svájci állampolgárok maradnak, tekintet nélkül

szüleik jó- vagy rosszhiszemű voltára.

4. cikk

Kantonbeli és községi polgárjog

/1/ Aki a svájci polgárjogot elnyeri, megszerzi a kantonbeli és községi polgárjogot, mégpedig

a/ az apáét az 1. cikk /1/ bekezdés, a/ pont esetében, ha mindkét szülő svájci, és az 1. cikk /2/ bekezdés esetében;

b/ az anyáét az 1. cikk /1/ bekezdés, a/ pont esetében, ha csupán ő svájci állampolgár, továbbá az 1. cikk /1/ bekezdés, b/ pont, valamint a 2. cikk esetében;

c/ a férjét a 3. cikk esetében.

/2/ A gyermek elveszíti az anyának az /1/ bekezdés, b/ pont értelmében elnyert kantonbeli és községi polgárjogát és a vele házasságot kötött apa polgárjogait szerzi meg, ha ez utóbbi a gyermek nagykorúsága előtt svájci polgárrá válik.

5. cikk

Hatályon kívül helyezve

6. cikk

Talált gyermek

/1/ Az ismeretlen származású, Svájcban talált gyermek annak a kantonnak a polgárává válik, amelyben kitették, és ezzel svájci állampolgár lesz.

/2/ A kanton határozza meg, hogy mely községben kap polgárjogot.

/3/ Az ily módon elnyert polgárjogok elenyésznek, ha megállapitják a gyermek származását, amennyiben még kiskorú és nem válik hontalanná.

7. cikk

Örökbefogadás

/1/ Ha egy svájci állampolgár egy kiskorú külföldi gyermeket örökbefogad, a gyermek elnyeri az örökbefogadó kantonbeli és községi polgárjogát és ezzel együtt a svájci állampolgársági jogot.

/2/ A 2. cikk értelemszerűen alkalmazható.

B. Az állampolgárság elvesztése a törvény erejénél fogva

8. cikk

Hatályon kivül helyezve

8a. cikk

Örökbefogadás által

/1/ Ha egy kiskorú svájci állampolgárt egy külföldi örökbefogad, az, az örökbefogadással elveszíti a svájci állampolgársági jogot, ha az örökbefogadással megszerzi az örökbefogadó állampolgárságát vagy már rendelkezik azzal.

A svájci polgárjog elvesztése nem következik be, ha az örökbefogadással az egyik, svájci szülőhöz fűződő gyermeki jogviszony fennmarad.

/2/ Ha az örökbefogadás megszünik, úgy a svájci állampolgársági jog elveszitése be nem következettnek tekintendő.

9. cikk

Házasság útján

/1/ A svájci állampolgárságú nő elveszíti a svájci állampolgárságot egy külföldivel kötött házassága útján, ha a férj állampolgárságát elnyeri a házasság folytán vagy már rendelkezik vele, és amennyiben a kihirdetéskor vagy a házasságkötéskor nem tesz olyan nyilatkozatot, hogy meg kívánja tartani a svájci állampolgárságot.

/2/ A nyilatkozatot Svájcban irásban kell átadni annak az anyakönyvi tisztviselőnek, aki a kihirdetést vagy a házasságkötést végzi, külföldön pedig Svájc diplomáciai vagy konzuli képviselőjének.

10. cikk

Külföldön születés esetén

/1/ Egy olyan külföldön született gyermek, akinek az egyik szülője svájci és aki rendelkezik még egy más állampolgársággal is, a 22. életév betöltésével elveszíti a svájci polgárjogot, ha ezt addig az időpontig nem jelentették egy svájci hatóságnak külföldön vagy belföldön, vagy ha maga irásban nem jelentkezett, vagy irásban nem nyilatkozott arról, hogy a svájci polgárjogot meg kívánja tartani.

/2/ Ha a gyermek elveszíti a svájci polgárjogot az /1/ bekezdés szerint, gyermekei ugyancsak elveszítik.

/3/ Az /1/ bekezdés értelmében való bejelentéshez elégséges a szülők, rokonok vagy ismerősök bármilyen közlése a hazai nyilvántartásba való bejegyzés, az anyakönyvezés vagy igazoló iratok kiállítása tekintetében.

/4/ Aki az /1/ bekezdés szerinti bejelentést vagy nyilatkozatot kellő időben akarata ellenére nem tudta megtenni, az akadályozó ok elhárulta után egy éven belül még érvényesen megteheti.

11. cikk

Kantonbeli és községi polgárjog

Aki a svájci állampolgárságot a törvény erejénél fogva elveszíti, ezzel elveszíti a kantonbeli és községi polgárjogot.

II. Az állampolgárság elnyerése és elvesztése hatósági határozattal

A. Elnyerés honosítással

a. Rendes honosítás

12. cikk

Honosítási határozat

/1/ A rendes eljárásban a svájci állampolgárságot honosítás útján valamely kantonban és községben való honosítással lehet elnyerni.

/2/ A honositás csak akkor érvényes, ha megvan a szövetségi hatóság hozzájárulása a honositáshoz.

13. cikk

Honositás hozzájárulással

/1/ A hozzájárulást a Szövetségi Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium adja meg. A minisztérium átruházhatja ezt a jogositványt egy osztályra.

/2/ A hozzájárulást egy meghatározott kantonra adják.

/3/ A hozzájárulás 3 évi határidőre szól és meghosszabbitható.

/4/ A hozzájárulás családtagok bevonása tekintetében megváltoztatható.

/5/ A Szövetségi Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium visszavonhatja a jóváhagyást a honositás előtt, ha olyan tények válnak ismeretessé, amelyeknek ismert volta esetén a jóváhagyást nem adta volna meg.

14. cikk

Vizsgálat

/1/ Mielőtt a jóváhagyást megadják, meg kell vizsgálni a honositásra való alkalmasságot.

/2/ Ez a vizsgálat adjon egy lehetőleg átfogó képet a folyamodó személyiségéről és hozzátartozóiról.

15. cikk

Lakóhelyi követelmények

/1/ A jóváhagyás iránti kérelmet csak az a külföldi nyújthatja be, aki összevéve 12 éven keresztül lakott Svájcban és ebből 3 év a kérelem benyújtása előtti 5 utolsó évre esik.

/2/ A 12 éves határidő szempontjából azt az időszakot, amelyen keresztül a folyamodó betöltött 10. és 20. életéve között Svájcban élt, kétszeresen kell számítani, ugyanígy azt az időszakot is, amely alatt egy született svájci nővel házassági közösségben Svájcban élt.

/3/ Olyan gyermekeket illetően, akiket svájci állampolgárok örökbe fogadtak, valamint olyanoknál, akik külföldi származású anyjukkal és ennek svájci férjével együtt élnek, a már a 10. életév betöltése előtt a Svájcban eltöltött idő is kétszeresen számít.

16. cikk

Tiszteletbeli állampolgárság

Egy külföldi részére a tiszteletbeli állampolgárságnak egy kanton vagy egy község általi, szövetségi jóváhagyás nélküli megadása nem jár a honosítás hatásaival.

17. cikk

Kettős állampolgárság

Annak, aki honositani kivánja magát, mindazt el kell hagynia, ami az eddigi állampolgárság megtartását célozná. Amennyire ez a körülményekből adódik, mondjon le az eddigi állampolgárságról.

b. Újbóli honositás

18. cikk

Alapelv

/1/ Az újbóli honositást a szövetségi hatóság végzi és ez dijtalan. Helye van akkor, ha a 19., 20., 21., 22. vagy 23. cikk előfeltételei adva vannak.

/2/ A kantont meghallgatják.

19. cikk

A feleség

/1/ Azt a nőt, aki svájci állampolgárságát házasságkötés vagy férje elbocsátásába való bevonás folytán elvesztette, újból lehet honsoitani:

a/ ha a férj meghalt, vagy a házasságot érvénytelenné nyilvánitották, felbontották, vagy ha a házasfeleket bíróság tartósan elválasztotta egymástól vagy 3 éve különváltan élnek;

b/ ha a nő a 9. cikk szerinti fenntartási nyilatkozatot neki fel nem róható okokból nem adta meg;

c/ ha a nő hontalanná vált.

/2/ Az a/ albekezdés szerinti kérelmeket a feltétel teljesülése után 10 éven belül, a b/ albekezdés szerintieket az akadályozó okok megszünte után egy éven belül kell benyújtani, legkésőbb azonban a házasságkötéstől számitott 10 éven belül. Nyomós esetekben figyelembe lehet venni később benyújtott kérelmeket is, az a/ albekezdés szerintieket még akkor is, ha a határidő a jelen törvény hatályba lépésekor már lejárt.

20. cikk

Gyermekek bevonása

/1/ Egy nőnek a 19. cikk /1/ bekezdés, a/ albekezdés szerinti újbóli honositásába kiskorú gyermekeit a törvényes képviselő hozzájárulásával be lehet vonni, ha Svájcban laknak.

/2/ Egy nőnek a 19. cikk /1/ bekezdés, c/ albekezdés szerinti újbóli honositásába kiskorú gyermekeit a törvényes képviselő hozzájárulásával be lehet vonni akkor is, ha ők is hontalanok. Ezt követően az ilyen gyermekekre az 5. cikk /2/ és /3/ bekezdés rendelkezései irányadók.

21. cikk

Külföldi születés miatti elvesztés

Ha a 10. cikk szerint megkivánt bejelentést vagy nyilatkozatot fel nem róható okokból elmulasztották és ezzel a svájci állampolgárság elveszett, helye van újbóli honositásnak. A kérelmet az elvesztés után 10 éven belül kell

benyújtani.

22. cikk

A szülői hatalom gyakorlójával elbocsátott gyermekek

Azokat a gyermekeket, akiket a szülői hatalom gyakorlójával bocsátottak el a svájci állampolgárság kötelékéből, újból lehet honositani, ha Svájcban laknak. A kérelmet a Svájcba való visszatéréstől számitott 10 éven belül kell benyújtani, mindenképpen azonban a 30. életév betöltése előtt.

23. cikk

Elbocsátott svájci állampolgárok

Aki különleges viszonyok folytán arra volt késztetve, hogy a svájci állampolgárság kötelékéből való elbocsátást kérje, újból honositható, ha Svájcban lakik. A kérelmet a Svájcba való visszatérést követő 10 éven belül kell benyújtani.

24. cikk

Az újbóli honositás hatása

Az újbóli honositással vele jár az a kantonbeli és községi polgárjog, amellyel a kérelmező legutóbb rendelkezett, és ezzel együtt a svájci állampolgárság is.

25. cikk

Illetékesség

/1/ A Szövetségi Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium dönt az újbóli honositási kérelmekről. Csak akkor rendelheti el a visszahonositást, ha a kantoni hatóság ehhez hozzájárult.

/2/ A kantoni hatóság elutasitó javaslata esetén a Szövetségi Tanács a Szövetségi Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium javaslatára vagy panaszra (51. cikk) rendelkezhet a visszahonositásról.

c. Könnyitett honositás

26. cikk

Alapelv

/1/ A könnyitett honositást a szövetségi hatóság végzi és ez ingyenes. Megengedhető, ha fennállnak a 27., 28., 29. vagy a 30. cikkben emlitett feltételek.

/2/ A kantont meg kell hallgatni.

27. cikk

Hatályon kivül helyezve

28. cikk

Svájci nő gyermeke, házasságkötés folytán

/1/ Azt a gyermeket, akinek az anyja a svájci polgárjogot svájci polgárral korábban kötött házassággal nyerte el, könnyitéssel lehet honositani, ha:

a/ az anya szoros kapcsolatban van Svájccal, nevezetesen Svájcban lakik és legalább hat éven keresztül itt lakott;

b/ az anya korábbi házasságából származó egy vagy több gyermek születéstől fogva svájci állampolgár;

c/ a gyermek Svájcban lakik és legalább hat éven keresztül itt lakott.

/2/ A honsoitás iránti kérelmet az /1/ bekezdés a/ és b/ pont esetében a gyermek születésétől számitott három éven belül, az /1/ bekezdés c/ pont esetében pedig a 22. életév betöltése előtt kell benyújtani.

/3/ A gyermek azt a kantonbeli és községi polgárjogot nyeri el, amellyel az anya rendelkezik vagy legutóbb rendelkezett, és ezzel együtt a svájci polgárjogot is.

29. cikk

Tévedésből elfogadott svájci állampolgárság

/1/ Azt a külföldit, aki legalább 5 éven keresztül jóhiszeműen úgy élt, hogy svájci állampolgár és ezen időszak alatt a kantonbeli vagy községi hatóságok ténylegesen ilyenként kezelték, könnyitéssel lehet honositani.

/2/ Az ilyen személy szabály szerint a tévedésért felelős kanton polgárjogát nyeri el. Ez a kanton határozza

meg, hogy egyidejűleg mely községben nyer polgárjogot.

/3/ Ha az igénylő már teljesitett svájci katonai szolgálatot, a fenti legrövidebb határidő nem érvényes.

30. cikk

Elmulasztott opció

/1/ Azt a Svájcban lakó külföldit, aki a svájci állampolgárságot egy államközi szerződés alapján opcióval megszerezhette volna, ezt azonban neki fel nem róható okokból határidőn belül vagy előirás szerint nem tette meg, könnyitéssel honositható.

/2/ Az ilyen személy azt a kantonbeli és községi polgárjogot nyeri el, amelyet az opcióval megszerezhetett volna, s ezzel együtt a svájci állampolgárságot.

31. cikk

Illetékesség

/1/ A Szövetségi Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium dönt a könnyitéssel való honositás iránti kérelmekről. Csak akkor rendelheti el a honositást, ha a kantoni hatóság ehhez hozzájárul.

/2/ A kantoni hatóság elutasitó javaslata esetén a Szövetségi Tanács rendelkezhet a könnyitett honositásról, a Szövetségi Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium javaslatára vagy panaszra (51. cikk).

d. Közös rendelkezések

32. cikk

A feleség

/1/ A feleséget csupán a férjjel együttesen lehet honositani. A honositásba való bevonása megtörténik, ha ehhez irásban hozzájárul.

/2/ Az /1/ bekezdés nem érvényes, ha a házasfeleket biróilag tartósan különválasztották egymástól, vagy pedig ha 3 éve különváltan élnek.

33. cikk

A gyermekek bevonása

A honositásba szabály szerint bevonják a folyamodó kiskorú gyermekeit.

34. cikk

Kiskorúak

/1/ Kiskorúak a honositás iránti kérelmet csupán törvényes képviselőjük útján nyújthatják be. Ha gyámság alatt állanak, a gyámhatóságok hozzájárulása nem szükséges.

/2/ A 16. évnél idősebb folyamodók ezen felül kötelesek a svájci állampolgárság elnyerésére vonatkozó saját akaratukat irásban kinyilvánitani.

35. cikk

Nagykorúság

A nagykorúság és a kiskorúság a jelen törvény értelmében a svájci jog szerint igazodik (Ptk. 14. cikk).

36. cikk

Külföldiek lakóhelye

/1/ A jelen törvény értelmében külföldieket illetően lakóhelyként a Svájcban való, az idegenrendészeti előirásokkal összhangban lévő, jelenlét tekintendő.

/2/ Rövid, a visszatérés szándéka melletti külföldi tartózkodás nem szakitja meg a lakóhelyet.

/3/ Ezzel szemben a lakóhely a külföldre való elutazáskor feladottnak tekintendő, ha a külföldi rendőrségileg kijelentkezik, vagy pedig hat hónapot meghaladóan ténylegesen külföldön tartózkodik.

37. cikk

Eljárási rendelkezések

/1/ A folyamodónak nincs igénye az iratokba való betekintésre.

/2/ A folyamodóra és hozzátartozóira vonatkozó tájékoztatásokat bizalmasan kell kezelni, amennyiben a róla felvilágositást adó erről kifejezetten nem mond le. A Szövetségi Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium kivételeket engedhet meg, ha a tájékoztatás szándékosan az igazsággal ellentétetesnek vagy rosszhiszeműen túlzottnak bizonyul. A

folyamodónak lehetőséget kell adni arra, hogy a szövetségi hatóság döntése előtt nyilatkozhassék arról, amit terhére rónak; mindazonáltal csupán olyan mértékben szabad felvilágositást nyújtani részére, hogy ez ne befolyásolja az ország belső vagy külső biztonságának a megőrzését.

/3/ A szövetségi hatóságok honositást elutasitó döntéseit meg kell indokolni.

/4/ A honositáshoz való hozzájárulásban és a honositásról való rendelkezésben fel kell sorolni mindazokat a személyeket, akikre a honositás kiterjed.

38. cikk

Illeték

A szövetségi hatóságok döntéseikért ügyintézési illetéket számitanak fel. Az illetéket vagyontalan folyamodóknak el kell engedni.

39. cikk

Hatályon kivül helyezve

40. cikk

Polgári vagy testületi javak

A 18-30. cikk szerinti honositás megadja a községi polgárt megillető valamennyi jogot, nem jogosit azonban a polgári vagy társulati javakban való részesedésre, hacsak a kantoni törvényhozás nem határoz másképpen.

41. cikk

Semmissé nyilvánitás

/1/ A honositást a Szövetségi Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium a saját kanton hatóságának a hozzájárulásával öt éven belül semmissé nyilvánithatja, ha hamis adatokkal vagy jelentős tények eltitkolásával csalárd úton szerezték meg.

/2/ Azonos feltételek mellett a honositást - a 12-17. cikkek szerinti esetekben - a kantoni hatóság is semmissé nyilvánithatja.

/3/ A semmisség kiterjed mindazokra a családtagokra, akiknek a svájci állampolgársága a semmissé nyilvánitott honositáson alapul, amennyiben nem történt kifejezett más irányú rendelkezés.

B. Hatósági határozattal való elvesztés

a. Elbocsátás

42. cikk

Elbocsátási kérelem és határozat

/1/ A svájci állampolgárt kivánságra el lehet bocsátani az állampolgárság kötelékéből, ha nincs Svájcban lakóhelye, legalább 20 éves és rendelkezik más állampolgársággal, vagy ilyet biztositottak részére.

/2/ Az elbocsátást a saját kanton hatósága mondja ki.

/3/ A kantonbeli és községi polgárjog és ezzel együtt a svájci állampolgárság elvesztése az elbocsátó okirat kézbesitésével áll be.

43. cikk

A feleség

/1/ A feleséget csak a férjjel együtt lehet elbocsátani a svájci állampolgárság kötelékéből. A férj elbocsátásába bevonják, ha ehhez irásban hozzájárul.

/2/ A 42. cikk /1/ bekezdése szerinti feltételeket hasonlóan teljesitenie kell. Ha valamelyik feltétel hiányzik, vagy a feleségnek az /1/ bekezdés szerinti hozzájárulása, akkor a férj elbocsátását el lehet halasztani vagy meg lehet tagadni.

/3/ Az /1/ bekezdés nem érvényes, ha a házasfelek biróilag tartósan el vannak választva egymástól vagy 3 éve különváltan élnek.

/4/ Azt a svájci állampolgárságú nőt, aki egy külföldivel kötött házasságot, el lehet bocsátani a svájci állampolgárság kötelékéből, mihelyt külföldi állampolgársággal rendelkezik, vagy pedig ilyet biztositottak részére.

44. cikk

Gyermekek bevonása

/1/ Az elbocsátásba bevonják a kiskorú, az elbocsátott szülő hatalma alatt álló gyermekeket; a 16 éven felüli gyermekeket mindazonáltal csupán akkor, ha ehhez irásban hozzájárulnak.

/2/ Az ilyen gyermekeknek ugyanúgy nem szabad, hogy legyen lakóhelyük Svájcban; kell, hogy rendelkezzenek valamely más állampolgársággal, vagy pedig ilyennek

biztositva kell lennie részükre.

45. cikk

Elbocsátási okirat

/1/ A saját kanton elbocsátási okiratot állit ki, amelyben mindazok a személyek fel vannak sorolva, akikre az elbocsátás kiterjed.

/2/ Az elbocsátási okirat kézbesitését a Szövetségi Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium rendeli el, és tájékoztatja a kantont a kézbesités megtörténtéről.

/3/ A minisztérium elhalasztja a kézbesitést mindaddig, amig nem lehet számolni azzal, hogy az elbocsátott meg fogja kapni a részére biztositott külföldi állampolgárságot.

/4/ Ha az elbocsátott személy tartózkodási helye ismeretlen, akkor az elbocsátást közzé lehet tenni a szövetségi hivatalos lapban. Ennek a közzétételnek ugyanolyan hatásai vannak, mint az elbocsátási okirat kézbesitésének.

46. cikk

Illetékek

/1/ A kantonok jogosultak arra, hogy az elbocsátási kérelem kezeléséért eljárási illetéket számitsanak fel.

/2/ Az elbocsátási okirat kézbesitését nem szabad azonban az illeték kiegyenlitésétől függően tenni.

/3/ A szövetségi hatóságok az elbocsátási eljárásban való részvételükért nem számitanak fel illetéket.

47. cikk

Több kanton polgárai

/1/ Több kantonban polgárjoggal bíróknál minden egyes saját kanton dönt az elbocsátásról.

/2/ Az elbocsátó okiratok kézbesitése közösen történik.

/3/ Egyetlen egy elbocsátó okirat kézbesitése a svájci állampolgárság és valamennyi kantonbeli és községi polgárjog elvesztésével jár, még akkor is, ha valamely másik saját kanton tévedésből nem döntött az elbocsátásról.

b. Megvonás

48. cikk

A Szövetségi Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium a saját kanton hatóságának hozzájárulásával megvonhatja a svájci állampolgárságot, valamely a kantonbeli és községi polgárjogokat egy kettős állampolgártól, ha magatartása a svájci érdekekre vagy Svájc tekintélyére nézve jelentősen hátrányos.

III. Megállapitási eljárás

49. cikk

/1/ Ha kérdéses, hogy valamely személy rendelkezik-e svájci állampolgársági joggal, erről - javaslatra vagy hivatalból - annak a kantonnak a hatósága dönt, amelyben a polgárjog kérdéses.

/2/ Javaslattételre jogosult a Szövetségi Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium is.

IV. Döntések továbbutalása

50. cikk

Közigazgatási birósági panasz

/1/ A szövetségi birósághoz intézett közigazgatási birósági panasz útján továbbutalhatók:

1. A Szövetségi Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium következő döntései:
   a/ a honositásnak a 41. cikk szerinti semmissé nyilvánitásáról;
   b/ a svájci állampolgárságnak a 48. cikk szerinti megvonásáról.
2. Kantoni hatóságok döntései:
   a/ a honositásnak a 41. cikk szerinti semmissé nyilvánitásáról;
   b/ a svájci állampolgárság kötelékéből való elbocsátásról, a 42-44. cikk szerint;
   c/ a megállapitási eljárásban a 49. cikk szerint.

/2/ Ezeket a döntéseket a Szövetségi Igazságügyi és Rendészeti Minisztériummal haladéktalanul és dijtalanul közölni kell.

51. cikk

Közigazgatási panasz

/1/ A Szövetségi Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium összes többi döntését tovább lehet utalni a Szövetségi Tanácshoz.

/2/ A szövetségi honositási hozzájárulásról mindazonáltal - a /3/ bekezdés fenntartásával - a Szövetségi Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium véglegesen dönt. Ha a honositási hozzájárulás megadására egy osztály van feljogositva, a minisztérium fellebbezésre végső fórumként dönt.

/3/ Annak a kantonnak a kormánya, amelyben a honositásnak meg kellett volna történnie, a Szövetségi Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumnak a honositási hozzájárulás megtagadására vonatkozó döntését továbbutalhatja a Szövetségi Tanácshoz.

52. cikk

Panasz törvényesitése

Panasznak az 50. és 51. cikk szerinti emelésére a döntéssel érintettek mellett jogosult:

a/ a Szövetségi Igazságügyi és Rendészeti Minisztériummal szemben:
annak a kantonnak és községnek a hatóságai, amelyben a polgárjogot kétségbe vonták;

b/ kantoni hatóságokkal szemben:
a községi hatóság és a Szövetségi Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium.

53. cikk

Betekintés az iratokba

A közigazgatási birósági panaszra vonatkozó eljárásban az érintettek jogosultak az iratokba való betekintésre, amennyiben ez nem befolyásolja az ország belső vagy külső biztonságát.

V. Záró és átmeneti rendelkezések

54. cikk

Végrehajtás

/1/ A jelen törvény végrehajtására a Szövetségi Tanács kap megbizást.

/2/ A tanács jogosult arra, hogy szabályokat állitson fel a svájci állampolgárok igazoló iratairól.

55. cikk

Rendelkezések hatályon kivül helyezése

A jelen törvénnyel ellentétes valamennyi rendelkezés hatályon kivül kerül, nevezetesen:

- az 1850. december 3-i (1867. július 24.) a hontalanságra vonatkozó szövetségi törvény;
- az 1903. június 25-i (1920. június 26.) a svájci állampolgársági jog elnyerésére és az arról való lemondásra vonatkozó szövetségi törvény.

56. cikk

A Polgári Törvénykönyv rendelkezéseinek a módositása

/1/ A Polgári Törvénykönyv 120. cikke a következő 4. ponttal egészül ki:

"4. Ha a feleség nem életközösséget kiván alapitani, hanem a honositásra vonatkozó előirásokat kivánja megkerülni."

/2/ A Polgári Törvénykönyv 121. cikkének a szövege a következő:

"A semmissé nyilvánitásra vonatkozó panaszt a kanton illetékes hatóságának hivatalból kell emelnie.

Ezen túlmenően bárki panaszt emelhet, akinek ez érdeke, igy nevezetesen a saját vagy a lakóhely szerinti község is."

/3/ A Polgári Törvénykönyv 122. cikk /1/ bekezdésének a szövege a következő:

"A házasság feloldása után a semmissé nyilvánitás a 120. cikk /1/-/3/ bekezdése eseteiben többé nem hivatalból történik, azonban a semmissé nyilvánitást bárki kivánhatja, aki ebben érdekelt."

57. cikk

Átmeneti rendelkezések

/1/ A jelen törvénynek nincs visszaható ereje.

/2/ A svájci állampolgársági jog elnyerése és elvesztése a törvény erejénél fogva a hatályossá váláskor irányadó tényállás szerint érvényes jog értelmében történik.

/3/ Azok a személyek, akik a jelen törvény hatályba lépésekor idősebbek 22 évesnél, vagy egy éven belül betöltik 22. életévüket és akik tekintetében a 10. cikk feltételei teljesültek, elveszitik a svájci állampolgári jogot, hacsak az ott előirt bejelentést vagy nyilatkozatot egy éven belül meg nem teszik.

/4/ Az 5. cikk /2/ és /3/ bekezdésének a rendelkezései érvényesek a külföldi apa és svájci anya olyan törvényes gyermekére, aki a jelen törvény hatályba lépése előtt az anya svájci állampolgársági jogát csupán azért nyerte el, mert egyébként hontalan lett volna.

/5/ A 7. cikk érvényes azokra a nagykorú személyekre is, akiket

a/ kiskorú állapotukban az eddigi jog szerint örökbefogadtak és akiknek az örökbefogadása a Polgári Törvénykönyv záró része 12b. cikkének a rendelkezése szerint az új rendelkezéseknek van alávetve;

b/ a Polgári Törvénykönyv záró része 12c. cikkének a rendelkezése szerint örökbefogadtak.

/6/ Ha egy külföldi apa és egy olyan anya gyermeke, aki leszármazás folytán svájci állampolgár, a svájci Polgári Törvénykönyv módositásáról szóló 1976. június 25-i szövetségi törvény hatályba lépésének az időpontjában még nem töltötte be 22. életévét, és szüleinek a születés időpontjában Svájcban volt a lakóhelyük, a gyermek egy éven belül folyamodhat az anya saját kantonja illetékes hatóságánál svájci polgárként való elismeréséért. A 34. cikk értelemszerűen alkalmazható.

/7/ Aki teljesiti a /6/ bekezdés feltételeit, a jelen rendelkezés hatályba lépésével egy egyéves új határidőt kap

arra, hogy svájci polgárként való elismeréséért folyamodjék. Ez a jog fennáll akkor is, ha a /6/ bekezdés szerinti egyéves határidő alatt előterjesztett folyamodványt elutasitották.

/8/ A külföldi apa és svájci anya 1952. december 31. után született gyermeke a svájci polgárjog elnyeréséről és elvesztéséről szóló szövetségi törvény módositásáról szóló 1984. december 14-i szövetségi törvény hatályba lépése után

a/ igényelheti svájci polgárként való elismerését az anya saját kantonja illetékes hatóságánál, amennyiben az anya a svájci polgárjogot leszármazás, örökbefogadás vagy honositás útján nyerte el;

b/ igényelheti a 28. cikk szerinti könnyitett honositást, amennyiben az anya a svájci polgárjogot egy svájci férfivel kötött korábbi házassággal nyerte el.

A 32., 33. és 34. cikk értelemszerűen érvényes.

/9/ Az a külföldön született gyermek, akinek az apja vagy anyja Svájcban született és aki a svájci polgárjog elnyeréséről szóló szövetségi törvény módositásáról szóló 1984. december 14-i szövetségi törvény hatályba lépésekor idősebb 22 évesnél, vagy 22. életévét három éven belül betölti és akire vonatkozóan a 10. cikk feltételei adva vannak, elveszíti a svájci polgárjogot, ha a törvény módositásától számitott három éven belül az ott emlitett bejelentést nem teszi meg vagy a nyilatkozatot nem adja meg.

58. cikk

Született svájci állampolgárságú nők újbóli felvétele

/1/ Azokat a született svájci állampolgárságú nőket, akik a svájci állampolgársági jogot egy külföldivel kötött házasság folytán a jelen törvény hatályba lépése előtt elveszitették, a házasság további fennállása ellenére a svájci állampolgárság kötelékébe illetékmentesen újból fel lehet venni, amennyiben a jelen törvény hatályba lépésétől számitott egy éven belül benyújtják a kérelmet a Szövetségi Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumhoz.

/2/ Azoknak a született svájci állampolgárságú nőknek a kérelmeit, akiknek a magatartása Svájc érdekei vagy tekintélye számára jelentős mértékben hátrányos volt, vagy akik erre egyébként nyilvánvalóan méltatlanoknak bizonyulnak, el kell utasitani.

/3/ A döntéseket tovább lehet utalni a Szövetségi Tanácshoz.

/4/ A 24., 28., 39. és 41. cikk értelemszerűen alkalmazandó.

58b. cikk

Korábbi svájci állampolgárságú, házasságot kötött nők újbóli honositása

/1/ Azokat a korábbi svájci állampolgárságú nőket, akik a jelen törvény hatályba lépése előtt a svájci állampolgársági jogot házasság vagy a férj elbocsátásába való bevonás folytán elveszitették, és akiknek a házasságát nem

bontották fel vagy nem élnek különváltan, vissza lehet honositani.

/2/ Az eljárásra és a visszahonositás hatályára nézve a 18., 24., 25. és az 51. cikk /1/ bekezdése és az 52. cikk alkalmazandó. A 28. és a 37-41. cikk értelemszerűen érvényes.

58c. cikk

Svájci állampolgárságú nők gyermekeire vonatkozó könnyitett honositás

/1/ Az 57. cikk /8/ bekezdésében emlitett három éves határidő lefolyása után azt a gyermeket, akinek az anyja a svájci polgárjogot leszármazás, örökbefogadás vagy honositás útján nyerte el, könnyitéssel lehet honositani, amennyiben Svájcban lakik és a kérelmet 32. életévének betöltése előtt nyújtja be.

/2/ A 26., a 28. cikk /3/ bekezdése a 31. és a 32-41. cikk értelemszerűen érvényes.

59. cikk

Hatálybalépés

A jelen törvény hatályba lépésének az időpontját a Szövetségi Tanács határozza meg.

A Svájci Szövetségi Tanács elhatározza:

A fenti, 1952. szeptember 30-án kihirdetett szövetségi törvényt fel kell venni a szövetségi törvények gyűjteményébe és ez 1953. január 1-én hatályba lép.

KÖNYV-TÁR